Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B** **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 648/2012**

2012 m. liepos 4 d.

dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų

(Tekstas svarbus EEE)

(OL L 201, 2012 7 27, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013	L 176	1	2013 6 27
►**M2**	2013 m. liepos 12 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1002/2013	L 279	2	2013 10 19
►**M3**	2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES	L 173	190	2014 6 12
►**M4**	2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849	L 141	73	2015 6 5
►**M5**	2015 m. birželio 5 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/1515	L 239	63	2015 9 15

pataisytas:

►**C1** Klaidų ištaisymas, OL L 321, 2013 11 30, p. 6 (575/2013)

►**C2** Klaidų ištaisymas, OL L 189, 2014 6 27, p. 262 (648/2012)

►**C3** Klaidų ištaisymas, OL L 260, 2015 10 7, p. 32 (648/2012)

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 648/2012

2012 m. liepos 4 d.

dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([3]),

kadangi:

(1) Komisijos prašymu 2009 m. vasario 25 d. paskelbtoje Jacques de Larosière pirmininkaujamos aukšto lygio grupės ataskaitoje padaryta išvada, kad būtina sustiprinti Sąjungos finansų sektoriaus priežiūros sistemą, siekiant sumažinti būsimų finansų krizių riziką ir pasekmes, ir rekomenduota įgyvendinti radikalias to sektoriaus priežiūros struktūros reformas, be kita ko, sukuriant Europos finansų priežiūros institucijų sistemą, kurią sudarytų trys Europos priežiūros institucijos – po vieną bankininkystės sektoriui, draudimo ir profesinių pensijų sektoriui ir vertybinių popierių ir rinkų sektoriui, ir sukuriant Europos sisteminės rizikos tarybą;

(2) 2009 m. kovo 4 d. Komisijos pranešime „Europos ekonomikos atkūrimo skatinimas“ pasiūlyta sustiprinti Sąjungos finansinių paslaugų reguliavimo sistemą. 2009 m. liepos 3 d. komunikate „Veiksmingų, saugių ir patikimų išvestinių finansinių priemonių rinkų užtikrinimas“ Komisija įvertino išvestinių finansinių priemonių vaidmenį per finansų krizę, o 2009 m. spalio 20 d. komunikate „Veiksmingų, saugių ir patikimų išvestinių finansinių priemonių rinkų užtikrinimas. Būsimi politiniai veiksmai“ ji bendrais bruožais nusakė, kokių veiksmų ji ketina imtis siekdama sumažinti su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusią riziką;

([1]) OL C 57, 2011 2 23, p. 1.
([2]) OL C 54, 2011 2 19, p. 44.
([3]) 2012 m. kovo 29 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. liepos 4 d. Tarybos sprendimas.

▼B

(3) 2009 m. rugsėjo 23 d. Komisija priėmė pasiūlymus dėl trijų reglamentų, kuriais sukuriama Europos finansų priežiūros institucijų sistema, be kita ko, įsteigiant tris Europos priežiūros institucijas (EPI), kurios padėtų nuosekliau taikyti Sąjungos teisės aktus ir sukurti aukštos kokybės bendruosius reguliavimo ir priežiūros standartus ir praktiką. EPI apima Europos priežiūros instituciją (Europos bankininkystės instituciją) (EBI), įsteigtą Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 ([1]), Europos priežiūros instituciją (Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją) (EDPPI), įsteigtą Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ([2]), bei Europos priežiūros instituciją (Europos vertybinių popierių ir rinkų instituciją) (EVPRI), įsteigtą Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 ([3]). EPI tenka itin svarbus vaidmuo užtikrinant finansų sektoriaus stabilumą. Todėl labai svarbu nuolat užtikrinti, kad jų veiklos plėtra būtų politinis prioritetas ir kad joms būtų skiriamas atitinkamas finansavimas;

(4) ne biržos išvestinėms finansinėms priemonėms (ne biržos finansinių priemonių sutartims) trūksta skaidrumo, nes jos – privačiai sudaromos sutartys ir visa su jomis susijusi informacija dažniausiai žinoma tik susitariančiosioms šalims. Jos sudaro sudėtingą tarpusavio priklausomybės tinklą, dėl kurio gali būti sunku nustatyti atsirandančios rizikos pobūdį ir dydį. Dabartinė finansų krizė parodė, kad tokios savybės didina netikrumą atsiradus įtampai rinkoje ir dėl to kyla rizika finansiniam stabilumui. Šiuo reglamentu nustatomos sąlygos, kaip sumažinti tokią riziką ir padidinti išvestinių finansinių priemonių sutarčių skaidrumą;

(5) 2009 m. rugsėjo 26 d. Pitsburge vykusiame aukščiausiojo lygio susitikime Didžiojo dvidešimtuko (G20) šalių vadovai susitarė, kad iki 2012 m. pabaigos visų standartizuotų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaita turėtų būti atliekama pasitelkus pagrindinę sandorio šalį ir kad apie ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis turėtų būti pranešama sandorių duomenų saugykloms. 2010 m. birželį Toronte G20 šalių vadovai dar kartą patvirtino savo įsipareigojimą, taip pat įsipareigojo sparčiau įgyvendinti griežtas priemones siekiant tarptautiniu mastu nuosekliai ir nediskriminuojant padidinti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių skaidrumą ir pagerinti teisės aktais nustatytą jų priežiūrą;

(6) Komisija stebės ir stengsis užtikrinti, kad Sąjungos tarptautiniai partneriai įvykdytų šiuos įsipareigojimus panašiu būdu. Komisija turėtų bendradarbiauti su trečiųjų šalių valdžios institucijomis, siekdama išnagrinėti abipusiai naudingus sprendimus, kad būtų užtikrintas šio reglamento ir trečiųjų šalių nustatytų reikalavimų suderinamumas, tokiu būdu išvengiant galimo dalinio sutapimo šioje srityje. Komisija, padedama EVPRI, turėtų stebėti ir Europos Parlamentui bei Tarybai rengti pranešimus apie tai, kaip šiame reglamente išdėstyti principai taikomi tarptautiniu

([1]) OL L 331, 2010 12 15, p. 12.
([2]) OL L 331, 2010 12 15, p. 48.
([3]) OL L 331, 2010 12 15, p. 84.

▼B

mastu. Siekdama išvengti galimai besidubliuojančių ar prieštaraujančių reikalavimų, Komisija gali priimti sprendimus dėl trečiųjų šalių teisinės priežiūros ir vykdymo užtikrinimo sistemų lygiavertiškumo, jei įvykdytos tam tikros sąlygos. Vertinimu, kuris yra tokių sprendimų pagrindas, neturėtų būti pažeidžiama trečiojoje šalyje įsteigtos ir EVPRI pripažintos pagrindinės sandorio šalies teisė teikti tarpuskaitos paslaugas Sąjungoje įsteigtiems tarpuskaitos nariams ar prekybos vietoms, kadangi sprendimas dėl pripažinimo neturėtų priklausyti nuo šio vertinimo. Panašiai nei sprendimu dėl lygiavertiškumo, nei vertinimu neturėtų būti pažeidžiama trečiojoje šalyje įsteigtos ir EVPRI pripažintos sandorių duomenų saugyklos teisė teikti paslaugas Sąjungoje įsteigtiems subjektams;

(7) kalbant apie trečiųjų šalių pagrindinių sandorio šalių pripažinimą ir laikantis Sąjungos tarptautinių įsipareigojimų pagal susitarimą, kuriuo įsteigiama Pasaulio prekybos organizacija, įskaitant Bendrąjį susitarimą dėl prekybos paslaugomis, sprendimai dėl trečiųjų šalių teisinių režimų prilyginimo Sąjungos teisiniam režimui turėtų būti priimami tik tuo atveju, jei trečiosios šalies teisiniame režime numatyta veiksminga lygiavertė pagal užsienyje galiojančius teisinius režimus leidimą gavusių pagrindinių sandorio šalių pripažinimo sistema, kaip tai numatyta 2009 m. rugsėjo mėn. G20 susitikime nustatytais bendraisiais reglamentavimo tikslais ir standartais, kuriais siekiama padidinti išvestinių finansinių priemonių rinkų skaidrumą, sumažinti sisteminę riziką ir apsisaugoti nuo piktnaudžiavimo rinka. Tokia sistema turėtų būti laikoma lygiaverte, jei ja užtikrinama, kad taikomo reguliavimo režimo esminis rezultatas yra panašus į Sąjungos reikalavimus, ir turėtų būti laikoma veiksminga, jei tos taisyklės taikomos nuosekliai;

(8) šiomis aplinkybėmis yra tinkama ir reikalinga, atsižvelgiant į išvestinių finansinių priemonių ypatybes ir pagrindinių sandorio šalių veikimą, siekiant patikrinti užsienio reglamentavimo sistemų veiksmingą lygiavertiškumą, tokiu būdu įgyvendinant G20 susitikime užsibrėžtus tikslus ir standartus, kad būtų galima padidinti išvestinių finansinių priemonių rinkų skaidrumą, sumažinti sisteminę riziką ir apsisaugoti nuo piktnaudžiavimo rinka. Ypatinga pagrindinių sandorio šalių padėtis reikalauja, kad su trečiosiomis šalimis susijusios priemonės būtų nustatomos ir funkcionuotų pagal tų rinkų struktūriniams subjektams būdingą tvarką. Todėl šis požiūris kitoje teisinėje sistemoje nebūtinai reiškia precedentą;

(9) Europos Vadovų Taryba savo 2009 m. gruodžio 2 d. išvadose pritarė, kad reikia gerokai sumažinti sandorio šalies kredito riziką ir kad svarbu padidinti išvestinių finansinių priemonių sandorių skaidrumą, veiksmingumą ir vientisumą. 2010 m. birželio 15 d. Europos Parlamento rezoliucijoje „Išvestinių finansinių priemonių rinkos. Būsimi politiniai veiksmai“ raginama nustatyti privalomą reikalavimą atlikti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitą ir teikti ataskaitas;

▼B

(10) EVPRI turėtų veikti pagal šį reglamentą, apsaugodama finansų rinkų stabilumą kritinės padėties atveju, užtikrinant, kad nacionalinės priežiūros institucijos nuosekliai taikytų Sąjungos taisykles, ir sprendžiant tarp jų kylančius nesutarimus. Jai taip pat pavesta sukurti reguliavimo ir įgyvendinimo techninių standartų projektus, ir ji atlieka pagrindinį vaidmenį pagrindinėms sandorio šalims ir sandorių duomenų saugykloms suteikiant leidimus ir jas prižiūrint;

(11) vienas iš pagrindinių uždavinių, vykdytinų per Europos centrinių bankų sistemą (ECBS), yra skatinti sklandų mokėjimo sistemų veikimą. Šioje srityje ECBS nariai vykdo priežiūrą užtikrindami veiksmingas ir patikimas tarpuskaitos ir mokėjimo sistemas, įskaitant pagrindines sandorio šalis. Taigi, ECBS nariai aktyviai dalyvauja suteikiant leidimus ir prižiūrint pagrindines sandorio šalis, pripažįstant trečiųjų šalių pagrindines sandorio šalis ir tvirtinant sąveikos susitarimus. Be to, jie aktyviai dalyvauja nustatant reguliavimo techninius standartus bei gaires ir rekomendacijas. Šis reglamentas nedaro poveikio Europos Centrinio Banko (ECB) ir nacionalinių centrinių bankų (NCB) pareigoms užtikrinti veiksmingas ir patikimas tarpuskaitos ir mokėjimų sistemas Sąjungoje ir su kitomis šalimis. Todėl siekdamos užkirsti kelią galimam analogiškų taisyklių atsiradimui, EVPRI ir ECBS, rengdamos atitinkamų techninių standartų projektus, turėtų glaudžiai bendradarbiauti. Be to, itin svarbu, kad vykdydami savo užduotis, susijusias su tarpuskaitos ir mokėjimo sistemų priežiūra bei su emisijos centrinio banko funkcijomis, ECB ir NCB turėtų galimybę naudotis informacija;

(12) 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų [1] I priedo C skirsnio 4–10 punktuose nustatytoms ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims reikalaujama taikyti vienodas taisykles;

(13) paaiškėjo, kad paskatų, kuriomis siekta skatinti naudoti pagrindines sandorio šalis, nepakanka norint užtikrinti, kad standartizuotų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaita būtų iš tiesų atliekama centralizuotai. Todėl būtina numatyti privalomą reikalavimą centralizuotai atlikti tokių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitą pasitelkiant pagrindines sandorio šalis;

(14) tikėtina, kad valstybės narės priims skirtingas nacionalines priemones, kurios galėtų tapti kliūtimi sklandžiam vidaus rinkos veikimui ir pakenkti rinkos dalyviams ir finansiniam stabilumui. Taip pat Sąjungoje būtina vienodai taikyti tarpuskaitos prievolę siekiant užtikrinti aukšto lygio investuotojų apsaugą ir rinkos dalyviams sukurti vienodas konkurencines sąlygas;

[1] OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

▼B

(15) siekiant užtikrinti, kad tarpuskaitos prievolė sumažintų sisteminę riziką, būtinas procesas, pagal kurį būtų nustatomos išvestinių finansinių priemonių klasės, kurioms ta prievolė turėtų būti taikoma. Tuo procesu turėtų būti atsižvelgiama į tai, kad ne visos ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartys, kurių tarpuskaitą atlieka pagrindinė sandorio šalis, gali būti laikomos tinkamomis atlikti privalomą pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitą;

(16) šiame reglamente išdėstyti kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, ar skirtingų klasių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims turėtų būti taikoma tarpuskaitos prievolė. Remdamasi EVPRI parengtais techninių reguliavimo standartų projektais, Komisija, laikydamasi šio reglamento, turėtų nuspręsti, ar tam tikros klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims turėtų būti taikoma tarpuskaitos prievolė ir kada tarpuskaitos prievolė įsigalioja, įskaitant atitinkamais atvejais laipsnišką jos įgyvendinimą ir iki tarpuskaitos prievolės įsigaliojimo dienos sudarytų arba pakeistų sutarčių minimalų likusį terminą. Laipsniškas tarpuskaitos prievolės įgyvendinimas galėtų būti vykdomas pagal rinkos dalyvių, kurie privalo laikytis tarpuskaitos prievolės, tipus. Nustatydama, kurioms ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių klasėms turi būti taikoma tarpuskaitos prievolė, EVPRI turėtų atsižvelgti į ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, sudaromų su padengtų obligacijų leidėjais ar su padengtų obligacijų draudimo fondais, specifinį pobūdį;

(17) sprendžiant tai, kurių klasių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims turi būti taikoma tarpuskaitos prievolė, EVPRI turėtų taip pat deramai atsižvelgti į kitas atitinkamas aplinkybes, visų svarbiausia – į skirtingų klasių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis naudojančių sandorio šalių tarpusavio sąsajas ir į poveikį sandorio šalies kredito rizikos lygiams, ir skatinti vienodas konkurencijos sąlygas vidaus rinkoje, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 1 straipsnio 5 dalies d punkte;

(18) jei EVPRI nustato, kad ne biržos išvestinė finansinė priemonė yra standartizuota ir tinkama tarpuskaitai, tačiau nė viena pagrindinė sandorio šalis nenori atlikti to produkto tarpuskaitos, EVPRI turėtų ištirti tokios situacijos priežastis;

(19) sprendžiant tai, kurioms ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių klasėms turi būti taikoma tarpuskaitos prievolė, reikėtų deramai atsižvelgti į atitinkamų klasių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių specifinį pobūdį. Didžiausia rizika vykdant kai kurių klasių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių sandorius gali būti susijusi su atsiskaitymo rizika, kuri nustatoma atskirais infrastruktūros susitarimais, ir pagal ją tam tikros klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartys (pvz., užsienio valiutos sutartys) gali būti atskiriamos nuo kitų klasių. Pagrindinės sandorio šalies tarpuskaita yra susijusi su sandorio šalies kredito rizika ir negali būti optimalus būdas spręsti atsiskaitymo rizikos problemas. Tokiems sandoriams taikoma tvarka turėtų būti visų pirma grindžiama preliminaria tarptautine konvergencija ir abipusiu atitinkamos infrastruktūros pripažinimu;

▼B

(20) siekiant užtikrinti vienodą ir nuoseklų šio reglamento taikymą bei vienodas sąlygas rinkos dalyviams, kai paskelbiama, kad ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties klasei taikoma tarpuskaitos prievolė, ši prievolė taip pat turėtų būtų taikoma visoms sutartims, susijusioms su ta ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties klase, sudarytoms dieną, kada EVPRI gauna kompetentingos institucijos pranešimą apie pagrindinei sandorio šaliai jos suteiktą leidimą atlikti tarpuskaitą, ar vėliau, bet ne vėliau kaip tarpuskaitos prievolės įsigaliojimo dieną, jei tų sutarčių likęs galiojimo terminas yra ilgesnis nei Komisijos nustatytas minimalus terminas;

(21) spręsdama, ar ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties klasei taikytinas tarpuskaitos reikalavimas, EVPRI turėtų siekti mažinti sisteminę riziką. Ji, be kita ko, turėtų atsižvelgti tokius vertinimo faktorius, kaip, pvz., sandorių sutarčių ir procesų standartizacijos lygį, atitinkamos klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties apimtį ir likvidumą ir galimybę gauti teisingą, patikimą ir visuotinai pripažįstamą atitinkamos ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties klasės kainodaros informaciją;

(22) norint atlikti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties tarpuskaitą, abiem sutarties šalims turi būti taikoma tarpuskaitos prievolė arba reikia abiejų jų sutikimo. Turėtų būti tiksliai nustatyti tarpuskaitos prievolės netaikymo atvejai, nes dėl jų sumažėtų prievolės veiksmingumas ir pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nauda, o rinkos dalyvių grupės gali pasinaudoti reguliacinio arbitražo galimybe;

(23) siekiant skatinti finansinį stabilumą Sąjungoje, gali tapti būtina tarpuskaitos ir rizikos mažinimo būdų prievoles taikyti ir sandoriams, kuriuos sudaro trečiosiose šalyse įsteigti subjektai, jeigu šie sandoriai daro tiesioginį, didelį ir numatomą poveikį Sąjungai, arba kai tokios prievolės yra būtinos ar tikslingos tam, kad būtų užkirstas kelias apeiti šio reglamento nuostatas;

(24) ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartys, kurios nelaikomos tinkamomis atlikti pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitą, kelia sandorio šalies kredito ir veiklos riziką, todėl reikėtų nustatyti taisykles, kaip tą riziką valdyti. Siekiant sumažinti sandorio šalies kredito riziką, rinkos dalyviai, kuriems taikoma tarpuskaitos

▼B

prievolė, turėtų turėti rizikos valdymo procedūras, pagal kurias reikalaujama laiku, tiksliai ir tinkamai keistis įkaitu. Rengdama techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomos tos rizikos procedūros, EVPRI turėtų atsižvelgti į standartus nustatančių tarptautinių organizacijų pasiūlymus dėl maržų reikalavimų, taikomų sandoriams, kuriems netaikoma pagrindinių sandorio šalių tarpuskaita. Kurdama techninių reguliavimo standartų, pagal kuriuos nustatoma tvarka, kurios reikia kad būtų tiksliai ir tinkamai keičiamasi įkaitu siekiant valdyti riziką, susijusią su prekyba, kurios tarpuskaita neatliekama, projektą, EVPRI turėtų tinkamai atsižvelgti į kliūtis, su kuriomis susiduria padengtų obligacijų leidėjai ar padengtų obligacijų draudimo fondai, teikiantiems įkaitus daugelyje Sąjungos jurisdikcijų. EVPRI taip pat turėtų atsižvelgti į tai, kad padengtų obligacijų leidėjų sandorio šalims suteikiant pirmumo teisę reikalavimams vykdyti naudoti padengtų obligacijų leidėjo turtą suteikiama lygiavertė apsauga nuo sandorio šalies kredito rizikos;

(25) taisyklės dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitos, ataskaitų dėl išvestinių finansinių priemonių sandorių teikimo ir ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, rizikos mažinimo būdų turėtų būti taikomos finansų sandorio šalims, t. y. investicinėms įmonėms, įgaliotoms pagal Direktyvą 2004/39/EB, kredito įstaigoms, įgaliotoms pagal 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo ([1]), draudimo įmonėms, įgaliotoms pagal 1973 m. liepos 24 d. Pirmąją Tarybos direktyvą 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo ([2]), gyvybės draudimo įmonėms, įgaliotoms pagal 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo ([3]), perdraudimo įmonėms, įgaliotoms pagal 2005 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/68/EB dėl perdraudimo ([4]), kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektams (KIPVPS) ir, jei taikoma, jų valdymo bendrovėms, įgaliotoms pagal 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo ([5]), įstaigoms, atsakingoms už profesinių pensijų skyrimą, apibrėžtoms 2003 m. birželio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/41/EB dėl įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, veiklos ir priežiūros ([6]), ir alternatyvaus investavimo fondams, kuriuos valdo alternatyvaus investavimo fondų valdytojai (AIFV), įgaliotiems arba registruotiems pagal 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų ([7]);

([1]) OL L 177, 2006 6 30, p. 1.
([2]) OL L 228, 1973 8 16, p. 3.
([3]) OL L 345, 2002 12 19, p. 1.
([4]) OL L 323, 2005 12 9, p. 1.
([5]) OL L 302, 2009 11 17, p. 32.
([6]) OL L 235, 2003 9 23, p. 10.
([7]) OL L 174, 2011 7 1, p. 1.

▼B

(26) pensijų sistemos įstaigas valdantys subjektai, kurių pagrindinis tikslas yra skirti pensines išmokas, kurios paprastai mokamos iki gyvos galvos, tačiau gali būti mokamos ir laikinai arba kaip vienkartinė išmoka, paprastai turi kuo mažiau turto grynaisiais pinigais, kad padidintų efektyvumą ir pelną savo draudėjams. Taigi, tokiems subjektams taikant reikalavimą centralizuotai atlikti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitą, jie turėtų didelę savo turto dalį paversti grynaisiais pinigais, kad atitiktų tebetaikomus pagrindinių sandorio šalių garantinių įmokų reikalavimus. Siekiant išvengti tokio reikalavimo tikėtino neigiamo poveikio būsimų pensininkų pensinėms pajamoms, tarpuskaitos prievolė neturėtų būti taikoma pensijų sistemoms tol, kol pagrindinės sandorio šalys parengs tinkamą šios problemos techninį sprendimą siekiant perkelti nepiniginį įkaitą kaip kintamąsias garantines įmokas. Tokiame techniniame sprendime turėtų būti atsižvelgiama į ypatingą pensijų sistemos įstaigų vaidmenį ir vengiama iš esmės neigiamo poveikio pensininkams. Pereinamojo laikotarpio metu ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, sudarytoms siekiant mažinti investavimo riziką, tiesiogiai susijusią su pensijų sistemos įstaigų finansiniu mokumu, turėtų būti taikoma ne tik prievolė teikti ataskaitas, bet ir dvišalio įkaito reikalavimai. Tačiau galutinis tikslas yra centrinė tarpuskaita, kai tik tai bus įgyvendinama;

(27) svarbu užtikrinti, kad specialų statusą gautų tik atitinkami subjektai ir įstaigos, taip pat atsižvelgti į Sąjungos pensijų sistemų įvairovę, tuo pačiu visoms pensijų sistemos įstaigoms sudarant vienodas sąlygas. Todėl laikina nukrypti leidžianti nuostata turėtų būti taikoma įstaigoms, atsakingoms už profesinių pensijų skyrimą, įregistruotoms pagal Direktyvą 2003/41/EB, įskaitant visus įgaliotus subjektus, kurie atsakingi už tokios įstaigos valdymą ir kurie veikia jos vardu, kaip nurodyta tos direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje, taip pat juridinius subjektus, įsteigtus tokių įstaigų investavimo tikslu, kurie veikia vadovaudamiesi vien tik jų interesais, ir Direktyvos 2003/41/EB 3 straipsnyje nurodytų įstaigų profesinių pensijų skyrimo įmonėms;

(28) laikina nukrypti leidžianti nuostata taip pat turėtų būti taikoma gyvybės draudimo įmonių profesinių pensijų skyrimo įmonėms, jei visas atitinkamas turtas ir įsipareigojimai yra skirti konkrečiam tikslui, valdomi ir organizuojami atskirai, nesant jokiai perkėlimo galimybei. Ji turėtų: taip pat būti taikoma visiems kitiems įgaliotiems ir prižiūrimiems subjektams, kurie veikia tik nacionaliniu mastu, arba įstaigoms, kurios teikia paslaugas daugiausia vienos valstybės narės teritorijoje, tik jeigu tiek vieni, tiek kitos yra pripažįstami pagal nacionalinę teisę ir jų pagrindinis tikslas

▼B

yra teikti pensines išmokas. Dėl šioje konstatuojamojoje dalyje nurodytų subjektų ir įstaigų sprendimą turėtų priimti atitinkama kompetentinga institucija, o siekiant užtikrinti nuoseklumą, pašalinti galimus neatitikimus ir vengti piktnaudžiavimo, nuomonę turėtų pateikti EVPRI, pasikonsultavusi su EDPPI. Tai galėtų apimti subjektus ir įstaigas, kurie nebūtinai yra susiję su darbdavio pensijų programa, bet jų pagrindinis tikslas yra teikti pensines pajamas privalomu arba savanorišku pagrindu. Tai, pavyzdžiui, galėtų būti pagal nacionalinę teisę finansuojamu pagrindu veikiančias pensijų sistemas valdantys juridiniai subjektai, jei jie investuoja vadovaudamiesi rizikos ribojimo principu, ir tiesiogiai asmenų sudaryti susitarimai dėl pensijos, kuriuos taip pat gali teikti gyvybės draudimo įmonės. Tiesiogiai asmenų sudarytų susitarimų dėl pensijos atveju leidžianti nukrypti nuostata neturėtų apimti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, susijusias su kitais draudimo įmonės gyvybės draudimo produktais, kurių pagrindinis tikslas nėra teikti pensines pajamas.

Kiti pavyzdžiai galėtų būti draudimo įmonių pensijų skyrimo įmonės, kurioms taikoma Direktyva 2002/83/EB, jei visas toms įmonėms priklausantis turtas yra įrašytas specialiajame registre pagal 2001 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/17/EB dėl draudimo įmonių reorganizavimo ir likvidavimo ([1]) priedą, taip pat draudimo įmonių profesinių pensijų skyrimo įmonės, grindžiamos kolektyvinių derybų susitarimais. Įstaigos, įsteigtos siekiant įsipareigojimų neįvykdymo atveju teikti kompensacijas pensijų sistemos įstaigų nariams, šiame reglamente taip pat turėtų būti laikomos pensijų sistema;

(29) jei reikia, finansų sandorio šalims taikomos taisyklės taip pat turėtų būti taikomos ne finansų sandorio šalims. Pripažinta, kad ne finansų sandorio šalys naudoja ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, kad apsidraustų nuo komercinės rizikos, kuri tiesiogiai siejama su jų komercine ar iždo finansavimo veikla. Todėl sprendžiant, ar ne finansų sandorio šaliai reikėtų taikyti tarpuskaitos prievolę, reikėtų tinkamai apsvarstyti tikslą, kuriuo ta ne finansų sandorio šalis naudoja ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, ir jos turimų tų priemonių pozicijų dydį. Siekiant užtikrinti, kad ne finansų įstaigos turėtų galimybę išreikšti savo nuomonę dėl tarpuskaitos ribų, rengdama atitinkamus techninius reguliavimo standartus EVPRI turėtų surengti viešas konsultacijas ir užtikrinti, kad jose dalyvautų ne finansų įstaigos. EVPRI taip pat turėtų konsultuotis su visomis atitinkamomis institucijomis, pvz., Energetikos reguliavimo institucijų

([1]) OL L 110, 2001 4 20, p. 28.

▼B

bendradarbiavimo agentūra, siekiant užtikrinti, kad būtų visiškai atsižvelgta į tų sektorių ypatybes. Be to, Komisija ne vėliau kaip 2015 m. rugpjūčio 17 d. turėtų įvertinti ne finansų įmonių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių skirtinguose sektoriuose, įskaitant energetikos sektorių, svarbą sistemai.

(30) nustatant, ar ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis mažina riziką, tiesiogiai susijusią su ne finansų sandorio šalies komercine ar iždo finansavimo veikla, reikėtų deramai atsižvelgti į tos ne finansų sandorio šalies bendras rizikos draudimo ir rizikos mažinimo strategijas. Visų pirma reikėtų atsižvelgti į tai, ar ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis yra ekonominiu atžvilgiu tinkama siekiant mažinti riziką ne finansų sandorio šalies elgsenoje ir valdyme, kai ta rizika yra susijusi su palūkanų normų, užsienio valiutų keitimo kursų, infliacijos normų ar prekių kainų svyravimais;

(31) tarpuskaitos riba yra labai svarbus skaičius visoms ne finansų sandorio šalims. Nustatant tarpuskaitos ribą turėtų būti atsižvelgiama į kiekvienos sandorio šalies ir kiekvienos ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties klasės grynųjų pozicijų ir pozicijų, kurioms kyla rizika, sumos svarbą visai sistemai. Kartu turi būti dedamos tinkamos pastangos, kad būtų pripažinti rizikos mažinimo metodai, kuriuos naudoja ne finansų sandorio šalys, vykdydamos įprastą verslo veiklą;

(32) ESCB nariai ir kitos valstybių narių institucijos, atliekančios panašias funkcijas, kitos Sąjungos valstybinės įstaigos, kurios įpareigotos valdyti arba dalyvauja valdant valstybės skolą, ir Tarptautinių atsiskaitymų bankas turėtų nepatekti į šio reglamento taikymo sritį, kad nebūtų ribojami jų įgaliojimai atlikti jų bendro intereso užduotis;

(33) kadangi ne visi rinkos dalyviai, kuriems taikoma tarpuskaitos prievolė, gali tapti tam tikros pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nariais, jie turėtų turėti galimybę naudotis pagrindinės sandorio šalies paslaugomis kaip klientai arba kaip netiesioginiai klientai, pagal tam tikras sąlygas;

(34) tarpuskaitos prievolės įvedimas kartu su procesu, kuriuo siekiama nustatyti, kurios pagrindinės sandorio šalys gali būti naudojamos vykdant šią prievolę, gali lemti nenumatytą ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkos konkurencijos iškraipymą. Pavyzdžiui, pagrindinė sandorio šalis gali atsisakyti atlikti sandorių, kurie įvykdyti tam tikrose prekybos vietose, tarpuskaitą dėl to, kad pagrindinė sandorio šalis priklauso konkuruojančiai prekybos vietai. Siekiant išvengti tokios diskriminacijos, pagrindinės sandorio šalys turėtų sutikti atlikti skirtingose prekybos vietose įvykdytų sandorių tarpuskaitą, jeigu tos prekybos vietos atitinka tos pagrindinės sandorio šalies nustatytus operacinius ir techninius reikalavimus, neatsižvelgiant į sutarčių dokumentus, kuriais remdamosi šalys atliko atitinkamą ne biržos išvestinių finansinių

▼B

priemonių sandorį, jei tie dokumentai atitinka rinkos standartus. Prekybos vietos turėtų skaidriai ir nediskriminuojant suteikti pagrindinėms sandorio šalims galimybę naudotis savo prekybos sistema. Pagrindinės sandorio šalies teisė naudotis bet kurios prekybos vietos paslaugomis turėtų sudaryti sąlygas daugeliui pagrindinių sandorio šalių naudotis tos pačios prekybos vietos prekybos sistema. Tačiau dėl to neturėtų atsirasti išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitos sąveika arba likvidumo susiskaidymas;

(35) šiuo reglamentu turėtų būti užkertamas kelias tam, kad prekybos vietos ir pagrindinės sandorio šalys sąžiningai ir atvirai naudotųsi tarpusavio paslaugomis bendrojoje rinkoje, laikantis šioje direktyvoje nustatytų sąlygų ir EVPRI parengtų ir Komisijos priimtų techninių reguliavimo standartų. Komisija turėtų toliau atidžiai stebėti ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkos raidą ir prireikus imtis veiksmų, kad būtų išvengta konkurencijos iškraipymo vidaus rinkoje, siekiant užtikrinti vienodas sąlygas finansų rinkose;

(36) kai kuriose finansinių paslaugų ir išvestinių priemonių sutarčių prekybos sektoriaus srityse taip pat gali egzistuoti komercinės ir intelektinės nuosavybės teisės. Tais atvejais, kai tokios nuosavybės teisės susijusios su produktais, kurie gali tapti pramonės standartais ar daro poveikį pramonės standartams, licencijas turėtų būti galima gauti proporcingomis, sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis;

(37) Siekiant nustatyti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurioms turėtų būti taikoma tarpuskaitos prievolė, klases, ribas ir sistemai svarbias pagrindines ne finansų sandorio šalis, reikia patikimų duomenų. Todėl svarbu, kad reguliavimo tikslais Sąjungos lygmeniu būtų nustatytas vienodas reikalavimas pateikti duomenis apie išvestines finansines priemones. Be to, reikia kiek įmanoma plačiau pradėti ir finansų, ir ne finansų sandorio šalims taikyti prievolę informuoti apie jau sudarytas sutartis, siekiant pateikti palyginamus duomenis, be kita ko, EVPRI ir atitinkamoms kompetentingoms institucijoms;

(38) grupės vidaus sandoris yra sandoris tarp dviejų įmonių, kurios yra visiškai įtrauktos į tą patį konsolidavimo procesą ir joms taikomos atitinkamos centralizuotos rizikos įvertinimo, nustatymo ir kontrolės procedūros. Jos priklauso tai pačiai institucinei užtikrinimo sistemai, nurodytai Direktyvos 2006/48/EB 80 straipsnio 8 dalyje, arba, tos pačios centrinės įstaigos kontroliuojamų kredito įstaigų atveju, kaip nurodyta tos direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje, abi yra kredito įstaigos arba viena yra kredito įstaiga, o kita – centrinė įstaiga. Ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartys

▼B

gali būti pripažintos ne finansų arba finansų grupėse, taip pat grupėse, sudarytose iš finansų ir ne finansų įmonių, ir jeigu laikoma, kad tokia sutartis yra grupės vidaus sandoris vienos iš sandorio šalių atžvilgiu, taip pat turėtų būti laikoma, kad tokia sutartis yra grupės vidaus sandoris kitos sandorio šalies atžvilgiu. Pripažįstama, kad norint sutelkti riziką grupės struktūroje gali būti reikalingi grupės vidaus sandoriai, ir todėl rizika grupės viduje yra specifinė. Kadangi tarpuskaitos prievolės taikymas tokiems sandoriams gali apriboti šių grupių vidaus rizikos valdymo procesų veiksmingumą, gali būti naudinga tarpuskaitos prievolės netaikyti grupės vidaus sandoriams, jei ši išimtis nedidina sisteminės rizikos. Todėl pagrindinės sandorio šalies atliekamą centralizuotą šių sandorių tarpuskaitą turėtų pakeisti adekvatus pasikeitimas įkaitu, kai tai tikslinga siekiant sumažinti grupės vidaus sandorio šalių riziką;

(39) tačiau kai kuriems grupės vidaus sandoriams, tam tikrais atvejais remiantis kompetentingų institucijų sprendimu, gali būti netaikomas įkaito reikalavimas, jeigu jų rizikos valdymo procedūros yra pakankamai patikimos, tvirtos bei atitinka sandorio sudėtingumo lygį ir nėra kliūčių sandorio šalims tarpusavyje greitai pervesti nuosavas lėšas arba padengti įsipareigojimus. Šie kriterijai ir sandorio šalims bei atitinkamoms kompetentingoms institucijoms skirtos procedūros, kurių jos turi laikytis netaikydamos prievolės, turėtų būti apibrėžti techniniuose reguliavimo standartuose, priimtuose vadovaujantis atitinkamais reglamentais, kuriais įsteigiamos EPI. Prieš rengdamos tokių techninių reguliavimo standartų projektus, EPI turėtų parengti jų potencialaus poveikio vidaus rinkai ir finansinės rinkos dalyviams, visų pirma operacijoms ir atitinkamų grupių struktūrai, įvertinimą. Visuose techniniuose standartuose, įskaitant prievolės netaikymo kriterijus, kurie taikomi pasikeitimui įkaitu grupės vidaus sandoriuose, turėtų būti atsižvelgiama į vyraujančią tų sandorių specifiką ir esamus ne finansų ir finansų sandorio šalių skirtumus, taip pat jų tikslą ir išvestinių finansinių priemonių naudojimo metodus;

(40) laikoma, kad sandorio šalys yra įtrauktos į tą patį konsolidavimo procesą bent jau tada, kai jos abi yra įtrauktos į konsolidavimo procesą pagal Tarybos direktyvą 83/349/EEB ([1]), arba pagal tarptautinius finansų apskaitos standartus (IFRS), priimtus laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1606/2002 ([2]), arba, jei jos yra susijusios su įmonių grupe, kurių patronuojančios įmonės pagrindinė buveinė yra trečiojoje

([1]) 1983 m. birželio 13 d. Septintoji Tarybos direktyva 83/349/EEB, grindžiama Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl konsoliduotos atskaitomybės (OL L 193, 1983 7 18, p. 1).

([2]) 2002 m. liepos 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1606/2002 dėl tarptautinių apskaitos standartų taikymo (OL L 243, 2002 9 11, p. 1).

▼B

šalyje, laikantis trečiosios šalies visuotinai priimtų apskaitos principų, kurie, kaip nustatyta, atitinka tarptautinius finansų apskaitos standartus (IFRS), pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1569/2007 ([1]) (arba trečiosios šalies apskaitos standartus, kuriuos galima naudoti pagal Reglamento (EB) Nr. 1569/2007 4 straipsnį), arba jei joms abiem taikoma tokia pati konsoliduota priežiūra laikantis Direktyvos 2006/48/EB ar Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/49/EB ([2]), arba, jei jos yra susijusios su įmonių grupe, kurių patronuojančios įmonės pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje, trečiosios šalies kompetentinga institucija, lygiavertė šioje Direktyvos 2006/48/EB 143 straipsnyje arba Direktyvos 2006/49/EB 2 straipsnyje nustatytais principais reglamentuojamai priežiūrai, joms taiko tokią pačią konsoliduotą priežiūrą;

(41) svarbu, kad rinkos dalyviai visą išsamią informaciją, susijusią su savo sudarytomis išvestinių finansinių priemonių sutartimis, pateiktų sandorių duomenų saugykloms. Todėl informacija apie išvestinių finansinių priemonių rinkoms būdingą riziką bus saugoma centralizuotai, ir ja lengvai galės naudotis, *inter alia*, EVPRI, susijusios kompetentingos institucijos, Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV) ir susiję ECBS centriniai bankai;

(42) teikiant sandorių duomenų saugyklų paslaugas būdinga masto ekonomija, o tai gali kenkti konkurencijai šioje konkrečioje srityje. Tuo pat metu, įpareigojant rinkos dalyvius teikti išsamias ataskaitas, sandorių duomenų saugyklų turimos informacijos vertė gali didėti ir trečiosioms šalims, teikiančioms papildomas paslaugas, pavyzdžiui, sandorių patvirtinimo, prekybos suderinimo, kredito įvykių aptarnavimo, portfelių suderinimo ar portfelių sumažinimo paslaugas. Tikslinga užtikrinti, kad dėl galimo natūraliai susidariusio monopolio sandorių duomenų saugyklų paslaugų teikimo srityje vienodos sąlygos veiklos po sandorio sudarymo sektoriuje iš esmės nenukentėtų. Todėl turėtų būti reikalaujama, kad sandorių duomenų saugyklos suteiktų galimybę naudotis turima informacija sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis, laikantis būtinų duomenų apsaugos užtikrinimo priemonių;

(43) norint išsamiai apžvelgti rinką ir įvertinti sisteminę riziką, sandorių duomenų saugykloms reikėtų pranešti apie išvestinių finansinių priemonių sutartis, kurių pagrindinės sandorio šalies tarpuskaita atlikta ir neatlikta;

([1]) 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1569/2007, nustatantis trečiosios šalies vertybinių popierių emitentų taikomų apskaitos standartų lygiavertiškumo nustatymo mechanizmą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2003/71/EB ir 2004/109/EB (OL L 340, 2007 12 22, p. 66).

([2]) 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/49/EB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo (OL L 177, 2006 6 30, p. 201).

▼B

(44) EPI turėtų būti suteikta pakankamai išteklių, kad jos galėtų pagal šį reglamentą numatytas užduotis vykdyti veiksmingai;

(45) sandorio šalys ir pagrindinės sandorio šalys, kurios sudaro, iš dalies keičia arba nutraukia išvestinių finansinių priemonių sutartį, turėtų užtikrinti, kad tokios sutarties duomenys būtų pateikti sandorių duomenų saugyklai. Joms turėtų būti leidžiama sutarties duomenų pateikimą pavesti kitam subjektui. Subjektas arba jo darbuotojai, kurie praneša išvestinių finansinių priemonių sutarties duomenis sandorių duomenų saugyklai sandorio šalies vardu, kaip nustatyta šiame reglamente, turėtų nepažeisti apribojimų dėl informacijos atskleidimo; rengdama techninių reguliavimo standartų, susijusių su ataskaitų teikimu, projektus EVPRI turėtų atsižvelgti į pažangą, pasiektą kuriant unikalųjį sutarties atpažinties kodą ir į Komisijos reglamento (EB) Nr. 1287/2006, įgyvendinančio Direktyvą 2004/39/EB ([1]), I priedo 1 lentelėje nurodytą privalomų pranešti duomenų sąrašą ir konsultuotis su kitomis atitinkamomis institucijomis, pvz., Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra;

(46) atsižvelgdamos į Komisijos komunikate dėl sankcijų taikymo režimų finansinių paslaugų sektoriuje griežtinimo nustatytus principus ir vėliau priimtus su šiuo komunikatu susijusius Sąjungos teisės aktus, valstybės narės turėtų nustatyti už šio reglamento nuostatų pažeidimus taikytinų sankcijų taisykles. Valstybės narės tokias sankcijas turėtų skirti taip, kad nesumažėtų taisyklių veiksmingumas. Tos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios. Jos turėtų būti pagrįstos EVPRI priimtomis gairėmis ir skatinti sankcijų taikymo režimų finansinių paslaugų sektoriuje konvergenciją ir tarpsektorinį nuoseklumą. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad, jei tinkama, taikomos sankcijos būtų skelbiamos viešai ir kad būtų reguliariai skelbiamos galiojančių taisyklių veiksmingumo įvertinimo ataskaitos;

(47) laikantis šio reglamento, pagrindinė sandorio šalis gali būti įsteigta bet kurioje valstybėje narėje. Nė viena valstybė narė ar valstybių narių grupė neturėtų būti tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuojama kaip tarpuskaitos paslaugų teikimo vieta. Šiuo reglamentu neturėtų būti siekiama apriboti galimybės arba trukdyti pagrindinei sandorio šaliai, įsisteigusiai pagal vieną jurisdikciją, vykdyti produkto, kurio kaina išreikšta kitos valstybės narės ar trečiosios šalies valiuta, tarpuskaitą;

(48) leidimai pagrindinėms sandorio šalims turėtų būti suteikiami su sąlyga, kad jos turi minimalaus dydžio pradinį kapitalą. Kapitalas, įskaitant nepaskirstytąjį pelną ir pagrindinės sandorio šalies rezervus, visada turėtų būti proporcingas dėl pagrindinės sandorio šalies veiklos kylančiai rizikai, siekiant užtikrinti, kad pagrindinė

([1]) OL L 241, 2006 9 2, p. 1.

▼B

sandorio šalis būtų tinkamai kapitalizuota kredito, sandorio šalių, rinkos, operacinės, teisinės ir veiklos rizikos, dar nepadengtos konkrečiais finansiniais ištekliais, atžvilgiu ir kad prireikus ji galėtų užtikrinti tinkamą laipsnišką likvidavimą arba savo veiklos restruktūrizavimą;

(49) kadangi šiuo reglamentu reguliavimo tikslu įvedama teisinė prievolė atlikti tarpuskaitą pasitelkiant tam tikras pagrindines sandorio šalis, būtina užtikrinti, kad tos pagrindinės sandorio šalys būtų saugios ir patikimos ir visada atitiktų griežtus organizacinius, verslo etikos ir rizikos ribojimo reikalavimus, kurie nustatyti šiuo reglamentu. Siekiant užtikrinti vienodą šio reglamento taikymą, tie reikalavimai turėtų būti taikomi atliekant visų finansinių priemonių, su kuriomis dirba pagrindinės sandorio šalys, tarpuskaitą;

(50) todėl reguliavimo ir suderinimo tikslais būtina užtikrinti, kad sandorio šalys naudotųsi tik tomis pagrindinėmis sandorio šalimis, kurios atitinka šiame reglamente nustatytus reikalavimus. Šiais reikalavimais neturėtų būti trukdoma valstybėms narėms priimti arba toliau taikyti jų teritorijose įsteigtoms pagrindinėms sandorio šalims skirtus papildomus reikalavimus, įskaitant Direktyvoje 2006/48/EB numatytus tam tikrus reikalavimus leidimams gauti. Tačiau nustatant tokius papildomus reikalavimus neturėtų būti daromas poveikis pagrindinių sandorio šalių, kurioms suteiktas leidimas arba kurios yra pripažintos kitose valstybėse narėse, teisei pagal šį reglamentą teikti tarpuskaitos paslaugas tarpuskaitos nariams ir jų klientams, įsteigtiems valstybėje narėje, kuri nustato papildomus reikalavimus, kadangi toms pagrindinėms sandorio šalims tie papildomi reikalavimai netaikomi ir jos neturi jų laikytis. Ne vėliau kaip 2014 m. rugsėjo 30 d. EVPRI turėtų parengti valstybių narių papildomų reikalavimų taikymo poveikio ataskaitą;

(51) įvedus prievolę atlikti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorių tarpuskaitą, būtina nustatyti aiškias taisykles, reglamentuojančias leidimų pagrindinėms sandorio šalims suteikimą ir pagrindinių sandorio šalių priežiūrą. Kompetentingos institucijos ir toliau turi būti atsakingos už visus leidimų pagrindinėms sandorio šalims suteikimo ir pagrindinių sandorio šalių priežiūros aspektus, įskaitant atsakomybę už patikrinimą, kad paraišką pateikusi pagrindinė sandorio šalis atitinka reikalavimus, nustatytus šiame reglamente ir 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose ([1]), atsižvelgiant į tai, kad nacionalinės kompetentingos institucijos ir toliau geriausiai gali patikrinti, kaip minėtos pagrindinės sandorio šalys dirba kasdien, atlikti jų reguliarias patikras ir prireikus imtis reikiamų veiksmų;

(52) jeigu pagrindinei sandorio šaliai kyla nemokumo rizika, fiskalinė atsakomybė gali daugiausia tekti valstybei narei, kurioje

([1]) OL L 166, 1998 6 11, p. 45.

▼B

ši pagrindinė sandorio šalis įsteigta. Todėl leidimus tai pagrindinei sandorio šaliai turėtų suteikti ir pagrindinės sandorio šalies priežiūrą turėtų atlikti susijusi tos valstybės narės kompetentinga institucija. Tačiau kadangi pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nariai gali būti įsisteigę skirtingose valstybėse narėse, ir pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymas juos paveiks pirmiausia, būtina užtikrinti, kad visos atitinkamos kompetentingos institucijos ir EVPRI dalyvautų suteikiant leidimus ir vykdant priežiūrą. Taip bus siekiama išvengti, kad valstybėse narėse nebūtų taikomos skirtingos priemonės arba skirtinga tvarka, kurios taptų kliūtimi tinkamam vidaus rinkos veikimui. Be to, nė vienu priežiūros kolegijos narių pasiūlymu ar politika neturėtų būti tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuojama nė viena valstybė narė ar valstybių narių grupė kaip tarpuskaitos paslaugų bet kuria valiuta teikimo vieta. EVPRI turėtų dalyvauti kiekvienoje kolegijoje siekiant užtikrinti nuoseklų ir teisingą šio reglamento taikymą. EVPRI į rekomendacijų ir sprendimų rengimo veiklą turėtų įtraukti kitas susijusių valstybių narių kompetentingas institucijas;

(53) atsižvelgiant į kolegijoms skirtą vaidmenį, svarbu, kad visos atitinkamos kompetentingos institucijos, taip pat ECBS nariai dalyvautų kolegijoms vykdant savo užduotis. Kolegiją turėtų sudaryti ne tik kompetentingos institucijos, prižiūrinčios pagrindinę sandorio šalį, bet ir priežiūros institucijos, prižiūrinčios subjektus, kuriems tos pagrindinės sandorio šalies vykdomos operacijos gali daryti poveikį, t. y. pasirinktus tarpuskaitos narius, prekybos vietas, sąveikias pagrindines sandorio šalis ir centrinius vertybinių popierių depozitoriumus. ECBS nariams, atsakingiems už pagrindinės sandorio šalies ir sąveikių pagrindinių sandorio šalių priežiūrą, taip pat nariams, atsakingiems už finansinių priemonių, kurių tarpuskaitą atlieka pagrindinė sandorio šalis, valiutų emisiją, turėtų būti leidžiama dalyvauti kolegijos veikloje. Kadangi prižiūrimi subjektai būtų įsteigti valstybėse narėse, kuriose veikia pagrindinė sandorio šalis, o tų valstybių narių skaičius yra ribotas, viena kompetentinga institucija arba ECBS narys galėtų būti atsakingas už keleto pirmiau minėtų subjektų priežiūrą. Siekiant užtikrinti sklandų visų kolegijos narių bendradarbiavimą, turėtų būti parengtos atitinkamos procedūros ir mechanizmai;

(54) kadangi kolegijos įsteigimas ir veikimas turėtų būti grindžiamas visų jos narių raštišku susitarimu, tikslinga jiems suteikti įgaliojimus nustatyti kolegijos sprendimų priėmimo procedūras, atsižvelgiant į šio klausimo opumą. Todėl išsamios balsavimo procedūrų taisyklės turi būti nustatytos kolegijos narių sudarytu raštišku susitarimu. Tačiau siekiant tinkamai suderinti visų atitinkamų rinkos dalyvių ir valstybių narių interesus, kolegija turėtų balsuoti laikydamasi bendro principo: kiekvienas narys turi vieną

▼B

balsą, neatsižvelgiant į tai, kiek funkcijų jis atlieka pagal šį reglamentą. Kolegijoje, kurią sudaro ne daugiau kaip 12 narių, balsavimo teisę turėtų turėti ne daugiau kaip du kolegijos nariai iš tos pačios valstybės narės, o kiekvienas balsavimo teisę turintis narys turėtų turėti po vieną balsą. Kolegijoje, kurią sudaro daugiau kaip 12 narių, balsavimo teisę turėtų turėti ne daugiau kaip trys kolegijos nariai iš tos pačios valstybės narės, o kiekvienas balsavimo teisę turintis narys turėtų turėti po vieną balsą;

(55) dėl ypatingos pagrindinės sandorio šalies padėties kolegijos turi būti organizuojamos ir turi funkcionuoti taip, kad tai derėtų su atskira pagrindinės sandorio šalies priežiūros tvarka;

(56) šiame reglamente nurodyta tvarka, ypač balsavimo dėl konsultavimosi su EVPRI tvarka nesudaromas precedentas kitiems teisės aktams finansų rinkų infrastruktūrų priežiūros srityje;

(57) pagrindinei sandorio šaliai leidimas neturėtų būti suteikiamas tuo atveju, kai visi kolegijos nariai, išskyrus valstybės narės, kurioje įsteigta pagrindinė sandorio šalis, kompetentingas institucijas, priimdami savitarpio susitarimą prieina bendros nuomonės, kad tai pagrindinei sandorio šaliai leidimas neturėtų būti suteiktas. Tačiau, jeigu pakankama kolegijos narių dauguma pareiškė neigiamą nuomonę ir bet kuri iš atitinkamų kompetentingų institucijų, palaikant dviem trečdaliams kolegijos narių balsų daugumai, perdavė klausimą EVPRI, valstybės narės, kurioje įsteigta pagrindinė sandorio šalis, kompetentinga institucija turėtų atidėti savo sprendimą dėl leidimo suteikimo ir laukti sprendimo, kurį EVPRI gali priimti dėl atitikties Sąjungos teisei. Valstybės narės, kurioje įsteigta pagrindinė sandorio šalis, kompetentingos institucijos turėtų priimti sprendimą laikydamosi EVPRI sprendimo. Kai visi kolegijos nariai, išskyrus valstybės narės, kurioje įsteigta pagrindinė sandorio šalis, institucijas, prieina bendros nuomonės dėl to, kodėl, jų nuomone, reikalavimai nėra įvykdyti ir pagrindinė sandorio šalis neturėtų gauti leidimo, valstybės narės, kurioje įsteigta pagrindinė sandorio šalis, kompetentinga institucija turėtų galėti šį klausimą perduoti EVPRI, kuri priimtų sprendimą dėl atitikties Sąjungos teisei;

(58) būtina sustiprinti nuostatas dėl kompetentingų institucijų, EVPRI ir kitų atitinkamų institucijų keitimosi informacija ir griežčiau įpareigoti jas teikti tarpusavio pagalbą ir bendradarbiauti. Dėl to, kad vykdoma vis daugiau tarpvalstybinės veiklos, šios institucijos, siekdamos užtikrinti, kad šis reglamentas būtų veiksmingai įgyvendintas, viena kitai turėtų teikti svarbią informaciją, kad jos galėtų vykdyti savo funkcijas, įskaitant atvejus, kai pažeidimai arba įtariami pažeidimai aktualūs dviejų arba daugiau valstybių narių institucijoms. Keičiantis informacija būtina griežtai saugoti profesinę paslaptį. Dėl didelės ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių įtakos būtina užtikrinti, kad kitos susijusios institucijos, kaip antai mokesčių administravimo institucijos ir energetikos reguliavimo institucijos, galėtų naudotis informacija, kuri joms būtina vykdant savo funkcijas;

▼B

(59) turint omenyje pasaulinį finansų rinkų pobūdį, EVPRI turėtų būti tiesiogiai atsakinga už trečiosiose šalyse įsteigtų pagrindinių sandorio šalių pripažinimą, taip joms leidžiant teikti tarpuskaitos paslaugas Sąjungoje, jeigu tos trečiosios šalies teisinę ir priežiūros sistemas Komisija pripažino lygiavertėmis Sąjungos sistemoms ir jeigu laikomasi tam tikrų sąlygų. Todėl EVPRI turėtų pripažinti trečiojoje šalyje įsteigtą pagrindinę sandorio šalį, teikiančią tarpuskaitos paslaugas Sąjungoje įsteigtiems tarpuskaitos nariams ar prekybos vietoms. Tačiau siekiant nepakenkti tolesniam tarpvalstybinės investicijų valdymo veiklos vystymuisi Sąjungoje, EVPRI neturėtų pripažinti trečiojoje šalyje įsteigtos pagrindinės sandorio šalies, teikiančios paslaugas Sąjungoje įsteigtiems klientams per trečiojoje šalyje įsteigtą tarpuskaitos narį. Šiomis aplinkybėmis susitarimai su Sąjungos pagrindiniais tarptautiniais partneriais bus itin svarbūs siekiant užtikrinti vienodas veiklos sąlygas visiems ir finansinį stabilumą;

(60) 2010 m. rugsėjo 16 d. Europos Vadovų Taryba nusprendė, kad vystant Sąjungos išorės santykius būtina atkakliau propaguoti savo interesus ir vertybes pasitelkiant tarpusavio sąveikos ir abipusės naudos principus ir imtis veiksmų, siekiant, be kita ko, užtikrinti geresnę rinkos prieigą Europos verslui ir pagerinti bendradarbiavimą reguliavimo srityje su pagrindiniais prekybos partneriais;

(61) pagrindinė sandorio šalis turėtų turėti tvirtą valdymo tvarką, geros reputacijos vyresniąją vadovybę ir nepriklausomus valdybos narius, neatsižvelgiant į jos nuosavybės struktūrą. Bent vienas trečdalis, bet ne mažiau kaip du jų valdybos narai turėtų būti nepriklausomi nariai. Tačiau skirtinga pagrindinės sandorio šalies valdymo tvarka ir nuosavybės struktūra gali daryti įtaką jos pasiryžimui arba galimybėms atlikti tam tikrų produktų tarpuskaitą. Todėl nepriklausomi valdybos nariai ir rizikos valdymo komitetas (kurį turėtų įsteigti pagrindinė sandorio šalis) turėtų spręsti bet kokius galimus pagrindinės sandorio šalies interesų konfliktus. Tarpuskaitos nariams ir jų klientams turi būti tinkamai atstovaujama, nes pagrindinės sandorio šalies priimami sprendimai jiems gali daryti poveikį;

(62) pagrindinė sandorio šalis kitiems subjektams gali perduoti savo funkcijas. Dėl tokio funkcijų perdavimo turėtų būti konsultuojamasi su pagrindinės sandorio šalies rizikos valdymo komitetu. Pagrindinės veiklos, susijusios su rizikos valdymu, funkcijos neturėtų būti perduodamos, nebent tam pritartų kompetentinga valdžios institucija;

(63) pagrindinės sandorio šalies dalyvavimo atliekant tarpuskaitą reikalavimai turėtų būti skaidrūs, proporcingi ir nediskriminaciniai, ir jais turėtų būti leidžiama nuotolinė prieiga, jeigu pagrindinei sandorio šaliai ji nekelia papildomos rizikos;

▼B

(64) tarpuskaitos narių, kurie savo ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitą atlieka per pagrindines sandorio šalis, klientams turėtų būti užtikrinta aukšto lygio apsauga. Tikrasis apsaugos lygis priklauso nuo konkrečių klientų pasirenkamo atskyrimo lygio. Tarpininkai savo turtą turėtų atskirti nuo savo klientų turto. Dėl šios priežasties pagrindinių sandorio šalių duomenys turėtų būti nuolat atnaujinami ir lengvai atpažįstami siekiant sudaryti palankesnes sąlygas įsipareigojimų neįvykdžiusio tarpuskaitos nario klientų turto ir pozicijų perdavimui mokiam tarpuskaitos nariui arba atitinkamais atvejais tvarkingam klientų pozicijų likvidavimui ir perteklinio įkaito grąžinimui klientams. Todėl šiame reglamente nustatyti klientų turto ir pozicijų atskyrimo ir perkeliamumo reikalavimai laikomi svarbesniais už visus kitus jiems prieštaraujančius valstybių narių įstatymus, taisykles ir administracines nuostatas, kuriais šalims neleidžiama tų reikalavimų vykdyti;

(65) pagrindinė sandorio šalis turėtų turėti patikimą rizikos valdymo sistemą siekdama valdyti kredito riziką, likvidumo riziką, operacinę ir kitokią riziką, įskaitant riziką, kurią ji prisiima arba kelia kitiems subjektams dėl tarpusavio priklausomybės. Pagrindinė sandorio šalis turėtų nustatyti tinkamas procedūras ir mechanizmus, kurie būtų taikomi tarpuskaitos nario įsipareigojimų neįvykdymo atveju. Siekiant sumažinti tokio įsipareigojimų neįvykdymo plitimo pavojų, pagrindinė sandorio šalis turėtų taikyti griežtus dalyvavimo reikalavimus, kaupti tinkamas pradines garantines įmokas, turėti įsipareigojimų neįvykdymo fondą ir kitus finansinius išteklius, kurių reikia galimiems nuostoliams padengti. Siekiant užtikrinti, kad pagrindinė sandorio šalis nuolatos turėtų pakankamai išteklių, ji turėtų nustatyti mažiausią sumą, už kurią įsipareigojimų nevykdymo fondas paprastai nebus mažesnis. Vis dėlto tai neturėtų riboti pagrindinės sandorio šalies gebėjimo naudoti visą fondą nuostoliams, kurie patirti dėl tarpuskaitos nario įsipareigojimų neįvykdymo, padengti;

(66) nustatydama patikimą rizikos valdymo sistemą, pagrindinė sandorio šalis turėtų atsižvelgti į dėl šios sistemos tarpuskaitos nariams bei jų klientams galinčią kilti riziką ir poveikį jų ekonomikai. Griežtos rizikos valdymo sistemos sukūrimas turėtų išlikti svarbiausiu pagrindinės sandorio šalies tikslu, tačiau ji gali pritaikyti šią sistemą tarpuskaitos narių klientų konkrečiai veiklai ar rizikos profiliams, ir jeigu manoma, kad tai reikalinga remiantis techniniais reguliavimo standartais, kuriuos turi sukurti EVPRI, labai likvidžiu turtu, kuris priimamas kaip įkaitas, gali laikyti bent jau grynuosius pinigus, vyriausybės obligacijas, padengtas obligacijas pagal Direktyvą 2006/48/EB, kurioms taikomas atitinkamas vertės mažinimas, ECBS nario suteiktas garantijas pagal pirmąjį pareikalavimą, komercinių bankų garantijas griežtomis sąlygomis, visų pirma susijusiomis su garanto kreditingumu ir garanto kapitalo ryšiais su pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nariais. Kai tinkama, EVPRI įkaitui tinkamu turtu taip pat gali laikyti auksą. Pagrindinės sandorio šalys turėtų turėti galimybę, griežtomis rizikos valdymo sąlygomis, priimti komercinių bankų garantijas iš ne finansų sandorio šalių, veikiančių kaip tarpuskaitos nariai;

▼B

(67) pagrindinių sandorio šalių rizikos valdymo strategijos turėtų būti patikimos siekiant išvengti rizikos mokesčių mokėtojams;

(68) įkaito vertės išlaikymo prievolė ir vertės mažinimas gali turėti prociklinių padarinių. Dėl to pagrindinės sandorio šalys, kompetentingos institucijos ir EVPRI turėtų imtis priemonių, kuriomis būtų siekiama užkirsti kelią galimiems pagrindinių sandorio šalių taikomos rizikos valdymo praktikos procikliniams padariniams ir juos kontroliuoti, kad pagrindinės sandorio šalies patikimumui ir finansiniam saugumui nebūtų daromas neigiamas poveikis;

(69) pozicijų valdymas – esminė tarpuskaitos proceso dalis. Apskritai, norint teikti tarpuskaitos paslaugas, reikėtų suteikti prieigą prie atitinkamų informacijos apie kainodarą šaltinių ir leisti jais naudotis. Tarp jų turėtų būti informacijos apie kainodarą šaltiniai, susiję su indeksais, kurie naudojami nustatant išvestinių arba kitų finansinių priemonių kainas;

(70) garantinės įmokos – svarbiausia pagrindinės sandorio šalies apsaugos priemonė. Nors pagrindinės sandorio šalys turėtų saugiai ir atsargiai investuoti gautas garantines įmokas, jos turėtų ypač stengtis užtikrinti tinkamą garantinių įmokų apsaugą, siekdamos garantuoti, kad garantinės įmokos įsipareigojimus įvykdžiusiems tarpuskaitos nariams arba sąveikioms pagrindinėms sandorio šalims būtų grąžintos laiku, jei pagrindinė sandorio šalis, kuri surenka tas garantines įmokas, nevykdo įsipareigojimų;

(71) pagrindinei sandorio šaliai galimybė pasinaudoti ištekliais likvidumui užtikrinti yra itin svarbi. Likvidumas galėtų būti užtikrintas esant galimybei pasinaudoti centrinio banko, kreditingo ir patikimo komercinio banko likvidumo užtikrinimo priemonėmis arba šių abiejų priemonių deriniu. Galimybė naudotis likvidumu galėtų būti užtikrinta leidimu, suteikiamu pagal Direktyvos 2006/48/EB 6 straipsnį, arba kitais tinkamais susitarimais. Vertinant likvidžių lėšų tinkamumą, visų pirma esant nepalankiausioms sąlygoms, pagrindinė sandorio šalis turėtų atsižvelgti į riziką, kylančią dėl likvidumo atsiradimo, kai pasikliaujama tik komercinių bankų kredito linijomis;

(72) 2006 m. lapkričio 7 d. Europos kliringo ir atsiskaitymų elgesio kodekse nustatyta neprivaloma sąsajų tarp pagrindinių sandorio šalių nustatymo sistema. Tačiau veiklos po sandorio sudarymo sektorius vis dar suskaidytas dėl valstybėse narėse esančių skirtumų, todėl tarpvalstybiniai sandoriai kainuoja brangiau ir juos trukdoma derinti. Todėl būtina nustatyti pagrindinių sandorio šalių sąveikos susitarimų sudarymo sąlygas, kad dėl jų pagrindinėms sandorio šalims nekiltų rizika, kuri nebūtų tinkamai valdoma;

▼B

(73) sąveikos susitarimai – svarbios priemonės siekiant didesnės poprekybinės rinkos integracijos Sąjungoje, ir jie turėtų būti reglamentuojami. Tačiau kadangi dėl šių susitarimų pagrindinėms sandorio šalims gali kilti papildoma rizika, pagrindinėms sandorio šalims trejiems metams turėtų būti suteikti leidimai arba jos pripažįstamos pagal šį reglamentą vykdyti tarpuskaitą arba joms turėtų būti suteikti leidimai pagal anksčiau buvusią nacionalinę leidimų tvarką prieš kompetentingoms institucijoms patvirtinant tokius sąveikos susitarimus. Be to, atsižvelgiant į tai, kad sudarant pagrindinių sandorio šalių, kurios atlieka ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitą, susitarimus atsiranda papildomos painiavos, šiame etape sąveikos susitarimų taikymo sritį reikėtų apriboti perleidžiamais vertybiniais popieriais ir pinigų rinkos priemonėmis. Tačiau ne vėliau kaip 2014 m. rugsėjo 30 d. EVPRI turėtų pateikti Komisijai ataskaitą dėl to, ar tą taikymo sritį būtų tinkama išplėsti įtraukiant kitas finansines priemones;

(74) reguliavimo tikslais sandorių duomenų saugyklos renka duomenis, kurie svarbūs institucijoms visose valstybėse narėse. EVPRI turėtų prisiimti atsakomybę už sandorių duomenų saugyklų registravimą, registracijos panaikinimą ir sandorių duomenų saugyklų priežiūrą;

(75) atsižvelgiant į tai, kad reguliavimo institucijos, pagrindinės sandorio šalys ir kiti rinkos dalyviai remiasi sandorių duomenų saugyklose sukauptais duomenimis, būtina užtikrinti, kad toms sandorių duomenų saugykloms būtų taikomi griežti veiklos ir duomenų saugojimo ir tvarkymo reikalavimai;

(76) pagrindinių sandorio šalių, jų narių ir sandorių duomenų saugyklų teikiamų paslaugų kainos, mokesčiai ir rizikos valdymo modeliai turi būti skaidrūs, kad rinkos dalyviai galėtų pasirinkti paslaugas turėdami reikiamą informaciją;

(77) kad galėtų veiksmingai vykdyti savo pareigas, EVPRI turėtų galėti, pateikus paprastą prašymą ar priėmus sprendimą, paprašyti sandorių duomenų saugyklų, susijusių trečiųjų šalių ir trečiųjų šalių, kurioms sandorių duomenų saugyklos yra perdavusios veiklos funkcijas arba veiklą, pateikti visus reikalingus duomenis. Jei EVPRI reikalauja tokios informacijos pateikdama prašymą, prašymo adresatas neįpareigojamas jos pateikti, tačiau tuo atveju, jei jis savanoriškai atsako į gautą prašymą, pateikiama informacija neturėtų būti neteisinga ar klaidinanti. Tokia informacija turėtų būti pateikiama nedelsiant;

(78) nedarant poveikio atvejams, kai taikoma baudžiamoji ar mokesčių teisė, kompetentingos institucijos, EVPRI, kiti subjektai, fiziniai arba juridiniai asmenys, kurie gauna konfidencialią informaciją, gali ją naudoti tik atlikdami savo pareigas ir vykdydami savo funkcijas. Tačiau dėl to neturi būti užkertamas kelias pagal nacionalinę teisę vykdyti nacionalinių įstaigų, atsakingų už netinkamo administravimo atvejų prevenciją, tyrimą ar ištaisymą, funkcijoms vykdyti;

▼B

(79) kad galėtų veiksmingai naudotis jai suteiktais priežiūros įgaliojimais, EVPRI turėtų galėti atlikti tyrimus ir patikrinimus vietoje;

(80) EVPRI turėtų galėti pavesti konkrečias priežiūros užduotis valstybės narės kompetentingai institucijai, pvz., kai priežiūros užduočiai atlikti reikia su vietos sąlygomis susijusių žinių ir patirties, kurias galima lengviau pasitelkti nacionaliniu lygiu. EVPRI turėtų galėti pavesti konkrečias tiriamojo pobūdžio užduotis ir patikrinimus vietoje. Prieš pavesdama užduotis EVPRI konsultuojasi su atitinkama kompetentinga institucija apie išsamiais tokio užduočių pavedimo sąlygas, įskaitant pavedamos užduoties mastą, užduoties atlikimo terminus, ir būtiną informaciją, kurią turi perduoti EVPRI ir kuri turi būti jai perduota. EVPRI kompetentingoms institucijoms turėtų atlyginti už pavestų užduočių vykdymą pagal taisykles dėl mokesčių, kurias Komisija turi priimti priimdama deleguotąjį aktą. EVPRI neturėtų galėti pavesti priimti sprendimus dėl registracijos;

(81) būtina užtikrinti, kad kompetentingos institucijos galėtų paprašyti EVPRI patikrinti, ar įvykdytos sandorių duomenų saugyklos registracijos panaikinimo sąlygos. EVPRI turėtų įvertinti tokius prašymus ir imtis tinkamų priemonių;

(82) EVPRI turėtų galėti nustatyti periodiškai mokamas baudas siekiant priversti sandorių duomenų saugyklas nutraukti pažeidimą, pateikti visą EVPRI reikalaujamą išsamią ir teisingą informaciją arba sutikti, kad būtų atliktas tyrimas arba patikrinimas vietoje;

(83) be to, EVPRI turėtų galėti nustatyti baudas sandorių duomenų saugykloms, kai ji nustato, kad jos tyčia ar dėl aplaidumo pažeidė šį reglamentą. Baudos turėtų būti nustatomos atsižvelgiant į pažeidimų sunkumą. Pažeidimai turėtų būti suskirstyti į skirtingas grupes ir pagal jas nustatytas konkretus baudų dydis. Siekdama apskaičiuoti baudos už konkretų pažeidimą dydį, EVPRI turėtų taikyti dviejų pakopų metodą nustatydama bazinį baudos dydį ir pritaikydama, prireikus, korekcinius koeficientus. Pagrindinis dydis turėtų būti nustatomas atsižvelgiant į atitinkamos sandorių duomenų saugyklos metinę apyvartą, o koregavimas turėtų būti atliekamas padidinant arba sumažinant pagrindinį dydį pritaikius atitinkamus koeficientus pagal šį reglamentą;

(84) šiame reglamente turėtų būti nustatomi koeficientai, susiję su sunkinančiosiomis ir lengvinančiosiomis aplinkybėmis, siekiant, kad EVPRI turėtų reikiamas priemones priimti sprendimą dėl baudos, kuri būtų proporcinga sandorių duomenų saugyklos padaryto pažeidimo sunkumui, atsižvelgiant į aplinkybes, kuriomis tas pažeidimas buvo padarytas;

▼B

(85) prieš priimdama sprendimą skirti baudas arba reguliariai mokamas baudas, EVPRI turėtų suteikti asmenims, kurių atžvilgiu vyksta procedūra, galimybę būti išklausytiems, kad būtų gerbiama jų teisė į gynybą;

(86) EVPRI neturėtų skirti baudų ar periodiškai mokamų baudų tais atvejais, kai ankstesnis išteisinamasis ar apkaltinamasis nuosprendis yra priimtas dėl tų pačių faktų arba iš esmės tokių pačių faktų, ir, pasibaigus pagal nacionalinę teisę vykdomam baudžiamajam procesui, yra įgiję *res judicata* galią;

(87) turėtų būti įmanoma užtikrinti EVPRI paskirtų baudų ar periodiškai mokamų baudų mokėjimą, ir šį mokėjimo užtikrinimą turėtų reglamentuoti civilinio proceso taisyklės, galiojančios tos valstybės, kurios teritorijoje jis yra vykdomas, teritorijoje. Civilinio proceso taisyklės neturėtų apimti baudžiamojo proceso taisyklių, bet galėtų apimti administracinio proceso taisykles;

(88) sandorių duomenų saugyklos padaryto pažeidimo atveju EVPRI turėtų būti suteikti įgaliojimai imtis įvairių priežiūros priemonių, įskaitant toliau išvardytas priemones: reikalauti sandorių duomenų saugyklos pašalinti pažeidimą ir, kraštutiniu atveju, panaikinti registraciją, jei sandorių duomenų saugykla rimtai arba kelis kartus pažeidė šį reglamentą. EVPRI turėtų taikyti priežiūros priemones atsižvelgdama į pažeidimo pobūdį ir sunkumą bei laikytis proporcingumo principo. Prieš priimdama sprendimą dėl priežiūros priemonių EVPRI turėtų suteikti asmenims, kurių atžvilgiu vyksta procedūra, galimybę būti išklausytiems, kad būtų atsižvelgiama į jų teisę į gynybą;

(89) būtina užtikrinti, kad tvarkydamos asmens duomenis valstybės narės ir EVPRI apsaugotų fizinių asmenų teisę į privatumą, kaip nustatyta 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ([1]) ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ([2]);

(90) svarbu užtikrinti reikalavimų pagrindinėms sandorio šalims ir sandorių duomenų saugykloms tarptautinę konvergenciją. Šiame reglamente vadovaujamasi esamomis rekomendacijomis, kurias parengė Mokėjimo ir atsiskaitymo sistemų komitetas (CPSS) ir Tarptautinė vertybinių popierių komisijų organizacija (IOSCO),

([1]) OL L 281, 1995 11 23, p. 31.
([2]) OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

▼B

pažymint, kad CPSS ir IOSCO finansų rinkos infrastruktūros, įskaitant pagrindines sandorio šalis, principai buvo nustatyti 2012 m. balandžio 16 d. Juo sukuriama Sąjungos sistema, kurioje pagrindinės sandorio šalys gali saugiai veikti. EVPRI turėtų atsižvelgti į šiuos esamus standartus ir jų raidą ateityje rengdama arba siūlydama tikslinti šiame reglamente nustatytus techninius reguliavimo standartus, gaires ir rekomendacijas;

(91) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnį, kai reikia nustatyti, subjektų, kuriems netaikomas šis reglamentas, sąrašą, papildomas baudų ar periodiškai mokamų baudų skyrimo taisykles, įskaitant teisių į gynybą nuostatas, terminus, baudų ar periodiškai mokamų baudų surinkimą ir baudų skyrimo ir jų mokėjimo užtikrinimo senaties terminus; II priedo keitimo iš dalies priemones, siekiant atsižvelgti į pokyčius finansų rinkose; konkrečiau nurodyti mokesčių rūšis, už ką jie turi būti mokami, tų mokesčių dydžius ir jų mokėjimo tvarką. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų tinkamai konsultuotųsi su atitinkamais subjektais, įskaitant ekspertus. Ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus, Komisija turėtų užtikrinti, kad susiję dokumentai būtų tuo pačiu metu tinkamai laiku persiųsti Europos Parlamentui ir Tarybai;

(92) siekiant užtikrinti nuoseklų derinimą, Komisijai turi būti suteikti įgaliojimai patvirtinti EVPI techninių reguliavimo standartų projektus pagal reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius, siekiant šio reglamento tikslais taikyti Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 4–10 punktus ir nustatyti: ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, laikomas galinčiomis daryti tiesioginį, didelį ir numatomą poveikį Sąjungai, arba atvejus, kai būtina ar tikslinga užkirsti kelią tam, kad būtų apeinamos šio reglamento nuostatos; netiesioginių sutartinių santykių tipus, atitinkančius šiame reglamente nustatytas sąlygas; ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurioms turėtų būti taikoma tarpuskaitos prievolė, klases ar tarpuskaitos prievolės įsigaliojimo datas, įskaitant laipsnišką jos taikymą ir sandorio šalių, kurioms tarpuskaitos prievolė taikoma, kategorijas, ir iki tarpuskaitos prievolės įsigaliojimo dienos sudarytų arba pakeistų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių minimalų likusį terminą; informaciją, kuri turi būti įtraukta į kompetentingos institucijos pranešimą EVPRI apie pagrindinei sandorio šaliai jos suteiktą leidimą atlikti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių klasės tarpuskaitą; atskiras ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių klases, sutarčių sąlygų ir operacinių procesų standartizacijos lygį, apimtį ir likvidumą ir galimybę gauti teisingą, patikimą ir visuotinai pripažįstamą kainodaros informaciją; informaciją, kuri turi būti įtraukta į ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurioms taikoma tarpuskaitos prievolė, klasių EVPRI registrą; informaciją, pateikiamą skirtingų išvestinių finansinių priemonių klasių ataskaitose, ir šių ataskaitų tipą; kriterijus, pagal kuriuos nustatoma, kurios ne biržos išvestinių finansinių priemonių

▼B

sutartys yra objektyviai įvertinamos kaip mažinančios riziką, tiesiogiai susijusią su tos sandorio šalies arba tos grupės komercine veikla arba iždo finansavimo veikla, ir ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, rizikos mažinimo būdų tarpuskaitos ribų vertes, procedūras ir tvarką; rizikos valdymo procedūras, įskaitant būtiną įkaito dydį ir rūšį, atskyrimo tvarką ir būtiną kapitalo dydį; likvidumo susiskaidymo sąvoką; pagrindinės sandorio šalies kapitalo, nepaskirstytojo pelno ir rezervų reikalavimus; minimalų pagrindinėms sandorio šalims taikomų taisyklių ir valdymo tvarkos turinį; įrašus ir informaciją, kuriuos turi išsaugoti pagrindinės sandorio šalys; minimalų pagrindinių sandorio šalių veiklos tęstinumo politikos ir veiklos atkūrimo planų turinį ir reikalavimus; tinkamą procentinę dalį, likvidavimo laikotarpį ir praeities duomenų kintamumą, kurie būtų taikomi skirtingoms finansinių priemonių klasėms, atsižvelgiant į tikslą apriboti procikliškumą ir sąlygas, kuriomis gali būti įgyvendinama portfelio užstato nustatymo praktika; sistema, pagal kurią apibrėžiamos ekstremalios, bet tikėtinos rinkos sąlygos, kuri turėtų būti naudojama nustatant pagrindinių sandorio šalių įsipareigojimų neįvykdymo fondo ir išteklių dydį; pagrindinių sandorio šalių nuosavų išteklių dydžio apskaičiavimo ir išlaikymo metodiką; įkaitų, kurie gali būti laikomi labai likvidžiais, rūšys, pvz., grynieji pinigai, auksas, valstybės ir aukštos kokybės įmonių obligacijos ir padengtos obligacijos, vertės mažinimas ir sąlygos, kuriomis komercinio banko garantijos gali būti priimamos įkaitas; finansinės priemonės, kurios gali būti laikomos labai likvidžiomis, kurių kredito bei rinkos rizika labai maža ir kurių pobūdis ir koncentracijos ribos yra labai saugūs; kokios rūšies testus turi atlikti pagrindinės sandorio šalys įvairių klasių finansinių priemonių ir portfelių atvejais, tarpuskaitos narių arba kitų šalių dalyvavimas testuose, kaip dažnai ir kada šie testai atliekami, pagrindinę informaciją apie savo taikomą rizikos valdymo modelį, kurią pagrindinė sandorio šalis turi paskelbti ir prielaidas, kurių laikomasi atliekant testavimą nepalankiausiomis sąlygomis. informaciją, pateikiamą sandorių duomenų saugyklos registracijos paraiškoje EVPRI; informaciją, apie bendras sutarčių pozicijas pagal ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties klasę, kurią sandorių duomenų saugyklos turi pateikti ir šios informacijos pateikimo dažnį; ir veiklos standartus, reikalingus norint apibendrinti ir palyginti skirtingų sandorių duomenų saugyklų duomenis;

(93) turėtų būti laikoma, kad bet kokia šiuo reglamentu nustatyta prievolė, kuri turi būti toliau rengiama deleguotaisiais ar įgyvendinimo aktais, priimamais pagal SESV 290 ar 291 straipsnį, taikoma tik nuo tų aktų įsigaliojimo datos;

(94) rengdama naujas technines gaires ir reguliavimo techninius standartus, ypač tarpuskaitos ribą ne finansų sandorio šalims, kaip numatyta pagal šį reglamentą, EVPRI turėtų surengti viešus rinkos dalyvių klausymus;

▼B

(95) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai; Komisija šiais įgaliojimais turėtų naudotis vadovaudamasi 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ([1]);

(96) Komisija turėtų stebėti ir vertinti, ar reikia imtis atitinkamų priemonių siekiant užtikrinti, kad būtų nuosekliai ir veiksmingai taikomos bei plėtojamos į šio reglamento taikymo sritį patenkančios taisyklės, standartai ir praktika, atsižvelgiant į atitinkamų tarptautinių forumų vykdomos veiklos rezultatus;

(97) atsižvelgiant į sąveikių sistemų taisykles, laikoma, kad reikėtų iš dalies pakeisti Direktyvą 98/26/EB siekiant apsaugoti sistemos operatoriaus, teikiančio kitam sistemos operatoriui įkaitą, teises, jeigu įkaitą gavusio sistemos operatoriaus atžvilgiu pradedama nemokumo procedūra;

(98) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingam registravimui, mokėjimui, tarpuskaitai ir atsiskaitymui, pagrindinės sandorio šalys ir sandorių duomenų saugyklos savo komunikacijos procedūrose, apimančiose dalyvius ir rinkos infrastruktūras, su kuriomis jos palaiko ryšius, atsižvelgia į atitinkamas tarptautines komunikacijos procedūras ir informacijos perdavimo bei referencinių duomenų standartus;

(99) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. nustatyti vienodus reikalavimus ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims ir pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų veiklai, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto tų tikslų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomi ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitos ir dvišalio rizikos valdymo reikalavimai, reikalavimai teikti ataskaitas, taikomi išvestinių finansinių priemonių sutartims, ir vienodi pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų veiklos reikalavimai.

([1]) OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

▼B

2. Šis reglamentas taikomas pagrindinėms sandorio šalims ir jų tarpuskaitos nariams, finansų sandorio šalims ir sandorių duomenų saugykloms. Jis taikomas ne finansų sandorio šalims ir prekybos vietoms, jeigu taip nustatyta.

3. Šio reglamento V antraštinė dalis taikoma tik perleidžiamiesiems vertybiniams popieriams ir pinigų rinkos priemonėms, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 18 punkto a ir b papunkčiuose bei 19 punkte.

4. Šis reglamentas netaikomas:

a) Europos centrinių bankų sistemos (ECBS) nariams ir kitoms valstybių narių įstaigoms, atliekančioms panašias funkcijas, bei kitoms Sąjungos valstybinėms įstaigoms, kurios įpareigotos valdyti arba dalyvauja valdant valstybės skolą;

b) Tarptautinių atsiskaitymų bankui;

▼M2

c) toliau nurodytų šalių centriniams bankams ir valstybinėms įstaigoms, kurios įpareigotos valdyti arba dalyvauja valdant valstybės skolą:

i) Japonijos;

ii) Jungtinių Amerikos Valstijų.

▼B

5. Išskyrus 9 straipsnyje numatytą prievolę teikti ataskaitas, šis reglamentas netaikomas šiems subjektams:

a) daugiašaliams plėtros bankams, išvardytiems Direktyvos 2006/48/EB VI priedo 1 dalies 4.2 skirsnyje;

b) valstybinio sektoriaus subjektams, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 18 punkte, priklausantiems centrinei valdžiai ir turintiems specialias centrinės valdžios teikiamas garantijas;

c) Europos finansinio stabilumo fondui ir Europos stabilumo mechanizmui.

6. Komisija įgaliojama pagal 82 straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 4 dalyje nustatyto sąrašo pakeitimo.

Tuo tikslu Komisija iki 2012 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje įvertinamas valstybės įstaigų, valdančių valstybės skolą ar dalyvaujančių ją valdant ir centrinių bankų traktavimą tarptautiniu lygiu;

▼B

Į ataskaitą įtraukiama lyginamoji analizė, apimanti šių įstaigų ir centrinių bankų traktavimą daugelyje trečiųjų šalių teisinių sistemų, tarp kurių būtų mažiausiai trys svarbiausios jurisdikcijos pagal sutarčių sandorių apimtį, ir rizikos valdymo standartus, taikomus išvestinių finansinių priemonių sandoriams, kuriuos šiose jurisdikcijose yra įvedę šios įstaigos ir centriniai bankai. Jei ataskaitoje, visų pirma pagal lyginamosios analizės rezultatus, padaroma išvada, kad šių trečiųjų šalių centrinių bankų fiskalinei atsakomybei būtina netaikyti tarpuskaitos ir ataskaitų teikimo prievolės, Komisija juos įtraukia į 4 dalyje nustatytą sąrašą.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų sąvokų apibrėžtys:

1) pagrindinė sandorio šalis – juridinis asmuo, kuris užima sutarčių, kuriomis prekiaujama vienoje ar daugiau finansų rinkų, sandorio šalių tarpininko padėtį ir taip tampa pirkėju iš visų pardavėjų ir pardavėju visiems pirkėjams;

2) sandorių duomenų saugykla – juridinis asmuo, kuris centralizuotai renka ir saugo informaciją apie išvestines finansines priemones;

3) tarpuskaita – procesas, kurio metu nustatomos pozicijos, įskaitant grynųjų įsipareigojimų apskaičiavimą, ir užtikrinama, kad esama finansinių priemonių, grynųjų pinigų arba ir finansinių priemonių, ir grynųjų pinigų dėl šių pozicijų atsirandančiai rizikai apdrausti;

4) prekybos vieta – sistema, kurią valdo investicinė įmonė ar rinkos operatorius, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 1 ir 13 punktuose, kurie nėra finansiniai tarpininkai, nuolat vykdantys klientų pavedimus iš savo nuosavo finansinio turto, kaip apibrėžta 4 straipsnio 1 dalies 7 punkte, kuri apjungia interesus pirkti ir parduoti finansines priemones sistemoje tokiu būdu, kad sudaroma sutartis pagal tos direktyvos II arba III antraštines dalis;

5) išvestinė finansinė priemonė arba išvestinių finansinių priemonių sutartis – finansinė priemonė, nustatyta Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 4–10 punktuose, kaip įgyvendinama pagal Reglamento (EB) Nr. 1287/2006 38 ir 39 straipsnius;

6) išvestinių finansinių priemonių klasė – išvestinių finansinių priemonių, turinčių bendrų ir esminių ypatybių, įskaitant bent santykį su pagrindiniu turtu, pagrindinio turto tipu ir sąlyginės sumos valiuta, pogrupis. Tai pačiai klasei priklausančių išvestinių finansinių priemonių terminai gali būti skirtingi;

▼B

7) ne biržos išvestinė finansinė priemonė arba ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis – išvestinių finansinių priemonių sutartis, nevykdoma reguliuojamojoje rinkoje, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punkte, arba reguliuojamai rinkai lygiaverte laikomoje trečiosios šalies rinkoje pagal Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 6 dalį;

8) finansų sandorio šalis – investicinė įmonė, įgaliota pagal Direktyvą 2004/39/EB, kredito įstaiga, įgaliota pagal Direktyvą 2006/48/EB, draudimo įmonė, įgaliota pagal Direktyvą 73/239/EEB, gyvybės draudimo įmonė, įgaliota pagal Direktyvą 2002/83/EB, perdraudimo įmonė, įgaliota pagal Direktyvą 2005/68/EB, KIPVPS ir, jei tinkama, jo valdymo įmonė, įgalioti pagal Direktyvą 2009/65/EB, įstaiga, atsakinga už profesinių pensijų skyrimą, kaip apibrėžta Direktyvos 2003/41/EB 6 straipsnio a punkte, ir alternatyvaus investavimo fondas, kurį valdo alternatyvaus investavimo fondų valdytojai, įgalioti arba registruoti pagal Direktyvą 2011/61/ES;

9) ne finansų sandorio šalis – Sąjungoje įsteigta įmonė, nepaminėta 1 ir 8 punktuose;

10) pensijų sistemos įstaiga:

a) už profesinių pensijų skyrimą atsakingos įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2003/41/EB 6 straipsnio a punkte, įskaitant visus įgaliotus subjektus, kurie atsakingi už tokios įstaigos valdymą ir kurie veikia jos vardu, kaip nurodyta tos direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje, taip pat juridiniai subjektai, įsteigti tokių įstaigų investavimo tikslu, kurie veikia vadovaudamiesi vien tik jų interesais;

b) Direktyvos 2003/41/EB 3 straipsnyje nurodytų įstaigų profesinių pensijų skyrimo įmonės;

c) gyvybės draudimo įmonių profesinių pensijų skyrimo įmonės, kurioms taikoma Direktyva 2002/83/EB, jei visas tai įmonei priklausantis turtas ir įsipareigojimai yra skirti konkrečiam tikslui, valdomi ir organizuojami atskirai nuo kitos draudimo įmonės veiklos, nesant jokiai perkėlimo galimybei;

d) visi kiti įgalioti ir prižiūrimi subjektai arba įstaigos, kurie veikia tik nacionaliniu mastu, jeigu:

i) jie yra pripažįstami pagal nacionalinę teisę ir

ii) jų pagrindinis tikslas yra teikti pensines išmokas;

▼B

11) sandorio šalies kredito rizika – rizika, kad sandorio šalis gali neįvykdyti savo įsipareigojimų anksčiau, nei baigiasi su sandoriu susiję grynųjų pinigų srautai;

12) sąveikos susitarimas – dviejų arba daugiau pagrindinių sandorio šalių susitarimas vykdyti tarpsisteminius sandorius;

13) kompetentinga institucija – kompetentinga institucija, nurodyta šio straipsnio 8 punkte nurodytuose teisės aktuose, 10 straipsnio 5 dalyje nurodyta kompetentinga institucija arba institucija, kurią kiekviena valstybė narė paskiria pagal 22 straipsnį;

14) tarpuskaitos narys – įmonė, kuri dalyvauja pagrindinės sandorio šalies veikloje ir yra atsakinga už finansinių įsipareigojimų, atsirandančių dėl tokio dalyvavimo, vykdymą;

15) klientas – įmonė, kurią su pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nariu sieja sutartiniai santykiai, tai įmonei suteikiantys galimybę savo sandorių tarpuskaitą atlikti pasitelkiant tą pagrindinę sandorio šalį;

16) grupė – įmonių grupė, kurią sudaro patronuojančioji įmonė ir jos dukterinės įmonės, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose, arba Direktyvos 2006/48/EB 3 straipsnio 1 dalyje ir 80 straipsnio 7 ir 8 dalyse nurodytų įmonių grupė;

17) finansų įstaiga – įmonė, kuri nėra kredito įstaiga, kurios pagrindinė veikla yra įsigyti akcijų arba verstis viena ar keliomis veiklos rūšimis, išvardytomis Direktyvos 2006/48/EB I priedo 2–12 punktuose;

18) finansų kontroliuojančioji bendrovė – finansų įstaiga, kurios visos arba beveik visos patronuojamosios įmonės yra kredito įstaigos arba finansų įstaigos, iš kurių bent viena patronuojamoji įmonė yra kredito įstaiga, ir kuri nėra mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros [1] 2 straipsnio 15 dalyje;

19) papildomas paslaugas teikianti įmonė – įmonė, kurios pagrindinė veikla yra turto kaip nuosavybės turėjimas arba jo valdymas, duomenų apdorojimo paslaugų valdymas arba kita panaši veikla, papildanti vienos arba kelių kredito įstaigų pagrindinę veiklą;

[1] OL L 35, 2003 2 11, p. 1.

▼B

20) akcijų paketas – tiesiogiai arba netiesiogiai turima pagrindinės sandorio šalies arba sandorių duomenų saugyklos akcijų paketo dalis, kuri sudaro bent 10 proc. kapitalo arba balsavimo teisių, kaip nustatyta 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje ([1]), skaidrumo reikalavimų suderinimo 9 ir 10 straipsniuose, atsižvelgiant į sujungimo sąlygas, nustatytas tos direktyvos 12 straipsnio 4 ir 5 dalyse, arba kuri leidžia daryti reikšmingą įtaką tų pagrindinių sandorio šalių arba sandorių duomenų saugyklų valdymui;

21) patronuojančioji įmonė – patronuojančioji įmonė, kaip apibūdinta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose;

22) patronuojamoji įmonė – patronuojamoji įmonė, kaip apibūdinta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose; bet kuri patronuojamosios įmonės patronuojamoji įmonė taip pat laikoma tos įmonės, kuri yra pagrindinė šių įmonių patronuojančioji įmonė, patronuojamąja įmone;

23) kontrolė – santykiai tarp patronuojančios įmonės ir patronuojamosios įmonės, kaip apibūdinta Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje;

24) glaudūs ryšiai – padėtis, kai du arba daugiau fizinių arba juridinių asmenų susiję:

a) dalyvavimu, t. y. 20 % arba didesnė įmonės balsavimo teisių arba kapitalo dalis valdoma tiesiogiai nuosavybės arba kontrolės būdu, arba

b) kontrole ar panašiais ryšiais yra susiję kiti fiziniai ar juridiniai asmenys ir įmonė, arba bet kuri patronuojamosios įmonės patronuojamoji įmonė, taip pat laikoma toms įmonėms vadovaujančios patronuojančiosios įmonės patronuojamąja įmone.

Kai du ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų yra kontrolės ryšiais nuolat susiję su tuo pačiu asmeniu, tarp tų asmenų taip pat yra glaudus ryšys;

25) kapitalas – apmokėtas kapitalas, kaip apibrėžta 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyvos 86/635/EEB dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės ([2]) 22 straipsnyje, pridėjus su juo susijusių akcijų priedus, kuriuo veiklos tęstinumo sąlygomis visiškai padengiami nuostoliai, o bankroto arba likvidavimo atveju pagal prioritetą tenkinamos visos kitos pretenzijos;

26) rezervai – rezervai, kaip apibrėžta 1978 m. liepos 25 d. Ketvirtosios Tarybos direktyvos 78/660/EEB, grindžiamos Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių ([3]) 9 straipsnyje, ir praėjusių metų nepaskirstytas pelnas ar nuostolis, likęs po galutinio pelno ir nuostolių paskirstymo;

([1]) OL L 390, 2004 12 31, p. 38.
([2]) OL L 372, 1986 12 31, p. 1.
([3]) OL L 222, 1978 8 14, p. 11.

▼B

27) valdyba – administracinė valdyba arba stebėtojų taryba arba abi, kaip nustatyta valstybių narių bendrovių veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose;

28) nepriklausomas valdybos narys – valdybos narys, neturintis jokių verslo, šeiminių arba kitokių santykių, kurie sukeltų interesų konfliktą atitinkamos pagrindinės sandorio šalies arba jos kontroliuojančiųjų akcininkų, jos vadovybės arba jos tarpuskaitos narių atžvilgiu, ir neturėjęs tokių santykių penkerius metus prieš jam tampant valdybos nariu;

29) vyresnioji vadovybė – asmuo arba asmenys, kurie veiksmingai vadovauja pagrindinės sandorio šalies arba sandorių duomenų saugyklos veiklai ir valdybos vykdomajam nariui arba vykdomiesiems nariams.

3 straipsnis

Grupės vidaus sandoriai

1. Ne finansų sandorio šalies atveju grupės vidaus sandoris – ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, sudaryta su kita tai pačiai grupei priklausančia sandorio šalimi, jeigu abi sandorio šalys yra visiškai įtrauktos į tą patį konsolidavimo procesą ir joms taikomos atitinkamos centralizuotos rizikos įvertinimo, nustatymo ir kontrolės procedūros ir ši sandorio šalis yra įsteigta Sąjungoje arba, jei ji įsteigta trečiojoje šalyje, Komisija yra priėmusi įgyvendinimo aktą, kaip nurodyta 13 straipsnio 2 dalyje, dėl tos trečiosios šalies.

2. Finansų sandorio šalies atveju grupės vidaus sandoris:

a) ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, sudaryta su kita tai pačiai grupei priklausančia sandorio šalimi, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

   i) finansų sandorio šalis yra įsteigta Sąjungoje arba, jei ji įsteigta trečiojoje šalyje, Komisija yra priėmusi įgyvendinimo aktą, kaip nurodyta 13 straipsnio 2 dalyje, dėl tos trečiosios šalies;

   ii) kita sandorio šalis yra finansų sandorio šalis, finansų kontroliuojančioji bendrovė, finansų įstaiga arba papildomas paslaugas teikianti įmonė, kuriai taikomi atitinkami rizikos ribojimo reikalavimai;

   iii) abi sandorio šalys yra visiškai įtrauktos į tą patį konsolidavimo procesą ir

   iv) abiem sandorio šalims taikomos atitinkamos centralizuotos rizikos vertinimo, nustatymo ir kontrolės procedūros;

b) ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, sudaryta su kita sandorio šalimi, kai abi sandorio šalys priklauso tai pačiai institucinei užtikrinimo sistemai, nurodytai Direktyvos 2006/48/EB 80 straipsnio 8 dalyje, jeigu tenkinama šios dalies a punkto ii papunktyje nustatyta sąlyga;

▼B

c) ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, sudaryta tarp kredito įstaigų, kontroliuojamų tos pačios centrinės įstaigos, arba tarp tokios kredito įstaigos ir centrinės įstaigos, kaip nurodyta Direktyvos 2006/48/EB 3 straipsnio 1 dalyje, arba

d) ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, sudaryta su ne finansų sandorio šalimi, priklausančia tai pačiai grupei, jeigu abi sandorio šalys yra visiškai įtrauktos į tą patį konsolidavimo procesą ir joms taikomos atitinkamos centralizuotos rizikos įvertinimo, nustatymo ir kontrolės procedūros, ir ta sandorio šalis yra įsteigta Sąjungoje arba teritorijoje, priklausančioje trečiosios šalies jurisdikcijai, dėl kurios Komisija yra priėmusi įgyvendinimo aktą, kaip nurodyta 13 straipsnio 2 dalyje, dėl tos trečiosios šalies.

3. Šiame straipsnyje laikoma, kad sandorio šalys įtrauktos į tą patį konsolidavimo procesą, jei:

a) jos abi yra įtrauktos į konsolidavimo procesą pagal Direktyvą 83/349/EEB, arba pagal tarptautinius finansų apskaitos standartus (IFRS), priimtus laikantis Reglamento (EB) Nr. 1606/2002, arba, jei jos yra susijusios su įmonių grupe, kurių patronuojančios įmonės pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje, laikantis trečiosios šalies visuotinai priimtų apskaitos principų, kurie, kaip nustatyta, atitinka tarptautinius finansų apskaitos standartus (IFRS) pagal Reglamentą (EB) Nr. 1569/2007 (arba trečiosios šalies apskaitos standartus, kuriuos galima naudoti pagal to reglamento 4 straipsnį), arba

b) joms abiem taikoma tokia pati konsoliduota priežiūra laikantis Direktyvos 2006/48/EB ar Direktyvos 2006/49/EB, arba, jei jos yra susijusios su įmonių grupe, kurių patronuojančios įmonės pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje, trečiosios šalies kompetentinga institucija, patikrinta esanti lygiavertė šioje Direktyvos 2006/48/EB 143 straipsnyje arba Direktyvos 2006/49/EB 2 straipsnyje nustatytais principais reglamentuojamai priežiūrai, joms taiko tokią pačią konsoliduotą priežiūrą.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

NE BIRŽOS IŠVESTINIŲ FINANSINIŲ PRIEMONIŲ TARPUSKAITA, ATASKAITŲ APIE JAS TEIKIMAS IR RIZIKOS MAŽINIMAS

4 straipsnis

Tarpuskaitos prievolė

1. Sandorio šalys atlieka visų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, susijusių su tos klasės ne biržos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurioms taikoma tarpuskaitos prievolė pagal 5 straipsnio 2 dalį, tarpuskaitą, jei tos sutartys tenkina abi šias sąlygas:

a) jos buvo sudarytos vienu iš šių būdų:

i) tarp dviejų finansų sandorio šalių;

ii) tarp finansų sandorio šalies ir ne finansų sandorio šalies, kuri tenkina 10 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas sąlygas;

▼B

iii) tarp dviejų ne finansų sandorio šalių, kurios tenkina 10 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas sąlygas;

iv) tarp finansų sandorio šalies arba ne finansų sandorio šalies, kuri tenkina 10 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas sąlygas, ir trečiojoje šalyje įsteigto subjekto, kuriam būtų taikoma tarpuskaitos prievolė, jei jis būtų įsteigtas Sąjungoje, arba

v) tarp dviejų subjektų, įsteigtų vienoje ar daugiau trečiųjų šalių, kuriems būtų taikoma tarpuskaitos prievolė, jeigu jie būtų įsteigti Sąjungoje, su sąlyga, kad ši sutartis daro tiesioginį, didelį ir numatomą poveikį Sąjungai, arba kai tokia prievolė yra būtina arba tikslinga tam, kad būtų užkirstas kelias apeiti šio reglamento nuostatas, ir

b) yra sudarytos arba pakeistos:

i) tarpuskaitos prievolės įsigaliojimo dieną ar vėliau arba

ii) šio pranešimo, nurodyto 5 straipsnio 1 dalyje dieną arba vėliau, bet iki tarpuskaitos prievolės įsigaliojimo dienos, jei sutarčių likęs galiojimo terminas yra ilgesnis nei minimalus likęs terminas, kurį Komisija nustato pagal 5 straipsnio 2 dalies c punktą.

2. Nedarant poveikio rizikos mažinimo būdams pagal 11 straipsnį, ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurios yra grupės vidaus sandoriai, kaip apibūdinta 3 straipsnyje, tarpuskaitos prievolė netaikoma.

Pirmoje pastraipoje numatyta išimtis taikoma tik:

a) tuo atveju, jei dvi Sąjungoje įsteigtos sandorio šalys, priklausančios tai pačiai grupei, iš pradžių raštu praneša savo atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, kad jos rengiasi pasinaudoti šia išimtimi, taikoma tarp jų sudarytoms ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims. Toks pranešimas pateikiamas ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų prieš pradedant naudotis šia išimtimi. Per 30 kalendorinių dienų nuo to pranešimo gavimo dienos kompetentingos institucijos gali paprieštarauti tam, kad būtų naudojama ši išimtis, jei sandoriai tarp sandorio šalių neatitinka 3 straipsnyje nustatytų sąlygų, nedarant poveikio kompetentingų institucijų teisei prieštarauti po to, kai praeina tas 30 kalendorinių dienų laikotarpis, jei tos sąlygos daugiau nebepatenkinamos. Jeigu kompetentingos institucijos nesutaria, EVPRI gali padėti toms institucijoms pasiekti susitarimą remdamasi savo įgaliojimais pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį;

b) ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims tarp tai pačiai grupei priklausančių dviejų sandorio šalių, kurios yra įsteigtos valstybėje narėje ir trečiojoje šalyje, kai Sąjungoje įsteigtai sandorio šaliai jos kompetentinga institucija per 30 kalendorinių dienų nuo tada, kai Sąjungoje įsteigta sandorio šalis jai pateikia pranešimą, suteikia leidimą taikyti išimtį, su sąlyga, kad patenkinamos 3 straipsnyje nustatytos sąlygos. Kompetentinga institucija apie šį sprendimą informuoja EVPRI.

▼B

3. Ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurioms taikoma tarpuskaitos prievolė pagal 1 dalį, tarpuskaitą atlieka pagrindinė sandorio šalis, kuriai suteiktas leidimas pagal 14 straipsnį arba kuri pripažinta pagal 25 straipsnį atlikti tos klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą ir kuri yra įtraukta į registrą pagal 6 straipsnio 2 dalies b punktą.

Šiuo tikslu sandorio šalis tampa tarpuskaitos nariu, klientu arba su tarpuskaitos nariu nustato netiesiogines tarpuskaitos priemones, su sąlyga, kad tomis priemonėmis nebūtų padidinama sandorio šalies rizika ir būtų užtikrinama, kad sandorio šalies turtui ir pozicijoms būtų suteikiama apsauga, atitinkanti 39 ir 48 straipsniuose nurodytą apsaugą.

4. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose nurodomos sutartys, kurios laikomas galinčiomis daryti tiesioginį, didelį ir numatomą poveikį Sąjungai, arba atvejai, kai būtina ar tikslinga užkirsti kelią tam, kad būtų apeinamos šio reglamento nuostatos, kaip nurodyta 1 dalies a punkto v papunktyje, ir netiesioginių sutartinių santykių tipai, atitinkantys šiame 3 dalies antroje pastraipoje nustatytas sąlygas, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

5 straipsnis

Tarpuskaitos prievolės procedūra

1. Jeigu kompetentinga institucija pagrindinei sandorio šaliai suteikia leidimą atlikti tam tikros klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą pagal 14 ar 15 straipsnius, ji apie tokio leidimo suteikimą nedelsdama praneša EVPRI.

Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose išsamiai nustatomi duomenys, kurie turi būti įtraukti į 1 dalyje nurodytus pranešimus, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius priimti antroje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

2. Per šešis mėnesius po to, kai gauna pranešimą pagal 1 dalį, arba po to, kai atlieka 25 straipsnyje nustatytą pripažinimo procedūrą, EVPRI, surengusi viešas konsultacijas ir pasikonsultavusi su ESRV bei, atitinkamais atvejais, su kompetentingomis trečiųjų šalių institucijomis, parengia ir pateikia Komisijai patvirtinti techninių reguliavimo standartų projektus, nurodydama:

a) ne biržos išvestinių finansinių priemonių, kurioms turėtų būti taikoma 4 straipsnyje nurodyta tarpuskaitos prievolė, klasę;

▼B

b) tarpuskaitos prievolės įsigaliojimo datą ar datas, įskaitant laipsnišką jos taikymą ir sandorio šalių, kurioms ji taikoma, kategorijas, ir

c) ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, nurodytų 4 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje, minimalų likusį terminą.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius tvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

3. EVPRI savo iniciatyva, surengusi viešas konsultacijas bei pasikonsultavusi su ESRV ir atitinkamais atvejais su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis, laikydamasi 4 dalies a, b ir c punktuose išdėstytų kriterijų, nustato išvestinių finansinių priemonių, kurioms turi būti taikoma 4 straipsnyje numatyta tarpuskaitos prievolė, bet kurių tarpuskaitai atlikti dar jokia pagrindinė sandorio šalis negavo leidimo, klases ir apie jas praneša Komisijai.

Gavusi pranešimą EVPRI gali skelbti kvietimą teikti pasiūlymus dėl tų klasių išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitos.

4. Siekiant svarbiausio tikslo – sumažinti sisteminę riziką, 2 dalies a punkte nurodytos dalies techniniuose reguliavimo standartų projektuose atsižvelgiama į šiuos kriterijus:

a) atitinkamos klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių sąlygų ir operacinių procesų standartizacijos lygį;

b) atitinkamos klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių apimtį ir likvidumą;

c) galimybę gauti teisingą, patikimą ir visuotinai pripažįstamą atitinkamos klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių kainodaros informaciją.

Rengdama tuos techninių reguliavimo standartų projektus, EVPRI gali atsižvelgti į skirtingų klasių ne biržos išvestines finansines priemones naudojančių sandorio šalių tarpusavio sąsajas, numatomą poveikį sandorio šalies kredito rizikos lygiams tarp sandorio šalių ir į poveikį konkurencijai visoje Sąjungoje.

Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose išsamiau apibūdinami pirmos pastraipos a, b ir c punktuose nurodyti kriterijai.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius priimti šios dalies trečioje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

▼B

5. 2 dalies b punkte nurodytos dalies techniniuose reguliavimo standartų projektuose atsižvelgiama į šiuos kriterijus:

a) numatomą atitinkamos klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių kiekį;

b) ar daugiau kaip viena pagrindinė sandorio šalis jau atlieka tos pačios klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą;

c) atitinkamų pagrindinių sandorio šalių gebėjimą tvarkyti numatomą kiekį ir valdyti riziką, atsirandančią atliekant atitinkamos klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą;

d) sandorio šalių, kurios veikia ir kurios, kaip numatoma, veiks atitinkamos klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkoje, rūšį ir skaičių;

e) laikotarpį, kurio reikia sandorio šaliai, kuriai taikoma tarpuskaitos prievolė, siekiant įvykdyti veiksmus ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitai per pagrindinę sandorio šalį atlikti;

f) atitinkamos klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkoje veikiančių įvairių sandorio šalių, kurioms pagal 4 straipsnio 1 dalį būtų taikoma tarpuskaitos prievolė, rizikos valdymo ir teisinius bei veiklos pajėgumus.

6. Jei nebėra pagrindinės sandorio šalies, kuri turi leidimą ar pripažinta vykdyti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių klasės tarpuskaitą pagal šį reglamentą, tai sutarčių klasei nebetaikoma 4 straipsnyje nurodyta tarpuskaitos prievolė, ir taikoma šio straipsnio 3 dalis.

6 straipsnis

Viešas registras

1. EVPRI įsteigia, tvarko ir atnaujina viešą registrą, kad būtų galima teisingai ir nedviprasmiškai nustatyti ne biržos išvestinių finansinių priemonių, kurioms taikoma tarpuskaitos prievolė, klases. Viešas registras skelbiamas EVPRI interneto svetainėje.

2. Registre pateikiama ši informacija:

a) ne biržos išvestinių finansinių priemonių klasės, kurioms taikoma tarpuskaitos prievolė pagal 4 straipsnį;

b) pagrindinės sandorio šalys, kurios suteiktas leidimas arba kurios pripažintos vykdyti tarpuskaitos prievolę;

c) datos, nuo kada įsigalioja tarpuskaitos prievolė, įskaitant bet kokį laipsnišką jos įgyvendinimą;

d) pagal 5 straipsnio 3 dalį EVPRI nustatytos ne biržos išvestinių finansinių priemonių klasės;

▼B

e) išvestinių finansinių priemonių sutarčių, nurodytų 4 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje, minimalus likęs terminas;

f) pagrindinės sandorio šalys, apie kurias kompetentinga institucija praneša EVPRI, kad ji joms suteikė leidimą atlikti tarpuskaitą, ir pranešimo kiekvienai iš jų datą.

3. Kai pagrindinei sandorio šaliai daugiau nebesuteikiamas leidimas arba ji nebepripažįstama vykdyti tam tikros išvestinių finansinių priemonių klasės tarpuskaitą pagal šį reglamentą, EVPRI nedelsiant pašalina ją iš viešo registro dėl tos ne biržos išvestinių finansinių priemonių klasės.

4. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI gali parengti techninių reguliavimo standartų, pagal kuriuos nurodoma informacija, kurią reikia įtraukti į 1 dalyje nurodytą viešą registrą, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

7 straipsnis

Galimybė naudotis pagrindinės sandorio šalies paslaugomis

1. Pagrindinė sandorio šalis, kuriai suteiktas leidimas atlikti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitą, sutinka nediskriminuodama ir skaidriai atlikti tokių sutarčių tarpuskaitą, nepriklausomai nuo prekybos vietos.

Pagrindinė sandorio šalis gali pareikalauti, kad prekybos vieta atitiktų pagrindinės sandorio šalies nustatytus operacinius ir techninius reikalavimus, įskaitant rizikos valdymo reikalavimus.

2. Pagrindinė sandorio šalis patenkina arba atmeta oficialų prekybos vietos prašymą naudotis jos paslaugomis per tris mėnesius po to, kai gauna tokį prašymą.

3. Jei pagrindinė sandorio šalis atsisako suteikti galimybę naudotis jos paslaugomis pagal 2 dalį, ji prekybos vietai pateikia visas tokio atsisakymo priežastis.

4. Išskyrus atvejus, kai prekybos vietos ir pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija atsisako suteikti galimybę naudotis prekybos vietos paslaugomis, pagrindinė sandorio šalis per tris mėnesius nuo sprendimo pagal 2 dalį patenkinti prekybos vietos oficialų prašymą suteikia galimybę naudotis jos paslaugomis.

▼B

Prekybos vietos ir pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija, gavusi oficialų prekybos vietos prašymą, gali atsisakyti pagrindinei sandorio šaliai suteikti galimybę naudotis jos paslaugomis tik tuo atveju, jei dėl tokios galimybės naudotis paslaugomis kiltų grėsmė sklandžiam ir tinkamam rinkų veikimui arba būtų daroma neigiama įtaka sisteminei rizikai.

5. Nesutarimų tarp kompetentingų institucijų atveju EVPRI juos sprendžia vadovaudamasi savo įgaliojimais pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį.

8 straipsnis

Galimybė naudotis prekybos vieta

1. Prekybos vieta kiekvienai pagrindinei sandorio šaliai, kuriai buvo suteiktas leidimas atlikti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kuriomis prekiaujama toje prekybos vietoje, tarpuskaitą, pagrindinės sandorio šalies prašymu nediskriminuodama ir skaidriai suteikia galimybę naudotis savo prekybos sistema.

2. Jei pagrindinė sandorio šalis prekybos vietai oficialiai pateikė prašymą dėl galimybės naudotis prekybos vietos paslaugomis, prekybos vieta atsakymą į minėtąjį prašymą pagrindinei sandorio šaliai pateikiama per tris mėnesius.

3. Jei vykdymo vieta atsisako suteikti galimybę naudotis jos paslaugomis, ji apie tai informuoja pagrindinę sandorio šalį, pateikdama išsamias priežastis.

4. Nedarant poveikio vykdymo vietos ir pagrindinės sandorio šalies kompetentingų institucijų sprendimui, vykdymo vieta galimybę ja naudotis suteikia per tris mėnesius nuo sutikimo patenkinti prašymą dėl galimybės ja naudotis.

Galimybė naudotis pagrindinės sandorio šalies paslaugomis prekybos vietai suteikiama tik tuo atveju, jei tokiam naudojimuisi nebūtina sąveika arba jei dėl tokio naudojimosi nekyla grėsmė sklandžiam ir tinkamam rinkų veikimui, visų pirma dėl likvidumo susiskaidymo, o vykdymo vieta yra įdiegusi tinkamą tokio susiskaidymo prevencijos mechanizmą.

5. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose konkrečiai apibūdinama likvidumo susiskaidymo sąvoka.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

▼B

9 straipsnis

Prievolė teikti ataskaitas

1. Sandorio šalys ir pagrindinės sandorio šalys užtikrina, kad visų jų sudarytų išvestinių finansinių priemonių sutarčių, jų pakeitimų ar nutrauktų sutarčių duomenys pateikiami pagal 55 straipsnį registruotai arba pagal 77 straipsnį pripažintai sandorių duomenų saugyklai. Šie duomenys pateikiami ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sutarties sudarymo, pakeitimo ar nutraukimo.

Prievolė teikti ataskaitas taikoma išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurios:

a) sudarytos iki 2012 m. rugpjūčio 16 d. ir dar vykdomos tą dieną;

b) sudarytos 2012 m. rugpjūčio 16 d. ar vėliau.

Sandorio šalis arba pagrindinė sandorio šalis, kurioms taikoma prievolė teikti ataskaitas, gali įgalioti kitą šalį teikti išvestinių finansinių priemonių sutarčių duomenis.

Sandorio šalys ir pagrindinės sandorio šalys užtikrina, kad jų sudarytų išvestinių finansinių priemonių sutarčių duomenys būtų pateikti sandorių duomenų saugyklai jų nedubliuojant.

2. Sandorio šalys visų jų sudarytų išvestinių finansinių priemonių sutarčių, jų pakeitimų ar nutrauktų sutarčių duomenis saugo mažiausiai penkerius metus nuo sutarčių nutraukimo.

3. Jeigu sandorių duomenų saugykla negali registruoti išvestinių finansinių priemonių sutarčių duomenų, sandorio šalys ir pagrindinės sandorio šalys užtikrina, kad tokie duomenys būtų pateikti EVPRI.

Tokiu atveju EVPRI užtikrina, kad visi 81 straipsnio 3 dalyje nurodyti atitinkami subjektai galėtų susipažinti su išvestinių finansinių priemonių sutarčių duomenimis, kurių jiems reikia savo atitinkamoms pareigoms ir įgaliojimams vykdyti.

4. Sandorio šalis arba pagrindinė sandorio šalis, teikianti išvestinių finansinių priemonių sutarties duomenis sandorių duomenų saugyklai, EVPRI arba subjektui, teikiančiam tokius duomenis sandorio šalies ar pagrindinės sandorio šalies vardu, nelaikoma pažeidusi kokių nors informacijos atskleidimo apribojimų, nustatytų toje sutartyje arba bet kokiose teisės aktų, reguliavimo ar administracinėse nuostatose.

Duomenis teikiantis subjektas, jo direktoriai arba darbuotojai neprisiima atsakomybės, atsirandančios dėl šių duomenų atskleidimo.

▼B

5. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektą, kuriame nustatomi 1 ir 3 dalyse nurodytų ataskaitų duomenys ir tipas skirtingų išvestinių finansinių priemonių klasių atvejais.

1 ir 3 dalyse nurodytose ataskaitose nurodoma bent:

a) išvestinių finansinių priemonių sutarties šalys ir, jei skiriasi, pagal sutartį atsirandančių teisių ir įsipareigojimų gavėjas;

b) pagrindinės išvestinių finansinių priemonių sutarčių ypatybės, įskaitant jų rūšį, terminą, sąlyginę vertę, kainą ir atsiskaitymo datą.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

6. Siekdama užtikrinti vienodas 1 ir 3 dalių taikymo sąlygas, EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nurodoma:

a) 1 ir 3 dalyse nurodytų ataskaitų formą ir teikimo dažnumą pagal atskiras išvestinių finansinių priemonių klases;

b) data, iki kurios turi būti pranešama apie išvestinių finansinių priemonių sutartis, įskaitant laipsnišką taikymą sutartims, sudarytoms iki prievolės teikti ataskaitas taikymo pradžios.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnio.

10 straipsnis

Ne finansų sandorio šalys

1. Jeigu ne finansų sandorio šalis turi ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių pozicijų ir tos pozicijos viršija tarpuskaitos ribą, kaip nurodyta pagal 3 dalį, ta ne finansų sandorio šalis:

a) nedelsdama apie tai praneša EVPRI ir kompetentingai institucijai, kaip nurodyta 5 dalyje;

b) tampa ne finansų sandorio šalimi, kuriai būsimų sutarčių atžvilgiu taikoma tarpuskaitos prievolė pagal 4 straipsnį, jei 30 darbo dienų laikotarpiu slenkantis pozicijų vidurkis viršija ribą, ir

▼B

c) atlieka visų atitinkamų sutarčių tarpuskaitą per 3 mėnesius nuo dienos, kada jai pradėta taikyti tarpuskaitos prievolė.

2. Ne finansų sandorio šaliai, kuriai pagal 1 dalies b punktą pradėta taikyti tarpuskaitos prievolė ir kuri vėliau pagal 5 dalį paskirtai institucijai įrodo, kad 30 darbo dienų laikotarpiu jos slenkantis pozicijų vidurkis neviršija tarpuskaitos ribos, 4 straipsnyje nustatyta tarpuskaitos prievolė nebetaikoma.

3. Apskaičiuojant 1 dalyje nurodytas pozicijas, ne finansų sandorio šalis įtraukia visas ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, kurias sudarė sandorio šalis arba kiti ne finansų subjektai grupėje, kuriai priklauso ne finansų sandorio šalis, kurių negalima objektyviai įvertinti kaip mažinančių riziką, tiesiogiai susijusią su tos sandorio šalies arba tos grupės komercine veikla arba iždo finansavimo veikla.

4. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI, pasikonsultavusi su ESRV ir kitomis atitinkamomis institucijomis, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodomi:

a) kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, kurios ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartys yra objektyviai įvertinamos kaip mažinančios tiesiogiai su 3 dalyje nurodyta komercine veikla ar iždo finansavimo veikla susijusią riziką, ir

b) tarpuskaitos ribų vertės, kurios nustatomos atsižvelgiant į sandorio šalies kiekvienos klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių grynųjų pozicijų ir pozicijų, kurioms kyla rizika, sumos svarbą visai sistemai.

▼C2

Surengusi viešas konsultacijas, EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

▼B

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

EVPRI, pasikonsultavusi su ESRV ir kitomis atitinkamomis institucijomis, periodiškai peržiūri ribas ir, kai reikia, siūlo techninius reguliavimo standartus joms iš dalies pakeisti.

5. Kiekviena valstybė narė paskiria atsakingą instituciją, kuri užtikrintų, kad būtų vykdoma 1 dalyje nurodyta prievolė.

▼B

11 straipsnis

Ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, rizikos mažinimo būdai

1. Finansų sandorio šalys ir ne finansų sandorio šalys, sudarančios ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartį, kurios tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, tinkamai užtikrina, kad būtų taikomos tinkamos procedūros ir priemonės siekiant įvertinti, kontroliuoti ir mažinti sandorio šalies operacinę ir kredito riziką, įskaitant bent šias priemones:

a) atitinkamos ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties sąlygų patvirtinimą laiku, kai įmanoma, elektroninėmis priemonėmis;

b) patikimus, lanksčius ir audituojamus standartizuotus procesus, siekiant suderinti portfelius, valdyti susijusią riziką ir kuo anksčiau nustatyti tarp šalių kylančius ginčus ir juos išspręsti bei stebėti vykdomų sutarčių vertę.

2. Finansų sandorio šalys ir 10 straipsnyje nurodytos ne finansų sandorio šalys vykdomų sutarčių vertę kasdien koreguoja pagal rinkos vertę. Kai rinkos sąlygos trukdo koreguoti pagal rinkos vertę, naudojamas patikimas ir rizikos ribojimu pagrįstas koregavimas pagal modelį.

3. Finansų sandorio šalys turi rizikos valdymo procedūras, pagal kurias ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurios sudarytos 2012 m. rugpjūčio 16 d. ar vėliau, atžvilgiu reikalaujama laiku ir tiksliai keistis įkaitu laikantis tinkamo atskyrimo principo. 10 straipsnyje nurodytos ne finansų sandorio šalys turi rizikos valdymo procedūras, pagal kurias ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurios sudarytos tarpuskaitos ribos viršijimo dieną ar vėliau, atžvilgiu reikalaujama laiku ir tiksliai keistis įkaitu laikantis tinkamo atskyrimo principo.

4. Finansų sandorio šalys turi tinkamą ir proporcingą kapitalo sumą, kad galėtų valdyti riziką, kuri nepadengiama tinkamai keičiantis įkaitu.

5. Šio straipsnio 3 dalyje išdėstytas reikalavimas netaikomas 3 straipsnyje nurodytam grupės vidaus sandoriui, kurį sudaro toje pačioje valstybėje narėje įsteigtos sandorio šalys, jeigu nėra arba nenumatoma praktinių ar teisinių kliūčių sandorio šalims tarpusavyje greitai pervesti nuosavas lėšas arba padengti įsipareigojimus.

6. Šio straipsnio 3 dalyje nustatytas reikalavimas visiškai ar iš dalies netaikomas 3 straipsnio 2 dalies a, b ar c punktuose nurodytam grupės vidaus sandoriui, kurį sudaro skirtingose valstybėse narėse įsteigtos sandorio šalys, remiantis teigiamu abiejų atitinkamų kompetentingų institucijų sprendimu, jeigu įvykdytos šios sąlygos:

a) sandorio šalių rizikos valdymo procedūros yra pakankamai patikimos, tvirtos ir atitinka išvestinių finansinių priemonių sandorio sudėtingumo lygį;

▼B

b) nėra ar nenusimato praktinių ar teisinių kliūčių sandorio šalims tarpusavyje greitai pervesti nuosavas lėšas arba padengti įsipareigojimus.

Jeigu kompetentingoms institucijoms per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo netaikyti reikalavimo gavimo dienos nepavyksta pasiekti teigiamo sprendimo, EVPRI gali padėti toms institucijoms pasiekti susitarimą, remdamasi savo įgaliojimais pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį.

7. Šio straipsnio 3 dalyje nustatytas reikalavimas netaikomas 3 straipsnio 1 dalyje nurodytam grupės vidaus sandoriui, kurį sudaro skirtingose valstybėse narėse įsteigtos ne finansų sandorio šalys, jeigu įvykdytos šios sąlygos:

a) sandorio šalių rizikos valdymo procedūros yra pakankamai patikimos, tvirtos ir atitinka išvestinių finansinių priemonių sandorio sudėtingumo lygį;

b) nėra ar nenusimato praktinių ar teisinių kliūčių sandorio šalims tarpusavyje greitai pervesti nuosavas lėšas arba padengti įsipareigojimus.

Ne finansų sandorio šalys apie tai, kad jos rengiasi reikalavimo netaikyti, praneša 10 straipsnio 5 dalyje nurodytoms kompetentingoms institucijoms. Reikalavimas yra netaikomas, nebent kuri nors viena iš pranešimą gavusių kompetentingų institucijų per tris mėnesius nuo pranešimo datos pareiškia nesutinkanti, kad pirmos pastraipos a arba b punktuose nurodytos sąlygos yra įvykdytos.

8. Šio straipsnio 3 dalyje nustatytas reikalavimas visiškai ar iš dalies netaikomas 3 straipsnio 2 dalies a–d punktuose nurodytam grupės vidaus sandoriui, kurį sudaro Sąjungoje įsteigta sandorio šalis ir trečiosios šalies jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje įsteigta sandorio šalis, remiantis teigiamu sprendimu, kurį priima atitinkama kompetentinga institucija, atsakinga už Sąjungoje įsteigtos sandorio šalies priežiūrą, jeigu įvykdytos šios sąlygos:

a) sandorio šalių rizikos valdymo procedūros yra pakankamai patikimos, tvirtos ir atitinka išvestinių finansinių priemonių sandorio sudėtingumo lygį;

b) nėra ar nenusimato praktinių ar teisinių kliūčių sandorio šalims tarpusavyje greitai pervesti nuosavas lėšas arba padengti įsipareigojimus.

9. Šio straipsnio 3 dalyje nustatytas reikalavimas netaikomas 3 straipsnio 1 dalyje nurodytam grupės vidaus sandoriui, kurį sudaro Sąjungoje įsteigta ne finansų sandorio šalis ir trečiosios šalies jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje įsteigta sandorio šalis, jeigu įvykdytos šios sąlygos:

a) sandorio šalių rizikos valdymo procedūros yra pakankamai patikimos, tvirtos ir atitinka išvestinių finansinių priemonių sandorio sudėtingumo lygį;

▼B

b) nėra ar nenusimato praktinių ar teisinių kliūčių sandorio šalims tarpusavyje greitai pervesti nuosavas lėšas arba padengti įsipareigojimus.

Ne finansų sandorio šalis apie tai, kad ji rengiasi reikalavimo netaikyti, praneša 10 straipsnio 5 dalyje nurodytoms kompetentingoms institucijoms. Reikalavimas yra netaikomas, nebent kuri nors viena iš pranešimą gavusių kompetentingų institucijų per tris mėnesius nuo pranešimo datos pareiškia nesutinkanti, kad pirmos pastraipos a arba b punktuose nurodytos sąlygos yra įvykdytos.

10. Šio straipsnio 3 dalyje nustatytas reikalavimas visiškai ar iš dalies netaikomas 3 straipsnio 1 dalyje nurodytam grupės vidaus sandoriui, kurį sudaro skirtingose valstybėse narėse įsteigtos ne finansų ir finansų sandorio šalys, remiantis atitinkamos kompetentingos institucijos, atsakingos už finansų sandorio šalies priežiūrą, teigiamu sprendimu, jeigu įvykdytos šios sąlygos:

a) sandorio šalių rizikos valdymo procedūros yra pakankamai patikimos, tvirtos ir atitinka išvestinių finansinių priemonių sandorio sudėtingumo lygį;

b) nėra ar nenusimato praktinių ar teisinių kliūčių sandorio šalims tarpusavyje greitai pervesti nuosavas lėšas arba padengti įsipareigojimus.

Atitinkama kompetentinga institucija, atsakinga už finansų sandorio šalies priežiūrą, apie visus tokius sprendimus praneša 10 straipsnio 5 dalyje nurodytai kompetentingai institucijai. Reikalavimas yra netaikomas, nebent pranešimą gavusi kompetentinga institucija nesutinka, kad pirmos pastraipos a arba b punktuose nurodytos sąlygos yra įvykdytos. Jeigu kompetentingos institucijos nesutaria, EVPRI gali padėti toms institucijoms pasiekti susitarimą, remdamasi savo įgaliojimais pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį.

11. Grupės vidaus sandorio šalis, kuriai nebuvo taikomas 3 dalyje išdėstytas reikalavimas, viešai atskleidžia informaciją apie reikalavimo netaikymą.

Kompetentinga institucija praneša EVPRI apie visus pagal 6, 8 ar 10 dalis priimtus sprendimus arba visus pagal 7, 9 ar 10 dalis gautus pranešimus ir pateikia EVPRI informaciją apie atitinkamą grupės vidaus sandorį.

12. 1–11 dalyse išdėstytos prievolės taikomos ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurias sudarė trečiųjų šalių subjektai, kuriems šios prievolės būtų taikomos, jeigu jie būtų įsteigti Sąjungoje, jeigu šios sutartys daro tiesioginį, didelį ir numatomą poveikį Sąjungai, arba kai tokia prievolė yra būtina ar tikslinga tam, kad būtų užkirstas kelias apeiti šio reglamento nuostatas.

▼B

13. EVPRI nuolat stebi veiklą, susijusią su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurios netinkamos tarpuskaitai, siekiant nustatyti atvejus, kuriais tam tikra išvestinių finansinių priemonių klasė gali sukelti sisteminę riziką, ir apsisaugoti nuo palankesnio reguliavimo paieškos tarp išvestinių finansinių priemonių sandorių, kurių tarpuskaita atlikta ir tokių sandorių, kurių tarpuskaita neatlikta. EVPRI, pasikonsultavusi su ESRV, imasi veiksmų pagal 5 straipsnio 3 dalį arba peržiūri garantinės įmokos techninius reguliavimo standartus, nustatytus šio straipsnio 14 dalyje ir 41 straipsnyje.

14. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma:

a) 1 dalyje nurodytos procedūros ir priemonės;

b) 2 dalyje nurodytos rinkos sąlygos, trukdančios koreguoti pagal rinkos vertę ir ten pat nurodyti koregavimo pagal modelį naudojimo kriterijai;

c) informacija apie grupės vidaus sandorius, kuriems netaikomas reikalavimas, kuri turi būti įtraukta į 7, 9 ir 10 dalyse nurodytą pranešimą;

d) išsami informacija apie 11 dalyje nurodytus grupės vidaus sandorius, kuriems netaikomas reikalavimas;

e) 12 dalyje nurodytos sutartys, laikomos galinčiomis daryti tiesioginį, didelį ir numatomą poveikį Sąjungai, arba atvejus, kai būtina ar tikslinga užkirsti kelią tam, kad būtų apeinamos šio reglamento nuostatos.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

15. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EPI parengia bendrų techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma:

a) rizikos valdymo procedūros, įskaitant įkaito dydį ir rūšį ir atskyrimo tvarką, kurių reikia, kad būtų laikomasi 3 dalies;

▼M1

_____

▼B

c) procedūros, kurių turi laikytis sandorio šalys ir atitinkamos kompetentingos institucijos, netaikydamos reikalavimo pagal 6–10 dalis;

d) taikytini kriterijai, nurodyti 5–10 dalyse, įskaitant visų pirma tai, kas būtų laikoma praktinėmis ar teisinėmis kliūtimis sandorio šalims tarpusavyje greitai pervesti nuosavas lėšas arba padengti įsipareigojimus.

▼B

EPI tuos bendrų techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Atsižvelgiant į sandorio šalies teisinį pobūdį, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 arba (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

12 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų pažeidus šioje antraštinėje dalyje nurodytas taisykles, ir imasi visų reikiamų priemonių užtikrinti, kad jos būtų įgyvendintos. Mažiausia galima sankcija – administracinė bauda. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios.

2. Valstybės narės užtikrina, kad už finansų sandorio šalių ir, tam tikrais atvejais, ne finansų sandorio šalių priežiūrą atsakingos kompetentingos institucijos viešai skelbtų apie visas sankcijas, kurios skiriamos už 4, 5 ir 7–11 straipsnių pažeidimus, jeigu minėtas paskelbimas nesukels didelio pavojaus finansų rinkoms ir nepadarys neproporcingos žalos susijusioms sandorio šalims. Valstybės narės periodiškai skelbia įvertinimo ataskaitas dėl sankcijų taisyklių taikymo veiksmingumo. Atskleidžiant ir skelbiant tokią informaciją neskelbiami asmens duomenys, kaip apibrėžta Direktyvos 95/46/EB 2 straipsnio a punkte.

Valstybės narės ne vėliau kaip 2013 m. vasario 17 d. informuoja Komisiją apie 1 dalyje nurodytas taisykles. Jos nedelsdamos informuoja Komisiją apie bet kokius vėliau padarytus minėtų taisyklių pakeitimus.

3. Šioje antraštinėje dalyje nurodytų taisyklių pažeidimas neturi įtakos ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties galiojimui arba šalių galimybei užtikrinti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties nuostatų vykdymą. Šioje antraštinėje dalyje nurodytų taisyklių pažeidimas nėra pagrindas reikalauti žalos atlyginimo iš ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties šalių.

13 straipsnis

Mechanizmas, skirtas išvengti besidubliuojančių ar prieštaraujančių taisyklių

▼C3

1. Komisija, kuriai padeda EVPRI, vykdo priežiūrą ir rengia pranešimus Europos Parlamentui ir Tarybai apie tai, kaip 4, 9, 10 ir 11 straipsniuose išdėstyti principai taikomi tarptautiniu mastu, visų pirma dėl galimai besidubliuojančių ar prieštaraujančių reikalavimų rinkos dalyviams, taip pat teikia rekomendacijas dėl galimų veiksmų.

▼B

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose pareiškiama, kad trečiosios šalies teisinė, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarka:

a) atitinka šio reglamento 4, 9, 10 ir 11 straipsniuose išdėstytus reikalavimus;

b) užtikrinama profesinės paslapties apsauga, kuri yra lygiavertė šiame reglamente nustatytai apsaugai, ir

c) veiksmingai taikoma ir jos vykdymas užtikrinamas laikantis lygiateisiškumo ir iškraipymų nesukeliančių principų siekiant užtikrinti veiksmingą priežiūrą ir vykdymo užtikrinimą toje trečiojoje šalyje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 86 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. 2 dalyje nurodytas įgyvendinimo aktas dėl lygiavertiškumo reiškia, kad laikoma, jog sandorio šalys, sudarančios sandorį, kuriam taikomas šis reglamentas, įvykdė šio reglamento 4, 9, 10 ir 11 straipsniuose išdėstytas prievoles, kai bent viena iš sandorio šalių yra įsteigta trečiojoje šalyje.

4. Bendradarbiaudama su EVPRI, Komisija stebi, ar trečiosios šalys, kurių atžvilgiu buvo priimtas įgyvendinimo aktas dėl lygiavertiškumo, veiksmingai įgyvendina reikalavimus, kurie yra lygiaverčiai šio reglamento 4, 9, 10 ir 11 straipsniuose išdėstytiems reikalavimams, ir reguliariai kasmet teikia pranešimus Europos Parlamentui ir Tarybai. Jei pranešime atskleidžiama, kad trečiosios šalies valdžios institucijos nepakankamai ar nenuosekliai taikė lygiaverčius reikalavimus, Komisija per 30 kalendorinių dienų nuo pranešimo pristatymo panaikina tos trečiosios šalies teisinės tvarkos lygiavertiškumo pripažinimą. Tuo atveju, jei įgyvendinimo aktas dėl lygiavertiškumo yra panaikinamas, sandorio šalims automatiškai vėl taikomi visi šiame reglamente išdėstyti reikalavimai.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

LEIDIMŲ PAGRINDINĖMS SANDORIO ŠALIMS SUTEIKIMAS IR PAGRINDINIŲ SANDORIO ŠALIŲ PRIEŽIŪRA

1 SKYRIUS

Leidimo pagrindinei sandorio šaliai suteikimo sąlygos ir tvarka

14 straipsnis

Leidimo pagrindinei sandorio šaliai suteikimas

1. Jeigu Sąjungoje įsteigtas juridinis asmuo nori teikti tarpuskaitos paslaugas kaip pagrindinė sandorio šalis, jis kreipiasi į valstybės narės, kurioje jis įsteigta, kompetentingą instituciją (pagrindinės sandorio šalies kompetentingą instituciją) ir prašo suteikti atitinkamą leidimą 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

▼B

2. Leidimas, suteiktas pagal 17 straipsnį, galioja visoje Sąjungos teritorijoje.

3. 1 dalyje nurodytas leidimas suteikiamas tik veiklai, susijusiai su tarpuskaita, be to, jame nurodomos paslaugos ar veikla, kurias pagrindinei sandorio šaliai leidžiama teikti ar vykdyti, įskaitant finansinių priemonių, kurioms taikomas toks leidimas, klases.

4. Pagrindinė sandorio šalis visada laikosi sąlygų, būtinų siekiant gauti leidimą.

Pagrindinė sandorio šalis nepagrįstai nedelsdama informuoja kompetentingą instituciją apie bet kokius reikšmingus pokyčius, turinčius įtakos leidimo suteikimo sąlygoms.

5. 1 dalyje nurodytu leidimu valstybėms narėms netrukdoma priimti arba toliau taikyti jų teritorijose įsteigtoms pagrindinėms sandorio šalims skirtus papildomus reikalavimus leidimams gauti pagal Direktyvą 2006/48/EB.

15 straipsnis

Veiklos ir paslaugų srities išplėtimas

1. Pagrindinė sandorio šalis, norinti išplėsti savo veiklą ir teikti papildomas paslaugas arba užsiimti papildoma veikla, kurios nenumatytos pirminiame leidime, pagrindinės sandorio šalies kompetentingai institucijai pateikia prašymą išplėsti leidimo taikymo sritį. Siūlymas teikti tarpuskaitos paslaugas, kurių atžvilgiu pagrindinei sandorio šaliai dar nesuteiktas leidimas, laikomas to leidimo taikymo srities išplėtimu.

Leidimo taikymo sritis išplečiama pagal 17 straipsnyje išdėstytą procedūrą.

2. Jeigu pagrindinė sandorio šalis nori išplėsti savo veiklą ir ją vykdyti ne toje valstybėje narėje, kurioje ji įsteigta, o kitoje valstybėje narėje, pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija apie tai nedelsdama informuoja tos kitos valstybės narės kompetentingą instituciją.

16 straipsnis

Kapitalo poreikis

1. Pagrindinė sandorio šalis turi nuolatinį ir prieinamą mažiausiai 7,5 mln. EUR pradinį kapitalą, patvirtinamą pagal 14 straipsnį.

2. Pagrindinės sandorio šalies kapitalas, įskaitant nepaskirstytąjį pelną ir rezervus, turi būti proporcingas rizikai, atsirandančiai dėl pagrindinės sandorio šalies veiklos. Jis visada turi būti pakankamas, kad būtų galima užtikrinti tinkamą laipsnišką likvidavimą arba veiklos restruktūrizavimą per tinkamą laikotarpį ir pagrindinės sandorio šalies tinkamą apsaugą nuo kredito, sandorio šalių, rinkos, likvidumo, veiklos, teisinės ir verslo rizikos, dar nepadengtos konkrečiais finansiniais ištekliais, kaip nurodyta 41–44 straipsniuose.

▼B

3. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECBS ir pasikonsultavusi su EVPRI, parengia techninių reguliavimo standartų projektą, kuriame patikslinami 2 dalyje nurodyti pagrindinės sandorio šalies kapitalo, nepaskirstytojo pelno ir rezervų reikalavimai.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnių.

17 straipsnis

Leidimo suteikimo ir atsisakymo jį suteikti tvarka

1. Paraišką pateikianti pagrindinė sandorio šalis pateikia paraišką suteikti leidimą valstybės narės, kurioje ji yra įsisteigusi, kompetentingai institucijai.

2. Paraišką teikianti pagrindinė sandorio šalis pateikia visą reikalingą informaciją, kad kompetentinga institucija galėtų įsitikinti, jog paraišką teikianti pagrindinė sandorio šalis leidimo suteikimo metu atitinka visus šiame reglamente nustatytus reikalavimus. Kompetentinga institucija nedelsdama perduoda visą informaciją, gautą iš paraišką pateikusios pagrindinės sandorio šalies, EVPRI ir 18 straipsnio 1 dalyje nurodytai kolegijai.

3. Per 30 darbo dienų nuo paraiškos gavimo kompetentinga institucija įvertina, ar paraiška išsami. Jei paraiška neišsami, kompetentinga institucija nustato terminą, iki kurio paraišką pateikusi pagrindinė sandorio šalis turi pateikti papildomą informaciją. Įvertinusi, kad paraiška išsami, kompetentinga institucija atitinkamai informuoja paraišką pateikusią pagrindinę sandorio šalį, pagal 18 straipsnio 1 dalį įsteigtos kolegijos narius ir EVPRI.

4. Kompetentinga institucija leidimą suteikia tik tuo atveju, jeigu yra visiškai įsitikinusi, kad paraišką pateikusi pagrindinė sandorio šalis atitinka visus šiame reglamente išdėstytus reikalavimus, ir jeigu pagrindinė sandorio šalis informuojama kaip sistema pagal Direktyvą 98/26/EB.

Kompetentinga institucija deramai apsvarsto vadovaujantis pagal 19 straipsnį priimtą kolegijos nuomonę. Jei pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija nesutinka su teigiama kolegijos nuomone, savo sprendime ji nurodo visas priežastis bei paaiškina visus svarbius nukrypimus nuo tos teigiamos nuomonės.

Pagrindinei sandorio šaliai leidimas nesuteikiamas, jei visi kolegijos nariai, išskyrus valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi pagrindinė sandorio šalis, institucijas, savitarpio susitarimu prieina prie bendros nuomonės pagal 19 straipsnio 1 dalį, kad tai pagrindinei sandorio šaliai leidimas neturi būti suteiktas. Toje nuomonėje raštu išsamiai išdėstomos visos priežastys, kodėl, kolegijos nuomone, šiame reglamente ar kituose Sąjungos teisės aktuose išdėstyti reikalavimai nėra įvykdyti.

▼B

Jeigu savitarpio susitarimu, kaip nurodyta trečioje pastraipoje, neprieinama prie bendros nuomonės ir jeigu dviejų trečdalių kolegijos narių balsų dauguma pareiškiama neigiama nuomonė, bet kuri iš atitinkamų kompetentingų institucijų, remiantis dviejų trečdalių kolegijos narių balsų dauguma, per 30 kalendorinių dienų nuo neigiamos nuomonės priėmimo dienos gali perduoti šį klausimą spręsti EVPRI, kaip tai numatyta Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnyje.

Paraišką atmetančiame sprendime raštu išsamiai išdėstomos visos priežastys, kodėl atitinkami kolegijos nariai laikosi nuomonės, kad šiame reglamente ir kituose Sąjungos teisės aktuose nustatyti reikalavimai nėra įvykdyti. Tokiu atveju pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija atideda savo sprendimą dėl leidimo suteikimo ir laukia sprendimo dėl leidimo suteikimo, kurį EVPRI gali priimti pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnio 3 dalį. Kompetentinga institucija priima sprendimą laikydamasi EVPRI sprendimo. Pasibaigus ketvirtoje pastraipoje nurodytam 30 dienų laikotarpiui, klausimas spręsti EVPRI neperduodamas.

Kai visi kolegijos nariai, išskyrus valstybės narės, kurioje įsisteigusi pagrindinė sandorio šalis, institucijas, savitarpio susitarimu prieina prie bendros nuomonės pagal 19 straipsnio 1 dalį, kad pagrindinė sandorio šalis neturi gauti leidimo, pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija gali šį klausimą perduoti EVPRI pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį.

Valstybės narės, kurioje įsisteigusi pagrindinė sandorio šalis, kompetentinga institucija perduoda sprendimą kitoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms.

5. Tuo atveju, kai pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija netaikė šio reglamento nuostatų arba jas taikė taip, kad pažeidė Sąjungos teisę, EVPRI veikia pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 17 straipsnį.

EVPRI gali ištirti atvejus, kai įtariama, kad Sąjungos teisė buvo pažeista arba netaikoma, gavusi bet kurio kolegijos nario prašymą arba savo iniciatyva, apie tai pranešusi kompetentingai institucijai.

6. Kolegijos nariams atliekant pareigas, nė vienu jų veiksmu negali būti tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuojama nė viena valstybė narė ar valstybių narių grupė kaip tarpuskaitos paslaugų bet kuria valiuta teikimo vieta.

7. Per šešis mėnesius nuo išsamios paraiškos pateikimo kompetentinga institucija raštu informuoja paraišką pateikusią pagrindinę sandorio šalį apie tai, ar jai suteikiamas leidimas, ar atsisakoma jį suteikti, ir pateikia išsamiai pagrįstą paaiškinimą.

18 straipsnis

Kolegija

1. Per 30 kalendorinių dienų nuo išsamios paraiškos pateikimo pagal 17 straipsnį pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija įsteigia kolegiją, kuria siekiama sudaryti palankesnes sąlygas 15, 17, 49, 51 ir 54 straipsniuose nurodytų užduočių vykdymui, ją administruoja ir jai pirmininkauja.

▼B

2. Šią kolegiją sudaro:

a) EVPRI;

b) pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija;

c) kompetentingos institucijos, atsakingos už pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos narių, kurie yra įsteigti trijose valstybėse narėse, kurių bendri įnašai į pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą per 42 straipsnyje nurodytą vienerių metų laikotarpį yra didžiausi, priežiūrą;

d) kompetentingos institucijos, atsakingos už prekybos vietų, kurioms paslaugas teikia pagrindinė sandorio šalis, priežiūrą;

e) pagrindinių sandorio šalių, su kuriomis sudaryti sąveikos susitarimai, priežiūrą vykdančios kompetentingos institucijos;

f) kompetentingos institucijos, kurios prižiūri centrinius vertybinių popierių depozitoriumus, su kuriais susijusi pagrindinė sandorio šalis;

g) atitinkami ECBS nariai, atsakingi už pagrindinės sandorio šalies priežiūrą, ir atitinkami ECBS nariai, atsakingi už pagrindinių sandorio šalių, su kuriomis sudaryti sąveikos susitarimai, priežiūrą;

h) finansinių priemonių, kurių tarpuskaita atliekama, pagrindinių Sąjungos valiutų emisijos centriniai bankai.

3. Valstybės narės kompetentinga institucija, kuri nėra kolegijos narė, gali prašyti kolegijos pateikti jos priežiūros pareigoms atlikti reikalingos svarbios informacijos.

4. Kolegija, nedarydama poveikio kompetentingų institucijų atsakomybei pagal šį reglamentą, užtikrina:

a) 19 straipsnyje nurodytos nuomonės parengimą;

b) keitimąsi informacija, įskaitant prašymus suteikti informaciją pagal 84 straipsnį;

c) susitarimą dėl savanoriško užduočių patikėjimo savo nariams;

d) priežiūros analizės programų koordinavimą remiantis pagrindinės sandorio šalies rizikos vertinimu ir

e) procedūrų ir nenumatytų atvejų planų, kurie būtų taikomi kritinės padėties atveju, kaip nurodyta 24 straipsnyje, parengimą.

5. Kolegija įsteigiama ir veikia rašytinio visų jos narių susitarimo pagrindu.

Tame susitarime apibrėžiamos praktinės priemonės kolegijos veiklai užtikrinti, įskaitant išsamias 19 straipsnio 3 dalyje nurodyto balsavimo procedūrų taisykles, ir gali būti apibrėžtos užduotys, kurios bus pavestos pagrindinės sandorio šalies kompetentingai institucijai arba kitam kolegijos nariui.

▼B

6. Siekiant užtikrinti tai, kad visoje Sąjungoje kolegijos veiktų nuosekliai ir suderintai, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodo sąlygas, kuriomis 2 dalies h punkte nurodytos Sąjungos valiutos turi būti laikomos pagrindinėmis, ir pateiktas 5 dalyje nurodytų praktinių priemonių išsamus aprašymas.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai iki 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

19 straipsnis

Kolegijos nuomonė

1. Per keturis mėnesius nuo pagrindinės sandorio šalies išsamios paraiškos pateikimo pagal 17 straipsnį pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija atlieka pagrindinės sandorio šalies rizikos vertinimą ir kolegijai pateikia ataskaitą.

Per 30 kalendorinių dienų nuo ataskaitos gavimo dienos, remdamasi joje pateiktais duomenimis, kolegija priima bendrą nuomonę, kurioje nustatoma, kad paraišką pateikusi pagrindinė sandorio šalis atitinka visus šiame reglamente nustatytus reikalavimus.

Nedarant poveikio 17 straipsnio 4 dalies ketvirtai pastraipai ir jei neprieinama prie bendros nuomonės pagal antrą pastraipą, kolegija per tą patį laikotarpį priima nuomonę balsų dauguma.

2. EVPRI sudaro palankesnes sąlygas bendrai nuomonei priimti vykdydama Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 31 straipsnyje nustatytą bendro pobūdžio koordinavimo funkciją.

3. Kolegijos nuomonė balsų dauguma priimama jos narių paprastos balsų daugumos pagrindu. Kolegijoje, kurią sudaro ne daugiau kaip 12 narių, balsavimo teisę turi ne daugiau kaip du kolegijos nariai iš tos pačios valstybės narės, o kiekvienas balsavimo teisę turintis narys turi po vieną balsą. Kolegijoje, kurią sudaro daugiau kaip 12 narių, balsavimo teisę turi ne daugiau kaip trys nariai iš tos pačios valstybės narės, o kiekvienas balsavimo teisę turintis narys turi po vieną balsą. Priimant kolegijos nuomones, EVPRI balsavimo teisių neturi.

20 straipsnis

Leidimo panaikinimas

1. Nedarant poveikio 22 straipsnio 3 daliai, pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija panaikina suteiktą leidimą, jei pagrindinė sandorio šalis:

a) leidimu nepasinaudoja per 12 mėnesių, aiškiai atsisako leidimo arba jeigu per pastaruosius šešis mėnesius ji neteikė paslaugų arba nevykdė veiklos;

▼B

b) gauna leidimą pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis netinkamomis priemonėmis;

c) nebeatitinka tų sąlygų, pagal kurias suteiktas leidimas, ir per nustatytą laikotarpį nesiėmė ištaisomųjų veiksmų, kurių reikalavo pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija;

d) rimtai ir sistemingai pažeidinėjo šiame reglamente nustatytus reikalavimus.

2. Jei pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija mano, kad egzistuoja viena iš 1 dalyje nurodytų aplinkybių, ji per penkias darbo dienas informuoja atitinkamai EVPRI ir kolegijos narius.

3. Pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija konsultuojasi su kolegijos nariais dėl būtinybės panaikinti pagrindinės sandorio šalies leidimą, išskyrus atvejus, kai sprendimą reikia priimti skubiai.

4. Bet kuris kolegijos narys pagrindinės sandorio šalies kompetentingos institucijos gali bet kuriuo metu paprašyti patikrinti, ar pagrindinė sandorio šalis vis dar atitinka sąlygas, pagal kurias buvo suteiktas leidimas.

5. Pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija leidimą gali panaikinti tik tam tikrai paslaugai, veiklai ar finansinių priemonių klasei.

6. Pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija informuoja EVPRI ir kolegijos narius apie savo išsamiai pagrįstą sprendimą, kuriame atsižvelgiama į kolegijos narių išlygas.

7. Sprendimas dėl leidimo panaikinimo galioja visoje Sąjungoje.

21 straipsnis

Peržiūra ir vertinimas

1. Nedarant poveikio kolegijos funkcijoms, 22 straipsnyje nurodytos kompetentingos institucijos peržiūri pagrindinių sandorio šalių taikomą tvarką, strategijas, procesus ir mechanizmus šiam reglamentui įgyvendinti, ir vertina riziką, kuri kyla arba galėtų kilti pagrindinėms sandorio šalims.

2. 1 dalyje nurodyta peržiūra ir vertinimas turi apimti visus pagal šį reglamentą pagrindinėms sandorio šalims nustatytus reikalavimus.

3. Kompetentingos institucijos nustato 1 dalyje nurodytos peržiūros ir vertinimo dažnumą ir išsamumą, atsižvelgdama į atitinkamų pagrindinių sandorio šalių dydį, veiklos sisteminę svarbą, pobūdį, apimtį ir sudėtingumą. Peržiūra ir vertinimas atliekami bent kartą per metus.

Pagrindinės sandorio šalys tikrinamos vietoje.

▼B

4. Kompetentingos institucijos reguliariai, mažiausiai kartą per metus, informuoja kolegiją apie 1 dalyje nurodytos peržiūros ir vertinimo rezultatus, be kita ko, ir apie taikytus ištaisomuosius veiksmus ar sankcijas.

5. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad bet kuri pagrindinė sandorio šalis, neatitinkanti šiame reglamente nustatytų reikalavimų, anksti imtųsi būtinų veiksmų ar priemonių, kad ištaisytų padėtį.

6. EVPRI atlieka bendrą kompetentingų institucijų ir kolegijų veiklos koordinavimą, siekdama plėtoti bendrą priežiūros kultūrą ir nuoseklią priežiūros praktiką, užtikrinti vienodų procedūrų ir nuoseklių metodų taikymą ir stiprinti priežiūros veiklos rezultatų nuoseklumą.

Pirmos pastraipos tikslais EVPRI bent kartą per metus:

a) atlieka visų kompetentingų institucijų priežiūros veiklos tarpusavio vertinimą dėl leidimo išdavimo pagrindinėms sandorio šalims ir jų kontrolės pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 30 straipsnį ir

b) inicijuoja ir koordinuoja pagrindinių sandorio šalių atsparumo nepalankiems rinkos pokyčiams Sąjungos masto vertinimus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 32 straipsnio 2 dalį.

Jei iš antros pastraipos b punkte nurodyto vertinimo matyti, kad vienoje ar daugiau pagrindinių sandorio šalių atsparumas nepalankiems rinkos pokyčiams nepakankamas, EVPRI pateikia būtinas rekomendacijas pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnį.

2 SKYRIUS

Pagrindinių sandorio šalių kontrolė ir priežiūra

22 straipsnis

Kompetentinga institucija

1. Kiekviena valstybė narė paskiria kompetentingą instituciją, atsakingą už šiame reglamente nustatytų pareigų – leidimų pagrindinėms sandorio šalims suteikimą ir tų pagrindinių sandorio šalių priežiūrą – vykdymą, ir apie tai informuoja Komisiją bei EVPRI.

Jeigu valstybė narė paskiria daugiau kaip vieną kompetentingą instituciją, ji aiškiai apibrėžia atitinkamus institucijų vaidmenis ir paskiria vieną instituciją, kuri būtų atsakinga už bendradarbiavimo su Komisija, EVPRI, kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, EBI ir kitais atitinkamais ECBS nariais ir keitimosi su jais informacija, kaip nustatyta 23, 24, 83 ir 84 straipsniuose, koordinavimą.

2. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad kompetentinga institucija turėtų įgaliojimus atlikti priežiūrą ir patikras, kurių reikia, kad ji galėtų vykdyti savo funkcijas.

▼B

3. Kiekviena valstybė narė užtikrina galimybę už šio reglamento nesilaikymą atsakingų fizinių ar juridinių asmenų atžvilgiu imtis valstybių narių teisei neprieštaraujančių tinkamų administracinių priemonių arba jas taikyti tų asmenų atžvilgiu.

Tos priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos bei atgrasomosios, ir gali apimti prašymą per nustatytą laikotarpį imtis ištaisomųjų veiksmų.

4. EVPRI savo interneto svetainėje paskelbia pagal 1 dalį paskirtų kompetentingų institucijų sąrašą.

3 SKYRIUS

Bendradarbiavimas

23 straipsnis

Institucijų bendradarbiavimas

1. Kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja tarpusavyje, su EVPRI ir, jei būtina, su ECBS.

2. Vykdydamos savo bendrąsias pareigas, kompetentingos institucijos, remdamosi tuo metu turima informacija, tinkamai apsvarsto galimą savo sprendimų poveikį visų kitų susijusių valstybių narių finansų sistemos stabilumui, visų pirma esant kritinei padėčiai, kuri aptarta 24 straipsnyje.

24 straipsnis

Kritinė padėtis

Pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija arba bet kuri kita institucija nepagrįstai nedelsdama informuoja EVPRI, kolegiją, atitinkamus ECBS narius ir kitas susijusias institucijas apie bet kokią kritinę padėtį, kuri susijusi su pagrindine sandorio šalimi, įskaitant finansų rinkų pokyčius, kurie gali turėti neigiamų padarinių bet kurios iš valstybių narių, kurioje įsteigta minėta pagrindinė sandorio šalis arba vienas iš jos tarpuskaitos narių, rinkos likvidumui ir finansų sistemos stabilumui.

4 SKYRIUS

Santykiai su trečiosiomis šalimis

25 straipsnis

Trečiųjų šalių pagrindinių sandorio šalių pripažinimas

1. Trečiojoje šalyje įsteigta pagrindinė sandorio šalis gali teikti tarpuskaitos paslaugas Sąjungoje įsteigtiems tarpuskaitos nariams ar prekybos vietoms tik tuo atveju, jei ta pagrindinė sandorio šalis yra pripažinta EVPRI.

▼B

2. EVPRI, pasikonsultavusi su 3 dalyje nurodytomis institucijomis, gali pripažinti trečiojoje šalyje įsteigtą pagrindinę sandorio šalį, pateikusią paraišką ją pripažinti, kad ji galėtų teikti tam tikras tarpuskaitos paslaugas ar vykdyti veiklą, jei:

a) Komisija priėmė įgyvendinimo aktą pagal 6 dalį;

b) atitinkamoje trečiojoje šalyje pagrindinė sandorio šalis yra gavusi leidimą, vykdoma veiksminga jos priežiūra ir užtikrinamas reikalavimų įvykdymas garantuojant, kad ji visapusiškai atitinka toje trečiojoje šalyje taikomus rizikos ribojimo reikalavimus;

c) sudaryti bendradarbiavimo susitarimai pagal 7 dalį;

▼M4

d) pagrindinė sandorio šalis įsteigta arba gavo leidimą trečiojoje valstybėje, kurios nacionalinio kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimo Komisija pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/849 ([1]) nelaiko turinčiu strateginių trūkumų, kurie keltų didelę grėsmę Sąjungos finansų sistemai.

▼B

3. Vertindama, ar įvykdytos 2 dalyje nurodytos sąlygos, EVPRI konsultuojasi su toliau nurodytais subjektais:

a) valstybės narės, kurioje pagrindinė sandorio šalis teikia ar ketina teikti tarpuskaitos paslaugas ir kurią ta pagrindinė sandorio šalis pasirinko, kompetentinga institucija;

b) kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos narių, įsteigtų trijose valstybėse narėse, kuriose bendri įnašai per vienų metų laikotarpį į pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą, nurodytą 42 straipsnyje, yra arba, kaip tikisi pagrindinė sandorio šalis, bus didžiausi, priežiūrą;

c) kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už Sąjungoje esančių prekybos vietų, kurioms paslaugas teikia arba teiks pagrindinė sandorio šalis, priežiūrą;

d) Sąjungoje įsteigtų pagrindinių sandorio šalių, su kuriomis sudaryti sąveikos susitarimai, priežiūrą vykdančiomis kompetentingomis institucijomis;

e) atitinkamais valstybių narių, kuriose pagrindinė sandorio šalis teikia arba ketina teikti tarpuskaitos paslaugas, ECBS nariais ir atitinkamais ECBS nariais, atsakingais už pagrindinių sandorio šalių, su kuriomis sudaryti sąveikos susitarimai, priežiūrą;

([1]) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

▼B

f) finansinių priemonių, kurių tarpuskaita atliekama arba bus atliekama, pagrindinių Sąjungos valiutų emisijos centriniais bankais.

4. 1 dalyje nurodyta pagrindinė sandorio šalis pateikia paraišką EVPRI.

Paraišką pateikusi pagrindinė sandorio šalis pateikia EVPRI visą pripažinimui reikalingą informaciją. Per 30 darbo dienų nuo gavimo dienos EVPRI įvertina, ar paraiška išsami. Jeigu paraiška neišsami, EVPRI nustato terminą, iki kurio paraišką pateikusi pagrindinė sandorio šalis turi pateikti papildomą informaciją.

Sprendimas dėl pripažinimo grindžiamas 2 dalyje išdėstytomis sąlygomis ir nepriklauso nuo įvertinimų, kuriais grindžiamas 13 straipsnio 3 dalyje nurodytas sprendimas dėl lygiavertiškumo.

Prieš priimdama sprendimą EVPRI konsultuojasi su 3 dalyje nurodytomis institucijomis ir subjektais.

Per 180 darbo dienų nuo išsamios paraiškos pateikimo EVPRI raštu informuoja paraišką pateikusią pagrindinę sandorio šalį, ar jai suteikiamas pripažinimas arba atsisakoma jį suteikti, ir pateikia išsamiai pagrįstą paaiškinimą.

EVPRI savo interneto svetainėje paskelbia pagal šį reglamentą pripažintų pagrindinių sandorio šalių sąrašą.

5. EVPRI, pasikonsultavusi su 3 dalyje nurodytomis institucijomis ir subjektais, peržiūri trečiojoje šalyje įsteigtos pagrindinės sandorio šalies pripažinimą tos pagrindinės sandorio šalies veiklos ir paslaugų diapazono išplėtimo Sąjungoje atveju. Ta peržiūra atliekama laikantis 2, 3 ir 4 dalių nuostatų. EVPRI gali panaikinti tos pagrindinės sandorio šalies pripažinimą, jei 2 dalyje nustatytos sąlygos nebevykdomos, taip pat tomis aplinkybėmis, kurios apibūdintos 20 straipsnyje.

6. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktą pagal Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnį, kuriuo nustatoma, kad trečiosios šalies teisine ir priežiūros tvarka užtikrinama, kad toje trečiojoje šalyje leidimą gavusios pagrindinės sandorio šalys atitinka teisiškai privalomus reikalavimus, kurie lygiaverčiai šio reglamento IV antraštinėje dalyje nustatytiems reikalavimams, kad toje trečiojoje šalyje nuolat vykdoma veiksminga tų pagrindinių sandorio šalių priežiūra ir užtikrinamas reikalavimų vykdymas ir kad tos trečiosios šalies teisinėje sistemoje numatytas veiksminga lygiavertė pagal trečiosiose šalyse galiojančius teisinius režimus leidimą gavusių pagrindinių sandorio šalių pripažinimo sistema.

7. EVPRI su susijusiomis trečiųjų šalių, kurių teisinė ir priežiūros sistemos pripažintos lygiavertėmis šiam reglamentui pagal 6 dalį, kompetentingomis institucijomis sudaro bendradarbiavimo susitarimus. Tuose susitarimuose nurodoma bent:

a) EVPRI ir atitinkamų trečiųjų šalių kompetentingų institucijų keitimosi informacija mechanizmas, įskaitant galimybę susipažinti su visa EVPRI prašoma informacija apie trečiojoje šalyje leidimą gavusias pagrindines sandorio šalis;

▼B

b) mechanizmas, užtikrinantis skubių pranešimų teikimą EVPRI tuo atveju, kai trečiosios šalies kompetentinga institucija mano, kad pagrindinė sandorio šalis, kurios priežiūrą ji vykdo, pažeidė jai suteikto leidimo sąlygas arba kitus teisės aktus, kurie jai taikomi;

c) mechanizmas, užtikrinantis, kad trečiosios šalies kompetentinga institucija skubiai praneštų EVPRI apie atvejus, kai pagrindinei sandorio šaliai, kurios priežiūrą ji vykdo, suteikiama teisė teikti tarpuskaitos paslaugas Sąjungoje įsisteigusiems tarpuskaitos nariams arba klientams;

d) priežiūros koordinavimo tvarka, be kita ko, numatant atitinkamais atvejais atliekamus patikrinimus vietoje.

8. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriais nustatoma informacija, kurią paraišką dėl pripažinimo teikianti pagrindinė sandorio šalis pateikia EVPRI, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

REIKALAVIMAI PAGRINDINĖMS SANDORIO ŠALIMS

1 SKYRIUS

Organizaciniai reikalavimai

26 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Pagrindinė sandorio šalis turi tvirtą valdymo tvarką, įskaitant aiškią organizacinę struktūrą su tiksliai apibrėžta, skaidria ir nuoseklia atsakomybe, veiksmingus rizikos, su kuria ji susiduria arba gali susidurti, nustatymo, valdymo, stebėjimo ir pranešimo apie tokią riziką procesus ir tinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas administracines ir apskaitos procedūras.

2. Pagrindinė sandorio šalis patvirtina politiką ir procedūras, kurios yra pakankamai veiksmingos norint užtikrinti atitiktį šiam reglamentui, įskaitant jos vadovų ir darbuotojų atitiktį visoms šio reglamento nuostatoms.

3. Pagrindinė sandorio šalis išlaiko ir naudoja organizacinę struktūrą, kuria užtikrinamas tęstinumas ir sklandus veikimas teikiant paslaugas ir vykdant veiklą. Ji naudoja tinkamas ir proporcingas sistemas, išteklius ir procedūras.

▼B

4. Pagrindinė sandorio šalis aiškiai atskiria rizikos valdymo ir kitos pagrindinės sandorio šalies veiklos atskaitomybės linijas.

5. Pagrindinė sandorio šalis patvirtina, įgyvendina ir išlaiko atlyginimo politiką, kuria skatinamas patikimas ir veiksmingas rizikos valdymas ir kuria nesukuriamos paskatos laikytis ne tokių griežtų rizikos valdymo standartų.

6. Pagrindinė sandorio šalis naudoja informacinių technologijų sistemas, kurios yra tinkamos atsižvelgiant į teikiamų paslaugų ir vykdomos veiklos sudėtingumą, įvairovę ir rūšis, siekiant užtikrinti griežtus apsaugos standartus ir saugomos informacijos vientisumą ir konfidencialumą.

7. Pagrindinė sandorio šalis savo valdymo tvarką ir savo veiklą reglamentuojančias taisykles, įskaitant savo taikomus priėmimo į tarpuskaitos narius kriterijus, nemokamai skelbia viešai.

8. Pagrindinės sandorio šalies nepriklausomas auditas atliekamas dažnai. To audito rezultatai perduodami pagrindinės sandorio šalies valdybai ir jais leidžiama naudotis kompetentingai institucijai.

9. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI, pasikonsultavusi su ECBS nariais, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose patikslinamas 1–8 dalyse nurodytas minimalus taisyklių ir valdymo tvarkos turinys.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

27 straipsnis

Vyresnioji vadovybė ir valdyba

1. Pagrindinės sandorio šalies vyresnioji vadovybė turi pakankamai gerą reputaciją ir turi pakankamą patirtį, kad galėtų užtikrinti patikimą ir rizikos ribojimo principais pagrįstą pagrindinės sandorio šalies valdymą.

2. Pagrindinė sandorio šalis turi valdybą. Mažiausiai trečdalis, bet ne mažiau kaip du tos valdybos nariai yra nepriklausomi. Valdybos posėdžiuose su 38 ir 39 straipsnyje susijusiais klausimais kviečiami dalyvauti tarpuskaitos narių klientų atstovai. Nepriklausomų ir kitų ne administracijos valdybos narių atlyginimas nesiejamas su pagrindinės sandorio šalies veiklos rezultatais.

Pagrindinės sandorio šalies valdybos nariai, įskaitant jos nepriklausomus narius, turi pakankamai gerą reputaciją ir turi tinkamą kompetenciją finansinių paslaugų, rizikos valdymo ir tarpuskaitos paslaugų teikimo srityse.

▼B

3. Pagrindinė sandorio šalis aiškiai apibrėžia valdybos vaidmenis ir atsakomybę ir kompetentingai institucijai bei auditoriams leidžia naudotis valdybos susitikimų protokolais.

28 straipsnis

Rizikos valdymo komitetas

1. Pagrindinė sandorio šalis įsteigia rizikos valdymo komitetą, kurį sudaro jos tarpuskaitos narių atstovai, nepriklausomi valdybos nariai bei jos klientų atstovai. Rizikos valdymo komitetas pagrindinės sandorio šalies darbuotojus ir nepriklausomus išorės ekspertus gali pakviesti be balsavimo teisės dalyvauti rizikos valdymo komiteto posėdžiuose. Kompetentingos institucijos gali pareikalauti be balsavimo teisės dalyvauti rizikos valdymo komiteto posėdžiuose ir būti deramai informuotos apie rizikos valdymo komiteto veiklą ir sprendimus. Rizikos valdymo komiteto patarimams pagrindinės sandorio šalies vadovybė negali daryti tiesioginės įtakos. Rizikos valdymo komitete daugumos neturi nė viena atstovų grupė.

2. Pagrindinė sandorio šalis aiškiai apibrėžia rizikos valdymo komiteto įgaliojimus ir jo valdymo tvarką, siekdama užtikrinti jo nepriklausomumą, veiklos procedūras, komiteto narių priėmimo kriterijus ir atrankos mechanizmą. Valdymo tvarka skelbiama viešai, ir joje nustatoma bent tai, kad rizikos valdymo komitetui pirmininkauja nepriklausomas valdybos narys, kad rizikos komitetas tiesiogiai valdybai teikia ataskaitas ir rengia reguliarius susitikimus.

3. Rizikos valdymo komitetas valdybai pataria klausimais, kurie gali turėti poveikį pagrindinės sandorio šalies rizikos valdymui, kaip antai reikšmingas jos rizikos valdymo modelio pakeitimas, įsipareigojimų neįvykdymo procedūros, kriterijai, kuriais remiantis priimami tarpuskaitos nariai, naujų klasių priemonių tarpuskaita arba funkcijų perdavimas išorės paslaugų teikėjams. Iš rizikos valdymo komiteto nereikalaujama teikti patarimus pagrindinės sandorio šalies kasdienės veiklos klausimais. Susidarius kritinei padėčiai dedamos deramos pastangos siekiant konsultuotis su rizikos valdymo komitetu dėl įvykių, turinčių poveikio pagrindinės sandorio šalies rizikos valdymui ypatingais atvejais.

4. Nedarant poveikio kompetentingų institucijų teisei būti tinkamai informuotoms, rizikos valdymo komiteto nariai įpareigoti užtikrinti informacijos konfidencialumą. Rizikos valdymo komiteto pirmininkui nusprendus, kad sprendžiant tam tikrą klausimą kyla arba gali kilti kurio nors nario interesų konfliktas, minėtam nariui balsuoti tuo klausimu neleidžiama.

5. Pagrindinė sandorio šalis nedelsdama informuoja kompetentingą instituciją apie bet kokį sprendimą, kai valdyba nusprendžia nesivadovauti rizikos valdymo komiteto patarimu.

29 straipsnis

Įrašų saugojimas

1. Mažiausiai dešimt metų pagrindinė sandorio šalis saugo visus įrašus apie suteiktas paslaugas ir vykdytą veiklą, kad kompetentinga institucija galėtų tikrinti pagrindinės sandorio šalies atitiktį šiam reglamentui.

▼B

2. Mažiausiai dešimt metų po sutarties nutraukimo pagrindinė sandorio šalis saugo visą informaciją apie visas savo tvarkytas sutartis. Ši informacija bent leidžia nustatyti pirmines sandorio sąlygas, buvusias prieš pagrindinei sandorio šaliai atliekant tarpuskaitą.

3. Kompetentingai institucijai, EVPRI arba atitinkamiems ECBS nariams paprašius, pagrindinė sandorio šalis leidžia naudotis visais 1 ir 2 dalyse nurodytais įrašais ir visa informacija apie sutarčių, kurių tarpuskaitą ji atliko, pozicijas, neatsižvelgiant į tai, kur atlikti tie sandoriai.

4. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose pateikiama išsami informacija apie įrašus ir saugotiną informaciją, kaip nurodyta 1–3 dalyse, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

5. Siekiant užtikrinti vienodas 1 ir 2 dalių taikymo sąlygas, EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nurodoma, kokia forma turi būti saugomi įrašai ir informacija.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnio.

30 straipsnis

Akcininkai ir nariai, turintys akcijų paketą

1. Kompetentinga institucija išduoda pagrindinei sandorio šaliai leidimą tik po to, kai gauna informaciją apie akcininkų arba narių, kurie gali būti fiziniai ar juridiniai asmenys ir kurie tiesiogiai arba netiesiogiai turi akcijų paketą, tapatybę ir apie tų paketų dydžius.

2. Kompetentinga institucija atsisako išduoti leidimą pagrindinei sandorio šaliai, jeigu, atsižvelgdama į poreikį užtikrinti patikimą ir rizikos ribojimo principais pagrįstą pagrindinės sandorio šalies valdymą, ji nemano, kad akcininkai ar nariai, turintys akcijų paketą, yra tinkami.

3. Jeigu pagrindinė sandorio šalis ir kiti fiziniai ar juridiniai asmenys susiję glaudžiais ryšiais, kompetentinga institucija išduoda leidimą tik tuo atveju, kai tokie ryšiai kompetentingai institucijai netrukdo veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijų.

▼B

4. Jei 1 dalyje nurodyti asmenys turi įtakos, kuri gali daryti neigiamą poveikį rizikos ribojimo principais pagrįstam ir patikimam pagrindinės sandorio šalies valdymui, kompetentinga institucija imasi tinkamų priemonių susidariusiai padėčiai ištaisyti, įskaitant galimą pagrindinės sandorio šalies leidimo panaikinimą.

5. Kompetentinga institucija atsisako išduoti leidimą tuo atveju, kai trečiosios šalies įstatymai ir kiti teisės aktai, taikomi vienam ar keletui fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais pagrindinė sandorio šalis susijusi glaudžiais ryšiais, arba su jų vykdymo užtikrinimu susiję sunkumai jai trukdo veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijas.

31 straipsnis

Informacija kompetentingoms institucijoms

1. Pagrindinė sandorio šalis praneša savo kompetentingai institucijai apie bet kokius jos vadovybės pasikeitimus ir kartu pateikia visą informaciją, reikalingą siekiant įvertinti atitiktį 27 straipsnio 1 daliai ir 27 straipsnio 2 dalies antrai pastraipai.

Jei manoma, kad valdybos nario elgesys gali daryti neigiamą įtaką rizikos ribojimo principais pagrįstam ir patikimam pagrindinės sandorio šalies valdymui, kompetentinga institucija imasi reikiamų priemonių, įskaitant galimą minėto nario pašalinimą iš valdybos.

2. Kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo arba kartu veikiantys tokie asmenys (toliau – siūlomas įsigyjantis asmuo), nusprendę tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyti pagrindinės sandorio šalies akcijų paketą arba jį tiesiogiai ar netiesiogiai padidinti tiek, kad jų turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis pasiektų arba viršytų 10 %, 20 %, 30 % arba 50 %, arba tiek, kad ta pagrindinė sandorio šalis taptų jų patronuojamąja įmone (toliau – siūlomas įsigijimas), apie tai pirmiausia raštu informuoja pagrindinės sandorio šalies, kurios akcijų paketą ketina įsigyti arba padidinti, kompetentingą instituciją ir nurodo ketinamo įsigyti akcijų paketo dydį ir kitą svarbią informaciją, kaip nurodyta 32 straipsnio 4 dalyje.

Kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo, nusprendęs tiesiogiai ar netiesiogiai perduoti pagrindinės sandorio šalies akcijų paketą (toliau – siūlomas pardavėjas), pirmiausia apie tai raštu praneša kompetentingai institucijai ir nurodo tokio akcijų paketo dydį. Toks asmuo taip pat praneša kompetentingai institucijai, jeigu jis nusprendė sumažinti savo akcijų paketą tiek, kad jo turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis sumažėtų ir siektų mažiau kaip 10 %, 20 %, 30 % ar 50 % visų balsavimo teisių ar viso kapitalo, arba tiek, kad pagrindinė sandorio šalis nustotų buvusi to asmens patronuojama įmone.

Kompetentinga institucija, gavusi šioje dalyje nurodytą pranešimą ir 3 dalyje nurodytą informaciją, nedelsdama ir bet kuriuo atveju per dvi darbo dienas raštu apie gavimą informuoja siūlomą įsigyjantį asmenį arba pardavėją.

▼B

Kompetentinga institucija per ne ilgiau kaip 60 darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo apie pranešimo ir visų dokumentų, kuriuos pagal 32 straipsnio 4 dalyje nurodytą sąrašą reikalaujama pridėti prie pranešimo, gavimą dienos (toliau – vertinimo laikotarpis) atlieka 32 straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą (toliau – vertinimas).

Patvirtindama pranešimo gavimą, kompetentinga institucija praneša siūlomam įsigyjančiam asmeniui ar pardavėjui datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.

3. Vertinimo laikotarpiu, bet ne vėliau kaip penkiasdešimtą vertinimo laikotarpio darbo dieną, kompetentinga institucija prireikus gali prašyti pateikti papildomą vertinimui užbaigti reikalingą informaciją. Šis prašymas pateikiamas raštu nurodant, kokios papildomos informacijos reikia.

Vertinimo laikotarpis sustabdomas tą dieną, kai kompetentinga institucija pateikia prašymą suteikti informacijos, ir atnaujinamas tą dieną, kai gaunamas siūlomo įsigyjančio asmens atsakymas į prašymą. Sustabdyti galima ne ilgiau kaip dvidešimčiai darbo dienų. Kompetentinga institucija savo nuožiūra gali teikti papildomus prašymus suteikti išsamesnę informaciją ar ją patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpis daugiau nebegali būti stabdomas.

4. Kompetentinga institucija gali pratęsti 3 dalies antroje pastraipoje nurodytą sustabdymo laikotarpį iki ne daugiau kaip 30 darbo dienų, jei siūlomas įsigyjantis asmuo arba pardavėjas yra:

a) įsteigtas arba jo veikla yra reglamentuojama ne Sąjungoje;

b) fizinis arba juridinis asmuo, kuriam netaikoma priežiūra pagal šį reglamentą arba Direktyvą 73/239/EEB, 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvą 92/49/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo ([1]), arba direktyvas 2002/83/EB, 2003/41/EB, 2004/39/EB, 2005/68/EB, 2006/48/EB, 2009/65/EB ar 2011/61/ES.

5. Jei, baigusi vertinimą, kompetentinga institucija nusprendžia pareikšti prieštaravimą siūlomam įsigijimui, ji per dvi darbo dienas ir neviršydama vertinimo laikotarpio apie tai raštu praneša siūlomam įsigyjančiam asmeniui, nurodydama to sprendimo motyvus. Kompetentinga institucija apie tai atitinkamai praneša 18 straipsnyje nurodytai kolegijai. Pagal nacionalinę teisę atitinkamas sprendimo motyvų pareiškimas gali būti pateikiamas visuomenei susipažinti siūlomo įsigyjančio asmens prašymu. Tačiau valstybės narės gali leisti kompetentingai institucijai atskleisti informaciją siūlomam įsigyjančiam asmeniui neprašant.

6. Jei kompetentinga institucija per vertinimo laikotarpį raštu nepareiškia prieštaravimo dėl siūlomo įsigijimo, jis laikomas patvirtintu.

7. Kompetentinga institucija gali nustatyti ilgiausią terminą siūlomam įsigijimui įgyvendinti ir prireikus jį pratęsti.

([1]) OL L 228, 1992 8 11, p. 1.

▼B

8. Valstybės narės nenustato griežtesnių, nei nustatyta šiame reglamente, reikalavimų dėl pranešimo kompetentingoms institucijoms apie tiesioginį ar netiesioginį balsavimo teisių ar kapitalo įsigijimą ir dėl kompetentingų institucijų suteikiamo patvirtinimo.

32 straipsnis

Įvertinimas

1. Vertindama 31 straipsnio 2 dalyje nustatytą pranešimą ir 31 straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją, kompetentinga institucija, kad užtikrintų patikimą ir rizikos ribojimo principais pagrįstą pagrindinės sandorio šalies, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, valdymą ir atsižvelgdama į galimą siūlomo įsigyjančio asmens įtaką pagrindinei sandorio šaliai, įvertina siūlomo įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal:

a) siūlomo įsigyjančio asmens reputaciją ir finansinį patikimumą;

b) bet kokio asmens, kuris vadovaus pagrindinės sandorio šalies verslui po siūlomo įsigijimo, reputaciją ir patirtį;

c) tai, ar pagrindinė sandorio šalis galės laikytis ir laikysis šio reglamento;

d) tai, ar esama tinkamo pagrindo įtarti, kad siekiant įgyvendinti siūlomą įsigijimą vykdomas arba įvykdytas ar buvo bandomas įvykdyti pinigų plovimas ar teroristų finansavimas, kaip apibrėžta Direktyvos 2005/60/EB 1 straipsnyje, arba kad siūlomas įsigijimas gali padidinti jų pavojų.

Kompetentinga institucija, įvertindama finansinį siūlomo įsigyjančio asmens patikimumą, ypač daug dėmesio skiria pagrindinės sandorio šalies, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, vykdomos ir numatomos vykdyti veiklos rūšiai.

Kompetentinga institucija, įvertindama pagrindinės sandorio šalies galimybes laikytis šio reglamento, ypač daug dėmesio skiria tam, ar grupės, kurios dalimi ji taps, struktūra sudaro sąlygas veiksmingai priežiūrai vykdyti, kompetentingoms institucijoms veiksmingai keistis informacija ir apibrėžti kompetentingų institucijų atsakomybės pasiskirstymą.

2. Kompetentingos institucijos gali pareikšti prieštaravimą dėl siūlomo įsigijimo tik turėdama pagrįstų priežasčių tai padaryti remiantis 1 dalyje nurodytais kriterijais arba jeigu siūlomo įsigyjančio asmens pateikta informacija yra neišsami.

3. Valstybės narės nenustato jokių išankstinių sąlygų dėl ketinamo įsigyti akcijų paketo dydžio ir neleidžia savo kompetentingoms institucijoms nagrinėti siūlomo įsigijimo rinkos ekonominių poreikių atžvilgiu.

▼B

4. Valstybės narės viešai paskelbia sąrašą, kuriame nurodo informaciją, būtiną įvertinimui atlikti ir pateikiamą kompetentingoms institucijoms teikiant 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą. Reikalaujama informacija turi būti proporcinga ir pritaikyta pagal siūlomo įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo pobūdį. Valstybės narės nereikalauja pateikti informacijos, kuri nėra reikalinga riziką ribojančiam įvertinimui atlikti.

5. Nepaisant 31 straipsnio 2, 3 ir 4 dalių, jei kompetentingai institucijai pranešama apie du ar kelis pasiūlymus įsigyti ar padidinti akcijų paketą toje pačioje pagrindinėje sandorio šalyje, kompetentinga institucija užtikrina, kad siūlomi įsigyjantys asmenys nebus diskriminuojami.

6. Atitinkamos kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja tarpusavyje atlikdamos įvertinimą, jei siūlomas įsigyjantis asmuo yra:

a) kitoje valstybėje narėje leidimą vykdyti veiklą gavusi kita pagrindinė sandorio šalis, kredito įstaiga, gyvybės draudimo įmonė, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, investicinė įmonė, rinkos operatorius, vertybinių popierių atsiskaitymų sistemos operatorius, KIPVPS valdymo įmonė arba AIFV;

b) kitoje valstybėje narėje leidimą vykdyti veiklą gavusios kitos pagrindinės sandorio šalies, kredito įstaigos, gyvybės draudimo įmonės, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, investicinės įmonės, rinkos operatoriaus, vertybinių popierių atsiskaitymų sistemos operatoriaus, KIPVPS valdymo įmonės arba AIFV patronuojančioji įmonė;

c) kitoje valstybėje narėje leidimą vykdyti veiklą gavusią kitą pagrindinę sandorio šalį, kredito įstaigą, gyvybės draudimo įmonę, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, investicinę įmonę, rinkos operatorių, vertybinių popierių atsiskaitymų sistemos operatorių, KIPVPS valdymo įmonę ar AIFV kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo.

7. Kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos teikia viena kitai bet kokią informaciją, kuri yra esminė ar svarbi įvertinimui. Šiuo atžvilgiu kompetentingos institucijos paprašytos pateikia viena kitai visą svarbią informaciją ir savo iniciatyva suteikia visą esminę informaciją. Kompetentingos institucijos, išdavusios leidimą pagrindinei sandorio šaliai, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, sprendime nurodomos visos siūlomą įsigyjantį asmenį prižiūrinčios kompetentingos institucijos pareikštos nuomonės ar išlygos.

33 straipsnis

Interesų konfliktai

1. Pagrindinė sandorio šalis nustato ir taiko veiksmingas rašytines organizacines ir administracines priemones siekiant nustatyti ir valdyti galimus interesų konfliktus, kylančius tarp jos pačios (įskaitant jos vadovus, darbuotojus arba bet kuriuos asmenis, kurie su ja tiesiogiai ar netiesiogiai susiję kontrolės arba glaudžiais ryšiais) ir jos tarpuskaitos narių arba pagrindinei sandorio šaliai žinomų jų klientų. Pagrindinė sandorio šalis nustato ir taiko tinkamas galimų interesų konfliktų sprendimo procedūras.

▼B

2. Jeigu pagrindinės sandorio šalies organizacinių arba administracinių priemonių, skirtų interesų konfliktams valdyti, nepakanka užtikrinti, kad būtų išvengta rizikos padaryti žalą tarpuskaitos nario arba kliento interesams, ši pagrindinė sandorio šalis, prieš priimdama naujus to tarpuskaitos nario sandorius, tarpuskaitos narį aiškiai informuoja apie bendrąjį interesų konflikto pobūdį ir priežastis. Jeigu klientas pagrindinei sandorio šaliai žinomas, ji apie tai informuoja klientą ir susijusį tarpuskaitos narį.

3. Jeigu pagrindinė sandorio šalis – patronuojančioji arba patronuojamoji įmonė, rašytinėse priemonėse taip pat atsižvelgiama į visas aplinkybes, apie kurias žino arba turėtų žinoti pagrindinė sandorio šalis ir kurios gali sukelti interesų konfliktą dėl kitų įmonių, su kuriomis ją sieja patronuojančiosios įmonės arba dukterinės įmonės ryšiai, struktūros ir veiklos.

4. Rašytinėse priemonėse, kurios nustatomos pagal 1 dalį, numatoma:

a) aplinkybės, kuriomis kyla arba gali kilti interesų konfliktas, dėl kurio vieno arba daugiau tarpuskaitos narių arba klientų interesams gali būti padaryta didelė žala;

b) taikytinos procedūros ir priemonės, kurių reikia imtis, kad būtų galima valdyti tokį konfliktą.

5. Pagrindinė sandorio šalis imasi visų pagrįstų veiksmų, kad užkirstų kelią piktnaudžiavimui konfidencialia informacija, esančia jos sistemose, ir naudojimuisi ta informacija kitai verslo veiklai vykdyti. Fizinis asmuo, kuris susijęs glaudžiais ryšiais su pagrindine sandorio šalimi, arba juridinis asmuo, kuris susijęs su pagrindine sandorio šalimi patronuojančiosios arba patronuojamosios įmonės ryšiais, nenaudoja toje pagrindinėje sandorio šalyje saugomos konfidencialios informacijos komerciniais tikslais, iš anksto negavęs raštiško kliento, kuriam tokia konfidenciali informacija priklauso, sutikimo.

34 straipsnis

Veiklos tęstinumas

1. Pagrindinė sandorio šalis parengia, įdiegia ir taiko tinkamą veiklos tęstinumo politiką ir veiklos atkūrimo planą, kurių tikslas – užtikrinti, kad būtų išsaugotos pagrindinės sandorio šalies funkcijos, laiku atkurta veikla ir kad būtų vykdomi pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimai. Toks planas esant sutrikimams bent suteikia galimybę atkurti visus duomenis apie sandorius, kad pagrindinė sandorio šalis galėtų patikimai tęsti savo veiklą ir numatytą datą atlikti atsiskaitymus.

2. Pagrindinė sandorio šalis parengia, įgyvendina ir nuolat taiko tinkamą procedūrą, kuria užtikrinama, jog tuo atveju, kai panaikinamas leidimas remiantis pagal 20 straipsnį priimtu sprendimu, būtų laiku ir tvarkingai atsiskaitoma už klientų ir tarpuskaitos narių turtą ir pozicijas ar tas turtas ir pozicijos būtų laiku ir tvarkingai perduoti.

▼B

3. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI, pasikonsultavusi su ECBS nariais, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodomas minimalus veiklos tęstinumo politikos ir veiklos atkūrimo plano turinys ir reikalavimai.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

35 straipsnis

Užsakomosios paslaugos

1. Jeigu pagrindinė sandorio šalis perduoda išorės paslaugų teikėjui savo veiklos funkcijas, paslaugas ar veiklą, ji ir toliau yra visiškai atsakinga už visų įsipareigojimų pagal šį reglamentą vykdymą ir visada užtikrina, kad:

a) išorės paslaugų teikėjui perduodama funkcijas, pagrindinė sandorio šalis neperduoda savo atsakomybės;

b) pagrindinės sandorio šalies santykiai su jos tarpuskaitos nariais arba, jei taikoma, jų klientais ir įsipareigojimai jiems nesikeičia;

c) iš esmės nesikeičia sąlygos, kurių privalo laikytis pagrindinė sandorio šalis, kad gautų leidimą;

d) užsakomosios paslaugos netrukdo vykdyti kontrolės ir priežiūros funkcijų, įskaitant galimybę vietoje gauti atitinkamos informacijos, kurios reikia tiems įgaliojimams vykdyti;

e) dėl užsakomųjų paslaugų iš pagrindinės sandorio šalies neatimama galimybė naudoti būtinas sistemas ir kontrolės priemones, kad ji galėtų valdyti riziką, su kuria susiduria;

f) paslaugų teikėjas taiko veiklos tęstinumo reikalavimus, atitinkančius tuos reikalavimus, kurių pagal šį reglamentą privalo laikytis pagrindinė sandorio šalis;

g) pagrindinė sandorio šalis išlaiko kompetenciją ir išteklius, reikalingus įvertinti suteiktų paslaugų kokybę, taip pat paslaugų teikėjo organizacinį tinkamumą ir kapitalo pakankamumą ir veiksmingai prižiūrėti išorės paslaugų teikėjui perduotų funkcijų vykdymą bei valdyti riziką, kuri siejama su užsakomosiomis paslaugomis, be to, nuolat prižiūri tų funkcijų vykdymą ir valdo tą riziką;

h) pagrindinė sandorio šalis gali tiesiogiai naudotis svarbia informacija apie perduotas funkcijas;

i) paslaugų teikėjas bendradarbiauja su kompetentinga institucija sprendžiant su perduota veikla susijusius klausimus;

▼B

j) paslaugų teikėjas saugo visą konfidencialią informaciją, susijusią su pagrindine sandorio šalimi ir jos tarpuskaitos nariais bei klientais, arba – tais atvejais, kai paslaugų teikėjas įsteigtas trečiojoje šalyje, – užtikrina, kad tos trečiosios šalies duomenų apsaugos standartai arba atitinkamų subjektų susitarime numatyti standartai palyginami su Sąjungoje galiojančiais duomenų apsaugos standartais.

Pagrindinė sandorio šalis pagrindinės veiklos, susijusios su rizikos valdymu, funkcijos neperduoda, nebent tokiam perdavimui pritartų kompetentinga institucija.

2. Kompetentinga institucija pagrindinės sandorio šalies reikalauja rašytiniame susitarime aiškiai paskirstyti ir išdėstyti savo ir paslaugų teikėjo teises ir pareigas.

3. Pagrindinė sandorio šalis, gavusi atitinkamą prašymą, leidžia naudotis visa informacija, kuri reikalinga tam, kad kompetentinga institucija galėtų įvertinti užsakomųjų paslaugų atitiktį šiam reglamentui.

2 SKYRIUS

Verslo etikos taisyklės

36 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Pagrindinė sandorio šalis, teikdama paslaugas savo tarpuskaitos nariams ir, kai tinka, jų klientams, veikia sąžiningai ir profesionaliai, nepažeisdama šių tarpuskaitos narių ir klientų interesų bei patikimo rizikos valdymo principų.

2. Pagrindinė sandorio šalis nusistato prieinamas, aiškias ir teisingas skubaus skundų nagrinėjimo taisykles.

37 straipsnis

Dalyvavimo reikalavimai

1. Pagrindinė sandorio šalis nustato, atitinkamais atvejais atsižvelgdama į produkto, kurio tarpuskaita atliekama, tipą, priimtinų tarpuskaitos narių kategorijas ir priėmimo kriterijus, remdamasi rizikos valdymo komiteto patarimais pagal 28 straipsnio 3 dalį. Tokie kriterijai yra nediskriminaciniai, skaidrūs ir objektyvūs, kad būtų galima užtikrinti sąžiningą ir atvirą prieigą prie pagrindinės sandorio šalies, ir jais užtikrinama, kad tarpuskaitos sistemos nariai turėtų pakankamai finansinių išteklių ir veiklos pajėgumų, kad galėtų vykdyti įsipareigojimus, atsirandančius dėl dalyvavimo pagrindinės sandorio šalies veikloje. Prieigą ribojančius kriterijus leidžiama taikyti tik tiek, kiek jais siekiama valdyti pagrindinės sandorio šalies riziką.

2. Pagrindinė sandorio šalis užtikrina, kad 1 dalyje nurodytų kriterijų būtų nuolat laikomasi ir kad ji galėtų laiku pasinaudoti tokiam įvertinimui svarbia informacija. Bent kartą per metus pagrindinė sandorio šalis atlieka išsamią peržiūrą, kuria siekiama patikrinti, ar jos tarpuskaitos nariai laikosi šio straipsnio.

▼B

3. Tarpuskaitos nariai, atliekantys sandorių tarpuskaitą savo klientų vardu, turi būtinų papildomų finansinių išteklių ir veiklos pajėgumų, reikalingų šiai veiklai vykdyti. Taikant pagrindinės sandorio šalies taisykles tarpuskaitos nariams, ji turi gebėti surinkti pagrindinę svarbią informaciją, kuri reikalingą atitinkamai rizikos, susijusios su paslaugų teikimu klientams, koncentracijai nustatyti, stebėti ir valdyti. Tarpuskaitos nariai, gavę prašymą, informuoja pagrindinę sandorio šalį apie jų taikomus kriterijus ir sudaromus susitarimus, kuriais siekiama klientams suteikti galimybę naudotis pagrindinės sandorio šalies teikiamomis paslaugomis. Tarpuskaitos nariai ir toliau privalo užtikrinti, kad klientai vykdytų savo įsipareigojimus.

4. Pagrindinė sandorio šalis nustato objektyvias ir skaidrias tarpuskaitos narių dalyvavimo sustabdymo ir 1 dalyje nustatytų kriterijų nebeatitinkančių tarpuskaitos narių tinkamo pasitraukimo procedūras.

5. Pagrindinė sandorio šalis gali atsisakyti suteikti prieigą 1 dalyje nurodytus kriterijus atitinkantiems tarpuskaitos nariams tik tokiu atveju, jeigu tai tinkamai pagrindžiama raštu ir paremiama išsamia rizikos analize.

6. Pagrindinė sandorio šalis tarpuskaitos nariams gali nustatyti tam tikras papildomas prievoles, įskaitant dalyvavimą įsipareigojimų neįvykdžiusių tarpuskaitos narių pozicijos aukcionuose. Tokios papildomos prievolės yra proporcingos tarpuskaitos nario keliamai rizikai ir jomis nevaržomas tam tikrų kategorijų tarpuskaitos narių dalyvavimas.

38 straipsnis

Skaidrumas

1. Pagrindinė sandorio šalis ir jos tarpuskaitos nariai viešai skelbia teikiamų paslaugų kainas ir susijusius mokesčius. Jie atskleidžia kiekvienos paslaugos atskirai nurodomas kainas ir mokesčius, įskaitant nuolaidas ir permokos grąžinimą bei sąlygas, kuriomis jos taikomos. Pagrindinė sandorio šalis savo tarpuskaitos nariams ir, atitinkamais atvejais, jų klientams suteikia atskirą prieigą prie konkrečių teikiamų paslaugų.

Pagrindinė sandorio šalis atskirai atsiskaito už sąnaudas ir įplaukas, susijusias su teikiamomis paslaugomis, ir atskleidžia tą informaciją kompetentingai institucijai.

2. Pagrindinė sandorio šalis tarpuskaitos nariams ir klientams atskleidžia su teikiamomis paslaugomis susijusią riziką.

3. Pagrindinė sandorio šalis atskleidžia savo tarpuskaitos nariams ir savo kompetentingai institucijai kainų informaciją, naudojamą apskaičiuojant jos tarpuskaitos narių pozicijas dienos pabaigoje.

Pagrindinė sandorio šalis viešai atskleidžia kiekvienos klasės priemonių sandorių, kurių tarpuskaita atlikta, skaičių, kurių tarpuskaitą apibendrintai atlieka pagrindinė sandorio šalis.

▼B

4. Pagrindinė sandorio šalis viešai atskleidžia veiklos ir techninius reikalavimus, susijusius su ryšių protokolais, aprėpiančiais turinį ir pranešimo formatus, kuriuos ji naudoja bendraudama su trečiosiomis šalimis, įskaitant 7 straipsnyje nurodytus veiklos ir techninius reikalavimus.

5. Pagrindinė sandorio šalis viešai atskleidžia informaciją apie bet kokius tarpuskaitos narių atliktus kriterijų, nurodytų 37 straipsnio 1 dalyje, ir reikalavimų, nustatytų šio straipsnio 1 dalyje, pažeidimus, išskyrus atvejus, kai kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su EVPRI, nusprendžia, kad atskleidus šią informaciją kiltų grėsmė finansų stabilumui arba pasitikėjimui rinka arba būtų sukelta rimta grėsmė finansų rinkoms ar neproporcinga žala susijusioms šalims.

39 straipsnis

Atskyrimas ir perkeliamumas

1. Pagrindinė sandorio šalis atskirai registruoja duomenis ir tvarko apskaitą, kad bet kuriuo metu ir nedelsiant pagrindinės sandorio šalies sąskaitose galėtų atskirti vieno tarpuskaitos nario vardu laikomą turtą ir pozicijas nuo bet kurio kito tarpuskaitos nario vardu laikomo turto ir pozicijų ir nuo savo pačios turto.

2. Pagrindinė sandorio šalis siūlo atskirai registruoti duomenis ir tvarkyti apskaitą, kad kiekvienas tarpuskaitos narys pagrindinės sandorio šalies sąskaitose galėtų atskirti savo turtą ir pozicijas nuo savo klientų vardu laikomo turto ir pozicijų (toliau – bendras klientų atskyrimas).

3. Pagrindinė sandorio šalis siūlo atskirai registruoti duomenis ir tvarkyti apskaitą, kad kiekvienas tarpuskaitos narys pagrindinės sandorio šalies sąskaitose galėtų atskirti tam tikro kliento vardu laikomą turtą ir pozicijas nuo kitų klientų vardu laikomo turto ir pozicijų (toliau – atskiro kliento atskyrimas). Pagrindinė sandorio šalis, gavusi tarpuskaitos narių prašymą, suteikia jiems galimybę atidaryti daugiau sąskaitų jų arba jų klientų vardu.

4. Tarpuskaitos narys atskirai registruoja duomenis ir tvarko apskaitą, kad galėtų pagrindinės sandorio šalies sąskaitose bei savo paties sąskaitose atskirti savo turtą ir pozicijas nuo savo klientų vardu pagrindinės sandorio šalies laikomo turto ir pozicijų.

5. Tarpuskaitos narys savo klientams siūlo bent galimybę rinktis bendrą klientų atskyrimą arba atskiro kliento atskyrimą ir informuoja klientus apie su šiomis alternatyvomis susijusias sąnaudas ir 7 dalyje nurodytą apsaugos lygį. Klientas savo pasirinkimą patvirtina raštu.

▼B

6. Klientui pasirinkus atskiro kliento atskyrimą, kliento reikalavimą viršijantis perviršis taip pat pateikiamas pagrindinei sandorio šaliai ir atskiriamas nuo kitų klientų ar tarpuskaitos narių perviršio bei apsaugomas nuo nuostolių, susijusių su kitoje sąskaitoje užregistruotomis pozicijomis.

7. Pagrindinė sandorio šalis ir tarpuskaitos nariai viešai atskleidžia informaciją apie apsaugos lygius ir išlaidas, susijusias su skirtingais jų teikiamo atskyrimo lygiais, ir siūlo tas paslaugas pagrįstomis komercinėmis sąlygomis. Išsami informacija apie skirtingus atskyrimo lygius apima atitinkamų siūlomų atskyrimo lygių pagrindinių teisinių pasekmių aprašą, įskaitant informaciją apie atitinkamose jurisdikcijose taikytiną nemokumo teisę.

8. Pagrindinė sandorio šalis turi naudojimosi teisę, susijusią su garantinėmis įmokomis arba į įsipareigojimų neįvykdymo fondą mokamomis įmokomis, surinktomis pagal susitarimą dėl finansinio įkaito, kaip apibrėžta 2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito ([1]) 2 straipsnio 1 dalies c punkte, jeigu tokio susitarimo naudojimas yra numatytas jos veiklos taisyklėse. Tarpuskaitos narys raštu patvirtina, kad pritaria veiklos taisyklėms. Pagrindinė sandorio šalis viešai paskelbia apie tą naudojimosi teisę, kuri įgyvendinama pagal 47 straipsnį.

9. Reikalavimas pagrindinės sandorio šalies sąskaitose atskirti turtą ir pozicijas yra įvykdytas, jei:

a) turtas ir pozicijos registruojami atskirose sąskaitose;

b) užkertamas kelias atskirose sąskaitose užregistruotų pozicijų tarpusavio įskaitai;

c) turtas, apimantis vienoje sąskaitoje užregistruotas pozicijas, apsaugotas nuo nuostolių, susijusių su kitoje sąskaitoje užregistruotomis pozicijomis.

10. Turtas pažymėtas nuoroda į įkaitą, skirtą pozicijoms padengti, numatant teisę perleisti turtą, lygiavertį tam įkaitui, arba bet kokio įkaito realizavimo įplaukas, tačiau neapimant į įsipareigojimų neįvykdymo fondą mokamų įmokų.

3 SKYRIUS

Rizikos ribojimo reikalavimai

40 straipsnis

Pozicijų valdymas

Beveik realiu laiku pagrindinė sandorio šalis nustato ir įvertina savo likvidumo ir kredito riziką kiekvieno tarpuskaitos nario ir, kai taikoma, kitos pagrindinės sandorio šalies, su kuria ji sudarė sąveikos susitarimą, atžvilgiu. Pagrindinė sandorio šalis laiku ir nediskriminuojama gali naudotis svarbiais informacijos apie kainas šaltiniais, kad galėtų veiksmingai įvertinti turimas pozicijas. Tai suteikiama už pagrįstą kainą.

([1]) OL L 168, 2002 6 27, p. 43.

▼B

41 straipsnis

Garantinės įmokos reikalavimai

1. Pagrindinė sandorio šalis nustato, reikalauja pateikti ir iš savo tarpuskaitos narių bei, kai tinka, iš pagrindinių sandorio šalių, su kuriomis ji yra sudariusi sąveikos susitarimus, surenka garantines įmokas, kuriomis siekia riboti savo kredito riziką. Tokių garantinių įmokų pakanka galimai rizikai, kuri pagrindinės sandorio šalies apskaičiavimais kils iki susijusių pozicijų likvidavimo, padengti. Šių garantinių įmokų taip pat turi pakakti padengti nuostoliams, kurie per atitinkamą laikotarpį patiriami mažiausiai 99 % rizikos kitimo atvejų, ir jomis užtikrinama, kad pagrindinė sandorio šalis bent kartą per dieną visiškai užtikrintų savo pozicijas visiems savo tarpuskaitos nariams ir, kai tinka, pagrindinėms sandorio šalims, su kuriomis ji yra sudariusi sąveikos susitarimus. Pagrindinė sandorio šalis nuolat stebi ir, esant reikalui, peržiūri savo garantinių įmokų dydį, kad jos atspindėtų esamas rinkos sąlygas, atsižvelgdama į tokios peržiūros galimą prociklinį poveikį.

2. Nustatydama garantinės įmokos reikalavimus, pagrindinė sandorio šalis taiko modelius ir parametrus, kuriais atsižvelgiama į priemonių, kurių tarpuskaita atliekama, rizikos ypatybes ir į laikotarpį tarp garantinių įmokų surinkimo, rinkos likvidumą ir galimybę daryti pakeitimus sandorio laikotarpiu. Šiuos modelius ir parametrus tvirtina kompetentinga institucija, be to, dėl jų pateikiama nuomonė pagal 19 straipsnį.

3. Pagrindinė sandorio šalis kasdien reikalauja garantinių įmokų ir jas surenka, bent jau kai viršijamos iš anksto nustatytos ribos.

4. Pagrindinė sandorio šalis reikalauja pateikti ir surenka garantines įmokas, kurių pakanka padengti rizikai, susijusiai su kiekvienoje sąskaitoje, tvarkomoje pagal 39 straipsnį, užregistruotomis pozicijoms, susijusioms su konkrečiomis finansinėmis priemonėmis. Pagrindinė sandorio šalis gali skaičiuoti su tam tikru finansinių priemonių portfeliu susijusias garantines įmokas tuo atveju, kai naudojama riziką ribojanti ir patikima metodika.

5. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI, pasikonsultavusi su EBI ir ECBS, parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose, kaip nurodyta 1 dalyje, nurodoma procentinė dalis ir likvidavimo laikotarpio terminas bei praeities duomenų kintamumas, kurie būtų taikomi skirtingoms finansinių priemonių klasėms, atsižvelgiant į tikslą apriboti procikliškumą, taip pat sąlygos, kuriomis gali būti įgyvendinama su finansinių priemonių portfeliu susijusių garantinių įmokų nustatymo praktika, nurodyta 4 dalyje, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

▼B

42 straipsnis

Įsipareigojimų neįvykdymo fondas

1. Siekdama dar labiau sumažinti jos tarpuskaitos nariams kylančią kredito riziką, pagrindinė sandorio šalis turi iš anksto finansuojamą įsipareigojimų neįvykdymo fondą, skirtą padengti nuostoliams, kurie viršija nuostolius, padengiamus pagal 41 straipsnyje nustatytus garantinių įmokų reikalavimus ir kurių patiriama dėl įsipareigojimų neįvykdymo, įskaitant vieno arba daugiau tarpuskaitos narių bankroto procedūros pradėjimą.

Pagrindinė sandorio šalis nustato mažiausią sumą, kuri bet kokiomis aplinkybėmis turi būti įsipareigojimų neįvykdymo fonde.

2. Pagrindinė sandorio šalis nustato mažiausią į įsipareigojimų neįvykdymo fondą mokamų įmokų dydį ir kriterijus, kuriais remiantis apskaičiuojamos atskirų tarpuskaitos narių mokėtinos įmokos. Įmokos proporcingos kiekvieno tarpuskaitos nario pozicijai.

3. Įsipareigojimų neįvykdymo fondas bent jau suteikia galimybę pagrindinei sandorio šaliai ekstremaliomis, bet tikėtinomis rinkos sąlygomis apsisaugoti nuo tarpuskaitos nario, kurio pozicijos didžiausios, arba antro ir trečio pagal dydį tarpuskaitos narių, jeigu jų pozicijų suma didesnė, įsipareigojimų neįvykdymo. Pagrindinė sandorio šalis parengia scenarijus tokiems atvejams, kai rinkoje susidaro ekstremalios, bet tikėtinos sąlygos. Tokie scenarijai apima pačius nestabiliausius laikotarpius, kada nors buvusius rinkose, kuriose pagrindinė sandorio šalis teikia savo paslaugas, ir keletą ateityje galimų scenarijų. Juose atsižvelgiama į staigius finansinių išteklių išpardavimus ir staigų rinkos likvidumo sumažėjimą.

4. Pagrindinė sandorio šalis gali įsteigti daugiau nei vieną įsipareigojimų neįvykdymo fondą skirtingoms priemonių, kurių tarpuskaitą ji atlieka, klasėms.

5. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECBS ir pasikonsultavusi su EBI, parengia techninių reguliavimo standartų, kuriais numatoma tvarka, susijusi su 3 dalyje nurodytų ekstremalių, bet tikėtinų rinkos sąlygų apibrėžtimi ir taikytina nustatant įsipareigojimų neįvykdymo fondo dydį ir 43 straipsnyje nurodytus kitus finansinius išteklius, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

▼B

43 straipsnis

Kiti finansiniai ištekliai

1. Pagrindinė sandorio šalis privalo turėti pakankamai prieinamų iš anksto finansuojamų finansinių išteklių, kad galėtų padengti galimus nuostolius, viršijančius nuostolius, kurie padengiami pagal 41 straipsnyje nustatytus garantinės įmokos reikalavimus, ir iš 42 straipsnyje nurodyto įsipareigojimų neįvykdymo fondo. Tokie iš anksto finansuojami finansiniai ištekliai apima pagrindinės sandorio šalies tam skiriamus išteklius, pagrindinė sandorio šalis gali laisvai jais naudotis, bet jie nenaudojami kapitalo reikalavimams pagal 16 straipsnį tenkinti.

2. 42 straipsnyje nurodytas įsipareigojimų neįvykdymo fondas ir šio straipsnio 1 dalyje nurodyti kiti finansiniai ištekliai pagrindinei sandorio šaliai visada leidžia apsisaugoti nuo bent dviejų tarpuskaitos narių, kurių pozicijos didžiausios, įsipareigojimų neįvykdymo susidarius ekstremalioms, bet tikėtinoms rinkos sąlygoms.

3. Įsipareigojimų neįvykdžius vienam tarpuskaitos nariui, pagrindinė sandorio šalis įsipareigojimus įvykdžiusių narių gali reikalauti suteikti papildomų lėšų. Pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos narių pozicija pagrindinės sandorio šalies atžvilgiu yra ribojama.

44 straipsnis

Likvidumo rizikos valdymo priemonės

1. Pagrindinė sandorio šalis visada privalo turėti pakankamas likvidumo galimybes, kad galėtų teikti savo paslaugas ir vykdyti veiklą. Tuo tikslu ji pasirūpina reikiamomis kredito linijomis arba panašiais susitarimais, kad galėtų patenkinti savo likvidumo poreikius, jeigu jos turimų finansinių išteklių nebūtų galima nedelsiant panaudoti. Tarpuskaitos narys, to tarpuskaitos nario patronuojančioji arba patronuojamoji įmonė kartu suteikia ne daugiau kaip 25 proc. kredito linijų, kurių reikia pagrindinei sandorio šaliai.

Pagrindinė sandorio šalis kasdien įvertina savo galimus likvidumo poreikius. Ji atsižvelgia į likvidumo riziką, kylančią dėl bent dviejų tarpuskaitos narių, kurių atžvilgiu jos pozicijos didžiausios, įsipareigojimų neįvykdymo.

2. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI, pasikonsultavusi su atitinkamomis institucijomis ir ECBS nariais, parengia techninių reguliavimo standartų, kuriais nustatoma tvarka, susijusi su likvidumo rizikos, kurią pagrindinės sandorio šalys turi atlaikyti pagal 1 dalį, valdymu, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus, laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

▼B

45 straipsnis

Įsipareigojimų neįvykdymo srautas

1. Prieš panaudodama kitus finansinius išteklius nuostoliams padengti, pagrindinė sandorio šalis pirmiausia naudoja įsipareigojimų neįvykdžiusio tarpuskaitos nario garantines įmokas.

2. Jeigu įsipareigojimų neįvykdžiusio nario garantinių įmokų nepakanka pagrindinės sandorio šalies patirtiems nuostoliams padengti, pagrindinė sandorio šalis tam naudoja įsipareigojimų neįvykdžiusio nario įsipareigojimų neįvykdymo fondo įmokas.

3. Pagrindinė sandorio šalis naudoja įsipareigojimus vykdančių tarpuskaitos narių įmokas į įsipareigojimų neįvykdymo fondą ir 43 straipsnio 1 dalyje nurodytus kitus finansinius išteklius tik po to, kai išnaudojamos įsipareigojimų neįvykdžiusio tarpuskaitos nario įmokos.

4. Pagrindinė sandorio šalis naudoja savo pačios skiriamus išteklius prieš panaudodama įsipareigojimus vykdančių tarpuskaitos narių įmokas į įsipareigojimų neįvykdymo fondą. Pagrindinė sandorio šalis negali naudoti įsipareigojimus vykdančių tarpuskaitos narių garantinių įmokų nuostoliams, kurie patirti dėl kito tarpuskaitos nario įsipareigojimų neįvykdymo, padengti.

5. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI, pasikonsultavusi su atitinkamomis institucijomis ir ECBS nariais, parengia techninių reguliavimo standartų, kuriais numatoma pagal 4 dalį naudotina pagrindinės sandorio šalies nuosavų išteklių dydžio apskaičiavimo ir palaikymo metodika, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

46 straipsnis

Įkaito reikalavimai

1. Pagrindinė sandorio šalis priima labai likvidžius įkaitus su minimalia kredito ir rinkos rizika, kad galėtų apdrausti savo pradinę ir nuolatinę poziciją tarpuskaitos narių atžvilgiu. Pagrindinė sandorio šalis gali priimti ne finansų sandorio šalims suteiktas banko garantijas, atsižvelgdama į tokias garantijas pozicijoje banko, kuris yra tarpuskaitos narys, atžvilgiu. Ji taiko reikiamą turto vertės mažinimą, kuris parodo, kad turto vertė gali sumažėti per laikotarpį nuo paskutinio jo vertinimo iki tada, kai pagrįstai galima manyti, kad jį galima likviduoti. Ji atsižvelgia į likvidumo riziką, kuri atsiranda dėl rinkos dalyvio įsipareigojimų neįvykdymo ir tam tikro turto koncentracijos riziką, kuri gali lemti priimtino įkaito dydžio nustatymą ir susijusius vertės mažinimus.

▼B

2. Kai tinka ir kai tai nekelia rizikos, pagrindinė sandorio šalis gali priimti išvestinės finansinės priemonės sutartį arba finansinę priemonę, kuri lemia pagrindinės sandorio šalies riziką, kaip įkaitą, kuriuo būtų tenkinami garantinės įmokos reikalavimai.

3. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI, pasikonsultavusi su EBI, ESRV ir ECBS, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma:

a) įkaitų, kurie galėtų būti laikomi labai likvidžiais, rūšys (pvz., grynieji pinigai, auksas, valstybės ir labai patikimos bendrovių obligacijos, padengtos obligacijos),

b) vertės mažinimas, kaip nurodyta 1 dalyje, ir

c) sąlygos, kuriomis komercinių bankų garantijos gali būti priimtos kaip įkaitas pagal 1 dalį.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

47 straipsnis

Investavimo politika

1. Pagrindinė sandorio šalis savo finansinius išteklius investuoja tik į grynuosius pinigus arba į labai likvidžias finansines priemones, kurių rinkos ir kredito rizika labai maža. Pagrindinė sandorio šalis šias investicijas gali greitai likviduoti, patirdama minimalų neigiamą kainos poveikį.

2. Į kapitalo sumą, įskaitant pagrindinės sandorio šalies nepaskirstytąjį pelną ir rezervus, kurie neinvestuojami pagal 1 dalį, neatsižvelgiama taikant 16 straipsnio 2 dalį arba 45 straipsnio 4 dalį.

3. Finansinės priemonės, pateiktos kaip garantinės įmokos arba įmokos į įsipareigojimų neįvykdymo fondą, jei jų yra, atiduodamos saugoti tiems vertybinių popierių atsiskaitymų sistemos operatoriams, kurie užtikrina visišką minėtų finansinių priemonių apsaugą. Kaip alternatyva, gali būti taikomas kitas labai saugus būdas pagal susitarimus su leidimą gavusiomis finansų įstaigomis.

4. Pagrindinės sandorio šalies grynųjų pinigų deponavimas atliekamas taikant labai saugius būdus pagal susitarimus su leidimą gavusiomis finansų įstaigomis arba naudojant centrinių bankų nuolatinių indėlių priemones arba kitas palyginamas centrinių bankų priemones.

▼B

5. Jei pagrindinė sandorio šalis deponuoja turtą trečiajame subjekte, ji užtikrina, kad tarpuskaitos nariams priklausantis turtas būtų identifikuojamas atskirai nuo pagrindinės sandorio šalies turto ir to trečiojo subjekto turto, trečiosios subjekto apskaitos knygose sąskaitas nurodant skirtingais pavadinimais arba kitomis lygiavertėmis priemonėmis, kuriomis užtikrinamas toks pat apsaugos lygis. Kai reikia, pagrindinė sandorio šalis privalo turėti galimybę greitai pasinaudoti minėtomis finansinėmis priemonėmis.

6. Pagrindinė sandorio šalis neinvestuoja savo kapitalo arba sumų, sukauptų dėl 41, 42, 43 ar 44 straipsniuose nustatytų reikalavimų vykdymo, į savo arba savo patronuojančiosios arba patronuojamosios įmonės vertybinius popierius.

7. Pagrindinė sandorio šalis, priimdama sprendimą dėl investicijų, atsižvelgia į bendras kredito rizikos pozicijas atskirų įsipareigojančių asmenų atžvilgiu ir užtikrina, kad jos bendra rizika bet kurio atskiro įsipareigojančio asmens atžvilgiu neviršytų priimtinų koncentracijos ribų.

8. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI, pasikonsultavusi su EBI ir ECBS, parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose nustatomos finansinės priemonės, kurios gali būti laikomos labai likvidžiomis ir kurių kredito bei rinkos rizika labai maža, kaip nurodyta 1 dalyje, 3 ir 4 dalyse nurodyti labai saugūs būdai ir 7 dalyje nurodytos koncentracijos ribos, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

48 straipsnis

Įsipareigojimų neįvykdymo atveju taikomos procedūros

1. Pagrindinė sandorio šalis nustato išsamias procedūras, kurių reikia laikytis, kai tarpuskaitos narys neįvykdo 37 straipsnyje nustatytų pagrindinės sandorio šalies taikomų dalyvavimo reikalavimų per nurodytą laikotarpį ir jos nustatyta tvarka. Pagrindinė sandorio šalis išsamiai nustato, kokių procedūrų reikia imtis, jeigu pagrindinė sandorio šalis nepaskelbia apie tarpuskaitos nario įsipareigojimų neįvykdymą. Šios procedūros peržiūrimos kasmet.

2. Pagrindinė sandorio šalis nedelsdama imasi veiksmų, kad suvaldytų nuostolius ir likvidumo problemas dėl įsipareigojimų neįvykdymo, ir užtikrina, kad kurio nors tarpuskaitos nario pozicijų panaikinimas nenutrauktų jos veiklos ir įsipareigojimus vykdantiems tarpuskaitos nariams nesukeltų pavojaus patirti nenumatytų ir nekontroliuojamų nuostolių.

▼B

3. Jei pagrindinė sandorio šalis mano, kad tarpuskaitos narys nesugebės įvykdyti savo būsimų įsipareigojimų, ji skubiai informuoja kompetentingą instituciją prieš įsipareigojimų neįvykdymo procedūrų paskelbimą ar pradėjimą. Kompetentinga institucija tą informaciją skubiai perduoda EVPRI, atitinkamiems ECBS nariams ir institucijai, kuri atsakinga už įsipareigojimų neįvykdžiusio tarpuskaitos nario priežiūrą.

4. Pagrindinė sandorio šalis patikrina, ar jos įsipareigojimų neįvykdymo atveju taikomos procedūros gali būti įvykdytos. Ji imasi visų pagrįstų veiksmų, kad užtikrintų, jog ji turėtų teisinius įgaliojimus panaikinti įsipareigojimų neįvykdžiusio tarpuskaitos nario nuosavas pozicijas, o jo klientų pozicijas perduoti arba panaikinti.

5. Kai turtas ir pozicijos pagrindinės sandorio šalies duomenyse ir sąskaitose registruojami įsipareigojimų neįvykdžiusio tarpuskaitos nario klientų vardu pagal 39 straipsnio 2 dalį, pagrindinė sandorio šalis sutartimi bent įsipareigoja klientų prašymu ir be įsipareigojimų neįvykdžiusio tarpuskaitos nario sutikimo pradėti įsipareigojimų neįvykdžiusio tarpuskaitos nario klientų vardu laikomo turto ir pozicijų perdavimo kitam visų tų klientų paskirtam tarpuskaitos nariui procedūras. Tas kitas tarpuskaitos narys yra įpareigotas priimti šį turtą ir pozicijas tik tuo atveju, jeigu anksčiau jis yra sudaręs sutartį su klientais, pagal kurią jis įsipareigojo tai padaryti. Jei dėl kokių nors priežasčių per iš anksto nustatytą perdavimo laikotarpį, kuris nurodytas pagrindinės sandorio šalies veiklos taisyklėse, perdavimas tam kitam tarpuskaitos nariui neįvyksta, pagrindinė sandorio šalis gali imtis visų pagal jos veiklos taisykles leidžiamų aktyvių rizikos, susijusios su tomis pozicijomis, valdymo veiksmų, be kita ko, likviduoti įsipareigojimų neįvykdžiusio tarpuskaitos nario klientų vardu laikomą turtą ir pozicijas.

6. Kai turtas ir pozicijos pagrindinės sandorio šalies duomenyse ir sąskaitose registruojami įsipareigojimų neįvykdžiusio tarpuskaitos nario kliento vardu pagal 39 straipsnio 3 dalį, pagrindinė sandorio šalis sutartimi bent įsipareigoja kliento prašymu ir be įsipareigojimų neįvykdžiusio tarpuskaitos nario sutikimo pradėti įsipareigojimų neįvykdžiusio tarpuskaitos nario kliento vardu laikomo turto ir pozicijų perdavimo kitam to kliento paskirtam tarpuskaitos nariui procedūras. Tas kitas tarpuskaitos narys yra įpareigotas priimti šį turtą ir pozicijas tik tuo atveju, jeigu anksčiau jis yra sudaręs sutartį su klientu, pagal kurią jis įsipareigojo tai padaryti. Jei dėl kokių nors priežasčių per iš anksto nustatytą perdavimo laikotarpį, kuris nurodytas pagrindinės sandorio šalies veiklos taisyklėse, perdavimas tam kitam tarpuskaitos nariui neįvyksta, pagrindinė sandorio šalis gali imtis visų pagal jos veiklos taisykles leidžiamų aktyvių rizikos, susijusios su tomis pozicijomis, valdymo veiksmų, be kita ko, likviduoti įsipareigojimų neįvykdžiusio tarpuskaitos nario kliento vardu laikomą turtą ir pozicijas.

▼B

7. Klientų įkaitas, atskirtas pagal 39 straipsnio 2 ir 3 dalis, naudojamas tik jų vardu laikomoms pozicijoms padengti. Pagrindinei sandorio šaliai užbaigus tarpuskaitos nario įsipareigojimų nevykdymo valdymo procesą, pagrindinės sandorio šalies turimas likutis be kliūčių grąžinamas tiems klientams, jei jie žinomi pagrindinei sandorio šaliai, o jei nežinomi – tarpuskaitos nariui jo klientų vardu.

49 straipsnis

Modelių peržiūra, testavimas nepalankiausiomis sąlygomis ir grįžtamasis patikrinimas

1. Pagrindinė sandorio šalis reguliariai peržiūri modelius ir parametrus, taikomus apskaičiuojant garantinės įmokos reikalavimus, įmokas į įsipareigojimų neįvykdymo fondą, įkaito reikalavimus, ir kitas rizikos valdymo priemones. Ji taiko modeliams griežtus ir dažnus testavimus nepalankiausiomis sąlygomis, siekiant įvertinti jų tvirtumą ekstremalioms, bet tikėtinoms rinkos sąlygoms, ir atlieka grįžtamąjį patikrinimą, kad įvertintų taikomos metodikos patikimumą. Pagrindinė sandorio šalis gauna nepriklausomą patvirtinimą, informuoja savo kompetentingą instituciją ir EVPRI apie atliktų testų rezultatus ir, prieš modelių arba parametrų esminį pakeitimą, gauna jų patvirtinimą.

Apie patvirtintus modelius ir parametrus, įskaitant jų reikšmingus pakeitimus, nuomonę pagal 19 straipsnį pateikia kolegija.

EVPRI užtikrina, jog informacija apie testavimo nepalankiomis sąlygomis rezultatus būtų pateikta EPI, kad jos galėtų įvertinti poveikį finansinių įmonių pozicijoms, jei pagrindinės sandorio šalys nevykdytų savo įsipareigojimų.

2. Pagrindinė sandorio šalis reguliariai testuoja pagrindinius savo įsipareigojimų neįvykdymo procedūrų aspektus ir imasi visų pagrįstų veiksmų siekdama užtikrinti, kad visi tarpuskaitos nariai juos suprastų ir ji būtų tinkamai pasirengusi reaguoti į įsipareigojimų neįvykdymą.

3. Pagrindinė sandorio šalis viešai paskelbia pagrindinę informaciją apie savo taikomą rizikos valdymo modelį ir prielaidas, kurių laikomasi atliekant 1 dalyje nurodytą testavimą nepalankiausiomis sąlygomis.

4. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI, pasikonsultavusi su EBI, kitomis kompetentingomis institucijomis ir ECBS nariais, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatoma:

a) kokios rūšies testus reikia atlikti įvairių klasių finansinių priemonių ir portfelių atvejais;

b) tarpuskaitos narių arba kitų šalių dalyvavimas testuose;

▼B

c) kaip dažnai šie testai atliekami;

d) kada šie testai turi būti atliekami;

e) pagrindinė informacija, nurodyta 3 dalyje.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

50 straipsnis

Atsiskaitymas

1. Kai praktiškai tikslinga ir įmanoma, sandoriams apmokėti pagrindinė sandorio šalis naudoja centrinio banko lėšas. Jeigu centrinio banko lėšos nenaudojamos, imamasi veiksmų, siekiant griežtai apriboti atsiskaitymo grynaisiais pinigais riziką.

2. Pagrindinė sandorio šalis aiškiai išdėsto savo įsipareigojimus, susijusius su finansinių priemonių pristatymu, įskaitant tai, ar ji įsipareigojusi pristatyti finansinę priemonę ar ją gauti, ir ar ji dalyviams kompensuoja nuostolius, patirtus pristatymo metu.

3. Jeigu pagrindinė sandorio šalis įpareigota pristatyti finansines priemones ar jas gauti, ji pašalina svarbiausią riziką kuo dažniau taikydama vienalaikio pristatymo ir apmokėjimo mechanizmą.

▼M1

4 SKYRIUS

Apskaičiavimai ir ataskaitų teikimas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 tikslais

50a straipsnis

KCCP apskaičiavimas

1. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl kredito įstaigų ir investicinių įmonių rizikos ribojimo priežiūros reikalavimų ([1]) ►C1 308 straipsnio tikslais pagrindinė sandorio šalis ◄ K_{CCP} apskaičiuoja pagal šio straipsnio 2 dalį visoms sutartims ir sandoriams, kuriuos ji leidžia vykdyti visiems savo tarpuskaitos nariams, kurie yra įtraukti į konkretų įsipareigojimų neįvykdymo fondą.

([1]) OL L 176, 2013 6 27, p. 1.

▼M1

2. Savo hipotetinį kapitalą (KCCP) pagrindinė sandorio šalis apskaičiuoja pagal šią formulę:

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; \mathbf{0}\} \cdot RW \cdot captial\ ratio$$

čia:

$EBRM_i$ = pozicijos vertė prieš sumažinant riziką, lygi pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nario i pozicijos vertei, atsiradusiai pagal visas sutartis ir sandorius su tuo tarpuskaitos nariu, apskaičiuojama neatsižvelgiant į to tarpuskaitos nario pateiktą užtikrinimo priemonę;

IM_i = pradinė garantinė įmoka, pagrindinei sandorio šaliai pateikta tarpuskaitos nario i;

DF_i = tarpuskaitos nario i iš anksto finansuojama įmoka;

RW = 20 % rizikos koeficientas;

▼C1

kapitalo koeficientas = 8 %.

Visos vertės pirmoje pastraipoje pateiktoje formulėje turi atitikti vertinimą, atliktą dienos pabaigai iki tos įkaito vertės ribos, kol galutinė tos dienos įkaito vertės riba bus pakeista.

▼M1

3. Pagrindinė sandorio šalis atlieka 2 dalyje nustatytą skaičiavimą bent kartą per ketvirtį arba dažniau, jei to reikalauja kompetentingos institucijos, atsakingos už tuos pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos narius, kurie yra įstaigos.

4. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose 3 dalies tikslais tiksliai nurodo šiuos aspektus:

a) 2 dalyje nustatytų apskaičiavimų atlikimo dažnumą ir datas;

b) atvejus, kai kliringo nario vaidmenį atliekančios įstaigos kompetentinga institucija gali pareikalauti skaičiavimus atlikti ir pranešimus teikti dažniau nei nurodyta a punkte.

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

▼M1

50b straipsnis

Bendros KCCP apskaičiavimo taisyklės

Atliekant 50a straipsnio 2 dalyje nustatytą skaičiavimą taikomos šios nuostatos:

a) pagrindinė sandorio šalis apskaičiuoja savo tarpuskaitos narių pozicijų vertę:

▼C1

i) pozicijas, susidarančias dėl Reglamento (ES) Nr. 575/2013 301 straipsnio 1 dalies a ir d punktuose išvardytų sutarčių ir sandorių, ji apskaičiuoja taikydama to reglamento 274 straipsnyje numatytą rinkos vertės metodą;

▼M1

ii) pozicijų, susidarančių dėl Reglamento (ES) Nr. 575/2013 301 straipsnio 1 dalies b, c ir e punktuose išvardytų sutarčių ir sandorių, kurias ji apskaičiuoja pagal to reglamento 223 straipsnyje nurodytą išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą, taikydama priežiūrinius kintamumo koregavimus, nurodytus to reglamento 223 ir 224 straipsniuose. Išimtis, nustatyta to reglamento 285 straipsnio 3 dalies a punkte, netaikoma;

iii) pozicijų, kurios susidaro dėl Reglamento (ES) Nr. 575/2013 301 straipsnio 1 dalyje nenurodytų sandorių, ir dėl kurių kyla tik su atsiskaitymu susijusi rizika, ji apskaičiuoja pagal to reglamento trečios dalies V antraštinę dalį;

b) įstaigų, kurioms taikomas Reglamentas (ES) Nr. 575/2013, užskaitos grupės yra tokios pačios, kaip apibrėžta to reglamento trečios dalies II antraštinėje dalyje;

c) apskaičiuodama a punkte nurodytas vertes pagrindinė sandorio šalis iš savo pozicijų atima savo tarpuskaitos narių pateiktas užtikrinimo priemones, atitinkamai sumažintas priežiūriniais kintamumo koregavimais taikant išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 575/2013 224 straipsnyje;

▼C1

———————

▼M1

e) kai pagrindinė sandorio šalis turi vienos ar kelių pagrindinių sandorio šalių pozicijų, ji vertina tas pozicijas taip, tarsi jos būtų tarpuskaitos narių pozicijos, ir apskaičiuodama K_{CCP} įtraukia iš tų pagrindinių sandorio šalių gautas garantines įmokas arba iš anksto finansuojamas įmokas;

▼M1

f) kai pagrindinė sandorio šalis yra saistoma privalomo sutartimi įforminto susitarimo su savo tarpuskaitos nariais, pagal kurį jai leidžiama naudoti visą iš savo tarpuskaitos narių gautą pradinę garantinę įmoką arba jos dalį taip, tarsi tos įmokos būtų iš anksto finansuojamos įmokos, pagrindinė sandorio šalis 1 dalyje nurodyto skaičiavimo tikslais tokią pradinę garantinę įmoką vertina kaip iš anksto finansuojamas įmokas, o ne kaip pradinę garantinę įmoką;

▼C1

_____

▼M1

h) taikydama Reglamento (ES) Nr. 575/2013* 274 straipsnyje nustatytą rinkos vertės metodą, pagrindinė sandorio šalis to reglamento 298 straipsnio 1 dalies c punkto ii įtraukoje nurodytą formulę pakeičia šia formule:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

čia NGR skaitiklis apskaičiuojamas pagal to reglamento 274 straipsnio 1 dalį prieš pat faktiškai pasikeičiant kintamųjų garantinių įmokų dydžiui atsiskaitymo laikotarpio pabaigoje, o vardiklis yra bendrosios pakeitimo išlaidos;

i) kai pagrindinė sandorio šalis negali apskaičiuoti NGR vertės taip, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 298 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktyje, ji:

i) tiems savo tarpuskaitos nariams, kurie yra įstaigos, ir jų kompetentingoms institucijoms praneša apie tai, kad negali apskaičiuoti NGR, ir nurodo priežastis, kodėl ji negali atlikti apskaičiavimo;

ii) apskaičiuodama PCE_{red}, ►C1 kaip nurodyta šio straipsnio h punkte, tris mėnesius gali taikyti NGR, kurio vertė yra lygi 0,3; ◄

j) jei i punkto ii papunktyje nurodyto laikotarpio pabaigoje pagrindinė sandorio šalis vis dar negali apskaičiuoti NGR vertės, ji atlieka šiuos veiksmus:

i) liaujasi skaičiuoti K_{CCP};

ii) tiems savo tarpuskaitos nariams, kurie yra įstaigos, ir jų kompetentingoms institucijoms praneša apie tai, kad liovėsi skaičiuoti K_{CCP};

k) apskaičiuodama pasirinkimo ir apsikeitimo sandorių galimą būsimą poziciją pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 274 straipsnyje nurodytą rinkos vertės metodą, pagrindinė sandorio šalis padaugina tariamąją sutarties sumą iš pasirinkimo sandorio delta $(\delta V/\delta p)$ absoliučiosios vertės, kaip nustatyta to reglamento 280 straipsnio 1 dalies a punkte;

▼M1

l) tais atvejais, kai pagrindinė sandorio šalis turi daugiau nei vieną įsipareigojimų neįvykdymo fondą, ji atskirai atlieka kiekvieno įsipareigojimų nevykdymo fondo 50a straipsnio 2 dalyje nurodytus apskaičiavimus.

50c straipsnis

Informacijos teikimas

1. Reglamento (ES) Nr. 575/2013 308 straipsnio tikslais pagrindinė sandorio šalis tiems savo tarpuskaitos nariams, kurie yra įstaigos, ir jų kompetentingoms institucijoms teikia informaciją apie:

a) savo hipotetinį kapitalą (K_{CCP});

b) iš anksto finansuojamų įmokų sumą (DFCM);

c) savo iš anksto finansuojamų finansinių išteklių sumą, kurią ji pagal įstatymus arba sutartimi įformintą susitarimą su savo tarpuskaitos nariais privalo skirti savo nuostoliams, patirtiems dėl vieno arba kelių savo tarpuskaitos narių įsipareigojimų neįvykdymo, padengti prieš pradėdama naudoti kitų tarpuskaitos narių įmokas, esančias įsipareigojimų neįvykdymo fonde (DFCCP);

d) savo tarpuskaitos narių bendrąjį skaičių (N);

e) koncentracijos koeficientą (β), kaip nustatyta 50d straipsnyje.

▼C1

_____

▼M1

Tais atvejais, kai pagrindinė sandorio šalis turi daugiau nei vieną įsipareigojimų neįvykdymo fondą, pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją apie kiekvieną įsipareigojimų nevykdymo fondą ji teikia atskirai.

2. Pagrindinė sandorio šalis pateikia šią informaciją savo tarpuskaitos nariams, kurie yra įstaigos, bent kartą per ketvirtį arba dažniau, jei to reikalauja kompetentingos institucijos, atsakingos už tuos tarpuskaitos narius.

3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) vienodą 1 dalyje nurodytos informacijos teikimo šabloną;

b) 2 dalyje nurodyto informacijos teikimo dažnumą ir datas;

c) atvejus, kai tarpuskaitos nario vaidmenį atliekančios įstaigos kompetentinga institucija gali pareikalauti informaciją teikti dažniau nei nurodyta b punkte.

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

▼M1

50d straipsnis

Specialių straipsnių, apie kuriuos turi pranešti pagrindinė sandorio šalis, apskaičiavimas

50c straipsnio tikslais taikomos šios nuostatos:

a) tais atvejais, kai pagrindinės sandorio šalies taisyklėse numatyta, kad pagrindinė sandorio šalis naudoja visus savo finansinius išteklius arba jų dalį šalia iš anksto finansuojamų jos tarpuskaitos narių įmokų tokiu būdu, kad tie ištekliai tampa lygiaverčiai iš anksto finansuojamoms tarpuskaitos nario įmokoms atsižvelgiant į tai, kaip jais padengiami nuostoliai, kurių patyrė pagrindinė sandorio šalis dėl vieno arba kelių savo tarpuskaitos narių įsipareigojimų neįvykdymo ar nemokumo, pagrindinė sandorio šalis prie iš anksto finansuojamų įmokų sumos (DFCM) prideda atitinkamą šių išteklių sumą;

b) tais atvejais, kai pagrindinės sandorio šalies taisyklėse numatyta, kad pagrindinė sandorio šalis visus savo finansinius išteklius arba jų dalį skiria savo nuostoliams, patirtiems dėl vieno arba kelių savo tarpuskaitos narių įsipareigojimų neįvykdymo, padengti po to, kai išnaudoja savo įsipareigojimų neįvykdymo fondo lėšas, bet pirmiau, nei pareikalauja pagal sutartį privalomų įmokų iš savo tarpuskaitos narių, pagrindinė sandorio šalis prie bendrosios iš anksto finansuojamų įmokų sumos (DF) prideda atitinkamą tų papildomų finansinių išteklių sumą (DF^{a}_{CCP}):

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^{a}_{CCP}.$$

c) pagrindinė sandorio šalis apskaičiuoja koncentracijos koeficientą (β) pagal šią formulę:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

čia:

$PCE_{red,i}$ = sumažintas galimos būsimos kredito pozicijos, susijusios su visomis pagrindinės sandorio šalies sutartimis ir sandoriais su tarpuskaitos nariu *i*, dydis;

$PCE_{red,1}$ = sumažintas galimos būsimos kredito pozicijos, susijusios su visomis pagrindinės sandorio šalies sutartimis ir sandoriais su tarpuskaitos nariu, kuris turi didžiausią PCE_{red} vertę, dydis;

$PCE_{red,2}$ = sumažintas galimos būsimos kredito pozicijos, susijusios su visomis pagrindinės sandorio šalies sutartimis ir sandoriais su tarpuskaitos nariu, kuris turi antrą didžiausią PCE_{red} vertę, dydis.

▼B

V ANTRAŠTINĖ DALIS

SĄVEIKOS SUSITARIMAI

51 straipsnis

Sąveikos susitarimai

1. Pagrindinė sandorio šalis gali sudaryti sąveikos susitarimą su kita pagrindine sandorio šalimi, kai yra įvykdyti 52, 53 ir 54 straipsniuose nustatyti reikalavimai.

2. Pagrindinė sandorio šalis, sudarydama sąveikos susitarimą su kita pagrindine sandorio šalimi siekdama teikti paslaugas konkrečioje prekybos vietoje, nediskriminuojama naudojasi duomenimis, kurių jai reikia savo funkcijoms atlikti konkrečioje prekybos vietoje, jei pagrindinė sandorio šalis laikosi prekybos vietos nustatytų veiklos ir techninių reikalavimų, ir susijusia atsiskaitymo sistema.

3. Sudaryti sąveikos susitarimą arba leisti naudotis duomenimis arba atsiskaitymo sistema, kuri nurodyta 1 ir 2 dalyse, atsisakoma arba tai ribojama (tiesiogiai ar netiesiogiai) tik siekiant valdyti riziką, kuri atsiranda dėl minėto susitarimo arba prieigos.

52 straipsnis

Rizikos valdymas

1. Pagrindinės sandorio šalys, sudarančios sąveikos susitarimą:

a) taiko atitinkamą politiką, procedūras ir sistemas, kuriomis siekiama veiksmingai nustatyti, stebėti ir valdyti riziką, kylančią dėl to susitarimo, kad galėtų laiku įvykdyti įsipareigojimus;

b) susitaria dėl savo atitinkamų teisių ir pareigų, įskaitant taikytinus jų santykius reglamentuojančius teisės aktus;

c) nustato, stebi ir veiksmingai valdo kredito ir likvidumo riziką, kad vienos pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nario įsipareigojimų neįvykdymas nepaveiktų sąveikaujančios pagrindinės sandorio šalies;

d) nustato, stebi ir sprendžia galimus tarpusavio priklausomybės ir sąsajų klausimus, kylančius dėl sąveikos susitarimo, kurie galėtų daryti poveikį kredito ir likvidumo rizikai, susijusiai su tarpuskaitos narių koncentracija ir sujungtais finansiniais ištekliais.

Taikant pirmos pastraipos b punktą, kai reikia, pagrindinės sandorio šalys naudoja tas pačias taisykles dėl pervedimo pavedimo įvedamo į savo atitinkamas sistemas momento ir momento, kai jų nebegalima panaikinti, kaip nustatyta Direktyvoje 98/26/EB.

▼B

Taikant pirmos pastraipos c punktą, susitarimo sąlygose bendrais bruožais nusakomas procesas, kaip valdomos įsipareigojimų neįvykdymo pasekmės, kai nustatoma, kad viena iš pagrindinių sandorio šalių, su kuriomis sudarytas sąveikos susitarimas, nevykdo įsipareigojimų.

Taikant pirmos pastraipos d punktą, pagrindinės sandorio šalys griežtai kontroliuoja tarpuskaitos narių įkaito pakartotinį naudojimą pagal susitarimą, jeigu tai leidžia daryti jų kompetentingos institucijos. Minėtame susitarime taip pat nusakoma, kaip buvo sprendžiami su rizika susiję klausimai, atsižvelgiant į pakankamą rizikos draudimą ir poreikį riboti rizikos plitimą.

2. Jeigu rizikos valdymo modeliai, kuriuos naudoja pagrindinės sandorio šalys, siekdamos apdrausti savo poziciją tarpuskaitos narių atžvilgiu arba jų abipuses pozicijas, skiriasi, pagrindinės sandorio šalys nustato tuos skirtumus, įvertina dėl to galinčią kilti riziką ir imasi priemonių, įskaitant papildomų finansinių išteklių užtikrinimą, kuriuo ribojamas jų poveikis sąveikos susitarimui bei jų galimos pasekmės rizikos plitimo atžvilgiu ir užtikrina, kad šie skirtumai nepaveiktų visų pagrindinių sandorio šalių gebėjimo valdyti tarpuskaitos nario įsipareigojimų neįvykdymo pasekmes.

3. Visas susijusias išlaidas, kurios susidaro taikant 1 ir 2 dalis, padengia sąveikos arba prieigos prašančioji pagrindinė sandorio šalis, nebent šalys susitartų kitaip.

53 straipsnis

Pagrindinių sandorio šalių garantinių įmokų teikimas tarpusavyje

1. Pagrindinė sandorio šalis sąskaitose atskiria pagrindinių sandorio šalių, su kuriomis ji yra sudariusi sąveikos susitarimą, vardu laikomą turtą ir pozicijas.

2. Jeigu pagrindinė sandorio šalis, kuri sudaro sąveikos susitarimą su kita pagrindine sandorio šalimi, pateikia tik pradines garantines įmokas tai pagrindinei sandorio šaliai pagal susitarimą dėl finansinio įkaito, gaunančioji pagrindinė sandorio šalis neturi teisės naudoti kitos pagrindinės sandorio šalies pateiktų garantinių įmokų.

3. Įkaitai, gauti kaip finansinės priemonės, atiduodami saugoti vertybinių popierių atsiskaitymų sistemų operatoriams, gavusiems pranešimą pagal Direktyvą 98/26/EB.

4. 1 ir 2 dalyse nurodytu turtu gaunančioji pagrindinė sandorio šalis gali naudotis tik tuo atveju, jei pagrindinė sandorio šalis, pateikusi įkaitą pagal sąveikos susitarimą, neįvykdo savo įsipareigojimų.

5. Jei pagrindinė sandorio šalis, kuri gavo įkaitą pagal sąveikos susitarimą, neįvykdo savo įsipareigojimų, 1 ir 2 dalyse nurodytas įkaitas be kliūčių grąžinamas jį pateikusiai pagrindinei sandorio šaliai.

▼B

54 straipsnis

Sąveikos susitarimų tvirtinimas

1. Sąveikos susitarimą pirmiausia turi patvirtinti kompetentingos susijusios pagrindinės sandorio šalies institucijos. Šiuo atveju taikoma 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Kompetentingos institucijos sąveikos susitarimus patvirtina tik tuo atveju, jei susijusios pagrindinės sandorio šalys turi leidimą vykdyti tarpuskaitą pagal 17 straipsnį arba pripažintos pagal 25 straipsnį arba ne mažiau kaip trejiems metams yra gavusios leidimą pagal ankstesnę nacionalinę leidimų sistemą, jeigu tenkinami 52 straipsnyje nustatyti reikalavimai ir jeigu minėto susitarimo sąlygose nustatytos techninės sandorių tarpuskaitos sąlygos leidžia finansų rinkoms sklandžiai ir tinkamai veikti, taip pat jeigu susitarimas nesumažina priežiūros veiksmingumo.

3. Kai kompetentinga institucija mano, kad 2 dalyje nustatyti reikalavimai neįvykdyti, ji raštu pateikia paaiškinimus dėl rizikos vertinimo kitoms susijusioms kompetentingoms institucijoms ir pagrindinėms sandorio šalims. Ji taip pat informuoja EVPRI, kuri pateikia nuomonę dėl rizikos vertinimo pagrįstumo kaip priežasties atsisakyti sudaryti sąveikos susitarimą. EVPRI nuomonė taip pat pateikiama visoms susijusioms pagrindinėms sandorio šalims. Jei EVPRI nuomonė skiriasi nuo susijusios kompetentingos institucijos vertinimo, ta kompetentinga institucija dar kartą apsvarsto savo poziciją, atsižvelgdama į EVPRI nuomonę.

4. Ne vėliau kaip 2012 m. gruodžio 31 d. EVPRI parengia nurodymus arba rekomendacijas, kuriomis siekiama nustatyti nuoseklų, veiksmingą ir efektyvų sąveikos susitarimų vertinimą, laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnyje nustatytos tvarkos.

EVPRI, konsultuodamasi su ECBS nariais, parengia tų nurodymų arba rekomendacijų projektus.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

SANDORIŲ DUOMENŲ SAUGYKLOS REGISTRACIJA IR PRIEŽIŪRA

1 SKYRIUS

Sandorių duomenų saugyklos registracijos sąlygos ir tvarka

55 straipsnis

Sandorių duomenų saugyklos registracija

1. Sandorių duomenų saugykla registruojama EVPRI, kaip nustatyta 9 straipsnyje.

2. Kad sandorių duomenų saugyklą būtų galima įregistruoti pagal šį straipsnį, ji turi būti Sąjungoje įsteigtas juridinis asmuo ir turi atitikti VII antraštinėje dalyje nustatytus reikalavimus.

▼B

3. Sandorių duomenų saugyklos registracija galioja visoje Sąjungos teritorijoje.

4. Registruota sandorių duomenų saugykla visada laikosi registracijos sąlygų. Sandorių duomenų saugykla nedelsdama informuoja EVPRI apie bet kokius esminius registracijos sąlygų pakeitimus.

56 straipsnis

Registracijos paraiška

1. Sandorių duomenų saugykla pateikia registracijos paraišką EVPRI.

2. EVPRI, gavusi paraišką, per 20 darbo dienų įvertina, ar gauta paraiška išsami.

Jeigu paraiška neišsami, EVPRI nustato datą, iki kada sandorių duomenų saugykla privalo pateikti papildomą informaciją.

EVPRI, įvertinusi, kad paraiška išsami, apie tai atitinkamai informuoja sandorių duomenų saugyklą.

3. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose išsamiai nustatomi registracijos paraiškos duomenys, nurodyti 1 dalyje, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

4. Siekiant užtikrinti vienodas 1 dalies taikymo sąlygas, EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų, kuriuose nurodoma EVPRI teikiamos registracijos paraiškos forma, projektus.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnio.

57 straipsnis

Pranešimas kompetentingoms institucijoms ir konsultavimasis su jomis prieš registraciją

1. Jei registracijos paraišką teikianti sandorių duomenų saugykla yra subjektas, kuriam leidimą suteikė arba kurį įregistravo kompetentinga institucija valstybėje narėje, kurioje jis įsteigtas, prieš įregistruodama sandorių duomenų saugyklą EVPRI be nepagrįstos gaišaties apie tai praneša tai kompetentingai institucijai ir konsultuojasi su ja.

▼B

2. EVPRI ir atitinkama kompetentinga institucija keičiasi visa informacija, būtina sandorių duomenų saugyklai įregistruoti ir prižiūrėti, ar subjektas tenkina valstybės narės, kurioje jis įsteigtas, nustatytas registravimo ar leidimo suteikimo sąlygas.

58 straipsnis

Paraiškos nagrinėjimas

1. Per keturiasdešimt darbo dienų nuo 56 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje nurodyto pranešimo gavimo EVPRI išnagrinėja registracijos paraišką, remdamasi sandorių duomenų saugyklos atitiktimi 78–81 straipsniams, ir priima visiškai pagrįstą sprendimą registruoti arba atsisakyti registruoti duomenų saugyklą.

2. Pagal 1 dalį priimtas EVPRI sprendimas įsigalioja penktą darbo dieną nuo jo priėmimo.

59 straipsnis

Pranešimas apie EVPRI sprendimus, susijusius su registracija

1. Jeigu EVPRI priima sprendimą įregistruoti sandorių duomenų saugyklą arba sprendimą atsisakyti ją registruoti arba sprendimą panaikinti jos registraciją, apie tai ji per penkias darbo dienas praneša sandorių duomenų saugyklai ir pateikia išsamiai pagrįstą savo sprendimo paaiškinimą.

EVPRI be nepagrįsto delsimo apie savo sprendimą praneša 57 straipsnio 1 dalyje nurodytai atitinkamai kompetentingai institucijai.

2. Apie bet kokį savo sprendimą, priimtą laikantis 1 dalies, EVPRI praneša Komisijai.

3. EVPRI savo interneto svetainėje skelbia sandorių duomenų saugyklų, kurios įregistruotos pagal šį reglamentą, sąrašą. Šis sąrašas atnaujinamas per penkias darbo dienas nuo 1 dalyje nurodyto sprendimo priėmimo.

60 straipsnis

Naudojimasis 61–63 straipsniuose nurodytais įgaliojimais

Pagal 61–63 straipsnius EVPRI ar jos pareigūnui ar kitam jos įgaliotam asmeniui suteiktais įgaliojimais negalima naudotis reikalaujant atskleisti informaciją ar dokumentus, kuriems taikomas teisinės paslapties reikalavimas.

61 straipsnis

Prašymas pateikti informaciją

1. EVPRI paprastu prašymu arba sprendimu gali reikalauti, kad sandorių duomenų saugyklos ir susijusios trečiosios šalys, kurioms sandorių duomenų saugyklos yra perdavusios veiklos funkcijas ar veiklą, pateiktų visą informaciją, būtiną EVPRI vykdant šiame reglamente numatytas pareigas.

▼B

2. Siųsdama paprastą prašymą suteikti informaciją pagal 1 dalį EVPRI:

a) nurodo šį straipsnį kaip prašymo teisinį pagrindą;

b) nurodo prašymo tikslą;

c) nurodo, kokios informacijos reikia;

d) nustato informacijos pateikimo terminą;

e) informuoja asmenį, kurio prašoma informacijos, kad jis neprivalo pateikti informaciją, tačiau jeigu jis savanoriškai atsakys į gautą prašymą, pateikta informacija neturi būti neteisinga ir klaidinanti ir

f) nurodo baudą, kuri numatyta 65 straipsnyje jį siejant su I priedo IV skirsnio a punktu, jei atsakymai į užduotus klausimus yra neteisingi ar klaidinantys.

3. Reikalaudama pateikti informaciją remdamasi sprendimu pagal 1 dalį, EVPRI:

a) nurodo šį straipsnį kaip prašymo teisinį pagrindą;

b) nurodo prašymo tikslą;

c) nurodo, kokios informacijos reikia;

d) nustato informacijos pateikimo terminą;

e) nurodo 66 straipsnyje numatytas periodiškai mokamas baudas, jei pateikiama ne visa prašoma informacija;

f) nurodo baudą, kuri numatyta 65 straipsnyje jį siejant su I priedo IV skirsnio a punktu, jei atsakymai į užduotus klausimus yra neteisingi ar klaidinantys, ir

g) nurodo teisę apskųsti sprendimą EVPRI apeliacinei tarybai ir prašyti, kad jis būtų peržiūrėtas Europos Sąjungos Teisingumo Teisme (toliau – Teisingumo Teismas) pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 60 ir 61 straipsnius.

4. 1 dalyje nurodyti asmenys arba jų atstovai, o juridinių asmenų arba asociacijų, neturinčių juridinio asmens statuso, atveju – įstatymais arba jų įstatais įgalioti jiems atstovauti asmenys teikia prašomą informaciją. Tinkamai įgalioti teisininkai gali teikti informaciją savo klientų vardu. Visa atsakomybė už informacijos išsamumą, teisingumą ir tikrumą tenka pastariesiems.

5. EVPRI nedelsdama išsiunčia paprasto prašymo arba savo sprendimo kopiją valstybės narės, kurioje gyvena arba yra įsisteigęs 1 dalyje nurodyti asmenys, kurių prašoma pateikti informaciją, kompetentingai institucijai.

▼B

62 straipsnis

Bendrieji tyrimai

1. Siekdama vykdyti šiame reglamente nustatytas pareigas, EVPRI gali vykdyti su 61 straipsnio 1 dalyje nurodytais asmenimis susijusius būtinus tyrimus. Tuo tikslu EVPRI įgalioti pareigūnai ir kiti asmenys turi įgaliojimus:

a) nagrinėti visus dokumentus, duomenis, procedūras ir kitą medžiagą, susijusią su jų užduočių vykdymu, neatsižvelgiant į laikmenas, kuriose jie saugomi;

b) daryti ar gauti šių dokumentų, duomenų, procedūrų ir kitos medžiagos patvirtintas kopijas ar jų išrašus;

c) pakviesti bet kurį 61 straipsnio 1 dalyje nurodytą asmenį arba jo atstovus ar darbuotojus, kad jie pateiktų paaiškinimus žodžiu arba raštu dėl faktų ar dokumentų, susijusių su patikrinimo dalyku ir tikslu, ir užrašyti atsakymus;

d) apklausti visus kitus fizinius ar juridinius asmenis, kurie sutinka būti apklausti, siekiant gauti informacijos, susijusios su tyrimo dalyku;

e) reikalauti telefono ir duomenų srauto duomenų.

2. Pareigūnai ir kiti asmenys, kuriuos EVPRI įgaliojo atlikti 1 dalyje nurodytus tyrimus, savo įgaliojimais naudojasi pateikę raštišką įgaliojimą, kuriame nurodomas tyrimo dalykas ir tikslas. Tame įgaliojime taip pat nurodomos 66 straipsnyje nustatytos periodiškai mokamos baudos, taikomos tais atvejais, jei nepateikti visi reikalingi dokumentai, duomenys, procedūros ar bet kokia kita medžiaga arba nepateikti atsakymai į klausimus, užduotus 61 straipsnio 1 dalyje nurodytiems asmenims, arba jie yra neišsamūs, ir nurodomos 65 straipsnyje jį siejant su I priedo IV skirsnio b punktu, nustatytos baudos, jei atsakymai į klausimus, užduotus 61 straipsnio 1 dalyje nurodytiems asmenims, yra neteisingi ar klaidinantys.

3. 61 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys privalo bendradarbiauti su EVPRI sprendimu pradėtų tyrimų vykdytojais. Sprendime nurodomas tyrimo dalykas ir tikslas, 66 straipsnyje nustatytos periodiškai mokamos baudos, pagal Reglamentą (ES) Nr. 1095/2010 taikomos teisių gynimo priemonės bei teisė prašyti, kad sprendimas būtų peržiūrėtas Teisingumo Teisme.

4. Likus pakankamai laiko iki tyrimo, EVPRI praneša valstybės narės, kurioje turi būti atliekamas tyrimas, kompetentingai institucijai apie tyrimą ir nurodo įgaliotų asmenų tapatybę. Atitinkamos kompetentingos institucijos pareigūnai EVPRI prašymu padeda tiems įgaliotiems asmenims atlikti pareigas. Atitinkamos kompetentingos institucijos pareigūnai pateikę prašymą taip pat gali dalyvauti tyrime.

5. Jeigu pagal nacionalines taisykles reikia gauti teisminės institucijos leidimą norint reikalauti 1 dalies e punkte nurodytų telefoninių pokalbių ir duomenų srauto duomenų, tokiam leidimui gauti pateikiamas prašymas. Prašymas tokiam leidimui gauti taip pat gali būti pateikiamas kaip atsargumo priemonė.

▼B

6. Jei pateikiamas prašymas 5 dalyje nurodytam leidimui gauti, nacionalinė teisminė institucija patikrina, ar EVPRI sprendimas yra autentiškas ir ar numatytos prievartos priemonės nėra savavališkos ar pernelyg didelės atsižvelgiant į tyrimo dalyką. Tikrindama prievartos priemonių proporcingumą, nacionalinė teisminė institucija gali paprašyti EVPRI pateikti išsamių paaiškinimų, ypač dėl pagrindo, kuriuo remdamasi EVPRI įtaria esant šio reglamento pažeidimų, ir dėl įtariamo pažeidimo sunkumo bei asmens, kurio atžvilgiu taikomos prievartos priemonės, dalyvavimo pobūdžio. Vis dėlto nacionalinė teisminė institucija negali tikrinti paties tyrimo būtinumo ar reikalauti, kad jai būtų pateikta EVPRI byloje esanti informacija. EVPRI sprendimo teisėtumą gali peržiūrėti tik Teisingumo Teismas laikantis Reglamente (ES) Nr. 1095/2010 nustatytos procedūros.

63 straipsnis

Patikrinimai vietoje

1. Siekdama vykdyti šiame reglamente nustatytas pareigas, EVPRI gali atlikti visus būtinus patikrinimus vietoje 61 straipsnio 1 dalyje nurodytų juridinių asmenų verslo patalpose ar jiems priklausančioje teritorijoje. Kai to reikia siekiant tinkamai atlikti patikrinimą ir užtikrinti jo efektyvumą, EVPRI gali atlikti patikrinimą vietoje be išankstinio perspėjimo.

2. Pareigūnai ir kiti asmenys, kuriuos EVPRI įgaliojo atlikti patikrinimą vietoje, gali patekti į visas juridinių asmenų, kurių atžvilgiu yra priimtas EVPRI sprendimas atlikti tyrimą, verslo patalpas bei teritoriją ir turi visus 62 straipsnio 1 dalyje išvardytus įgaliojimus. Jie taip pat yra įgalioti užplombuoti bet kurias verslo patalpas ir apskaitos knygas ar dokumentus tokiam laikotarpiui ir tokia apimtimi, kokie būtini patikrinimui atlikti.

3. Pareigūnai ir kiti asmenys, kuriuos EVPRI įgaliojo atlikti patikrinimą vietoje, savo įgaliojimais naudojasi pateikę raštišką įgaliojimą, kuriame nurodomas patikrinimo dalykas bei tikslas, ir 66 straipsnyje nustatytos periodiškai mokamos baudos, taikomos, jei atitinkami asmenys neleidžia atlikti patikrinimo. Likus pakankamai laiko iki patikrinimo, EVPRI praneša apie patikrinimą valstybės narės, kurioje jis turi būti atliekamas, kompetentingai institucijai.

4. 61 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys privalo bendradarbiauti su EVPRI sprendimu pradėtų patikrinimų vietoje vykdytojais Sprendime nurodomas patikrinimo dalykas ir tikslas, nustatoma data, kada jis turi prasidėti, ir nurodomos 66 straipsnyje nustatytos periodiškai mokamos baudos, pagal Reglamentą (ES) Nr. 1095/2010 taikomos teisių gynimo priemonės bei teisė prašyti, kad sprendimas būtų peržiūrėtas Teisingumo Teisme. EVPRI priima tokius sprendimus pasikonsultavusi su valstybės narės, kurioje atliekamas patikrinimas, kompetentinga institucija.

▼B

5. Valstybės narės, kurioje turi būti atliekamas patikrinimas, kompetentingos institucijos pareigūnai bei tos institucijos įgalioti ar paskirti asmenys EVPRI prašymu aktyviai padeda EVPRI įgaliotiems pareigūnams ir kitiems asmenims. Tuo tikslu jiems suteikiami 2 dalyje nustatyti įgaliojimai. Atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos pareigūnai pateikę prašymą taip pat gali dalyvauti patikrinimuose vietoje.

6. EVPRI taip pat gali prašyti kompetentingų institucijų jos vardu atlikti specifines tiriamojo pobūdžio užduotis ir patikrinimus vietoje, kaip numatyta šiame straipsnyje ir 62 straipsnio 1 dalyje. Tuo tikslu kompetentingos institucijos naudojasi tokiais pačiais įgaliojimais kaip EVPRI, kaip nustatyta šiame straipsnyje ir 62 straipsnio 1 dalyje.

7. Jei EVPRI įgalioti pareigūnai ir kiti lydintieji asmenys nustato, kad asmuo nesutinka, kad būtų atliktas pagal šį straipsnį reikalaujamas patikrinimas, atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija suteikia jiems būtiną paramą, atitinkamais atvejais prašydama policijos ar kitos lygiavertės teisėsaugos institucijos paramos, kad jie galėtų atlikti patikrinimą vietoje.

8. Jei 1 dalyje numatytam patikrinimui vietoje atlikti arba 7 dalyje numatytai paramai suteikti pagal nacionalinę teisę reikia teisminės institucijos leidimo, tokiam leidimui gauti pateikiamas prašymas. Prašymas tokiam leidimui gauti taip pat gali būti pateikiamas kaip atsargumo priemonė.

9. Jei pateikiamas prašymas 8 dalyje nurodytam leidimui gauti, nacionalinė teisminė institucija patikrina, ar EVPRI sprendimas yra autentiškas ir ar numatytos prievartos priemonės nėra savavališkos ar pernelyg didelės atsižvelgiant į patikrinimo dalyką. Tikrindama prievartos priemonių proporcingumą, nacionalinė teisminė institucija gali paprašyti EVPRI pateikti išsamius paaiškinimus. Toks išsamių paaiškinimų prašymas visų pirma gali būti pateikiamas dėl pagrindo, kurio remdamasi EVPRI įtaria, kad buvo pažeistas šis reglamentas, taip pat dėl įtariamo pažeidimo sunkumo ir asmens, kurio atžvilgiu taikomos prievartos priemonės, dalyvavimo pobūdžio. Vis dėlto nacionalinė teisminė institucija negali peržiūrėti patikrinimo būtinybės ar reikalauti, kad jai būtų suteikti EVPRI turimi duomenys. EVPRI sprendimo teisėtumą gali peržiūrėti tik Teisingumo Teismas laikantis Reglamente (ES) Nr. 1095/2010 nustatytos procedūros.

64 straipsnis

Priežiūros priemonių nustatymo ir baudų skyrimo procedūros taisyklės

1. Jei, vykdydama šiame reglamente numatytas pareigas, EVPRI nustato rimtų požymių, jog galbūt egzistuoja vieno ar daugiau I priede išvardytų pažeidimų padarymo faktų, EVPRI institucijoje paskiria nepriklausomą už tyrimą atsakingą pareigūną šiam atvejui tirti. Paskirtasis pareigūnas neturi ar neturėjo tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauti vykdant atitinkamos sandorių duomenų saugyklos priežiūrą ar jos registravimo procese ir savo funkcijas vykdo nepriklausomai nuo EVPRI.

▼B

2. Už tyrimą atsakingas pareigūnas tiria įtariamus pažeidimus, atsižvelgdamas į asmenų, kurių atžvilgiu atliekamas tyrimas, pastabas, ir EVPRI pateikia išsamią bylą su savo išvadomis.

Siekdamas vykdyti savo užduotis, už tyrimą atsakingas pareigūnas gali naudotis įgaliojimu prašyti informacijos pagal 61 straipsnį ir atlikti tyrimus bei patikrinimus vietoje pagal 62 ir 63 straipsnius. Naudodamasis šiais įgaliojimais, už tyrimą atsakingas pareigūnas laikosi 60 straipsnio.

Už tyrimą atsakingas pareigūnas, vykdydamas savo užduotis, gali susipažinti su visais dokumentais ir informacija, kurią surinko EVPRI vykdydama priežiūros veiklą.

3. Užbaigęs tyrimą ir prieš pateikdamas EVPRI bylą su savo išvadomis, už tyrimą atsakingas pareigūnas asmenims, kurių atžvilgiu atliekamas tyrimas, suteikia galimybę būti išklausytiems tais klausimais, dėl kurių atliekamas tyrimas. Už tyrimą atsakingas pareigūnas savo išvadas grindžia tik tais faktais, dėl kurių atitinkami asmenys galėjo pateikti pastabų.

Atliekant pagal šį straipsnį tyrimą turi būti visapusiškai gerbiamos atitinkamų asmenų teisės į gynybą.

4. Už tyrimą atsakingas pareigūnas EVPRI pateikdamas bylą su savo išvadomis apie tai praneša asmenims, kurių atžvilgiu atliekamas tyrimas. Asmenys, kurių atžvilgiu atliekamas tyrimas, turi teisę susipažinti su byla, atsižvelgiant į kitų asmenų teisėtą interesą apsaugoti savo verslo paslaptis. Teisė susipažinti su byla netaikoma konfidencialiai informacijai, kuri daro poveikį trečiosioms šalims.

5. Remdamasi byla, kurioje pateiktos už tyrimą atsakingo pareigūno išvados, ir, atitinkamiems asmenims paprašius, išklausiusi asmenis, kurių atžvilgiu atliekamas tyrimas, kaip nustatyta 67 straipsnyje, EVPRI nusprendžia, ar asmenys, kurių atžvilgiu atliekamas tyrimas, padarė vieną ar daugiau I priede išvardytų pažeidimų, ir jeigu taip – taiko priežiūros priemonę pagal 73 straipsnį ir skiria baudą pagal 65 straipsnį.

6. Už tyrimą atsakingas pareigūnas nedalyvauja EVPRI svarstymuose ir jokiu kitu būdu nesikiša į EVPRI sprendimų priėmimo procesą.

7. Komisija tvirtina papildomas naudojimosi įgaliojimu skirti baudas ar periodiškai mokamas baudas taisykles, įskaitant teisių į gynybą, pereinamojo laikotarpio ir baudų ar periodiškai mokamų baudų surinkimo nuostatas, ir tvirtina išsamias taisykles dėl baudų skyrimo ir jų mokėjimo užtikrinimo senaties terminų.

Pirmoje pastraipoje nurodytos taisyklės tvirtinamos priimant deleguotuosius aktus pagal 82 straipsnį.

▼B

8. EVPRI, vykdydama šiame reglamente numatytas pareigas, nustačiusi rimtų požymių, jog galbūt egzistuoja baudžiamųjų veikų padarymo faktų, baudžiamosios atsakomybės klausimus perduoda spręsti atitinkamoms nacionalinėms valdžios institucijoms. Be to, EVPRI neskiria baudų ar periodiškai mokamų baudų tais atvejais, kai ankstesnis išteisinamasis ar apkaltinamasis nuosprendis, priimtas dėl tokio paties fakto ar faktų, kurie iš esmės yra tokie patys, pasibaigus pagal nacionalinę teisę vykdomam baudžiamajam procesui jau įgavo *res judicata* galią.

65 straipsnis

Baudos

1. Kai EVPRI pagal 64 straipsnio 5 dalį nustato, kad sandorių duomenų saugykla tyčia ar dėl aplaidumo padarė vieną iš I priede išvardytų pažeidimų, ji priima sprendimą, kuriuo skiriama bauda pagal šio straipsnio 2 dalį.

Sandorių duomenų saugyklos pažeidimas laikomas padarytu tyčia, jei EVPRI nustato objektyvių veiksnių, pagal kuriuos matyti, kad sandorių duomenų saugykla arba jos vyresnioji vadovybė veikė sąmoningai darydama pažeidimą.

2. Nustatomos tokios 1 dalyje nurodytų baudų bazinių dydžių ribos:

a) už I priedo I skirsnio c punkte, I priedo II skirsnio c– g punktuose bei I priedo III skirsnio a ir b punktuose nurodytus pažeidimus skiriamos ne mažesnės kaip 10 000 EUR ir ne didesnės kaip 20 000 EUR baudos;

b) už I priedo I skirsnio a, b ir d–h punktuose ir I priedo II skirsnio a, b ir h punktuose nurodytus pažeidimus skiriamos ne mažesnės kaip 5 000 EUR ir ne didesnės kaip 10 000 EUR baudos.

Kad nuspręstų, kokį bazinį baudų dydį – mažesnį, vidutinį ar didesnį – taikyti, atsižvelgiant į pirmoje pastraipoje nurodytas ribas, EVPRI atsižvelgia į atitinkamos sandorių duomenų saugyklos ankstesnių ūkinių metų metinę apyvartą. Mažesnis bazinis baudų dydis taikomas sandorių duomenų saugykloms, kurių metinė apyvarta mažesnė kaip 1 mln. EUR, vidutinis – sandorių duomenų saugykloms, kurių metinė apyvarta yra 1 mln.–5 mln. EUR, ir didesnis bazinis baudų dydis taikomas sandorių duomenų saugykloms, kurių metinė apyvarta didesnė kaip 5 mln. EUR.

3. 2 dalyje nustatyti baziniai dydžiai prireikus koreguojami atsižvelgiant į sunkinančias ar lengvinančias aplinkybes, taikant II priede nustatytus atitinkamus koeficientus.

Atitinkami sunkinančių aplinkybių koeficientai baziniam dydžiui taikomi iš eilės. Jeigu taikytinas daugiau kaip vienas sunkinančių aplinkybių koeficientas, bazinio dydžio ir dydžio, gauto pritaikius kiekvieną atskirą sunkinančių aplinkybių koeficientą, skirtumas pridedamas prie bazinio dydžio.

▼B

Atitinkami lengvinančių aplinkybių koeficientai baziniam dydžiui taikomi iš eilės. Jeigu taikytinas daugiau kaip vienas lengvinančių aplinkybių koeficientas, bazinio dydžio ir dydžio, gauto pritaikius kiekvieną atskirą lengvinančių aplinkybių koeficientą, skirtumas atimamas iš bazinio dydžio.

4. Nepaisant 2 ir 3 dalių nuostatų, baudos dydis neviršija 20 proc. atitinkamos sandorių duomenų saugyklos ankstesnių ūkinių metų metinės apyvartos, bet tais atvejais, kai sandorių duomenų saugykla dėl pažeidimo tiesiogiai arba netiesiogiai gavo finansinės naudos, baudos dydis neturi būti mažesnis už gautą naudą.

Jei dėl sandorių duomenų saugyklos veikos ar neveikimo padaryti keli I priede nurodyti pažeidimai, taikoma tik didesnė bauda, apskaičiuota pagal 2 ir 3 dalis ir susijusi su vienu iš tų pažeidimų.

66 straipsnis

Periodiškai mokamos baudos

1. EVPRI savo sprendimu skiria periodiškai mokamas baudas siekdama priversti:

a) sandorių duomenų saugyklą pašalinti pažeidimą pagal sprendimą, priimtą pagal 73 straipsnio 1 dalies a punktą, arba

b) 61 straipsnio 1 dalyje nurodytą asmenį:

i) pateikti išsamią informaciją, kurios reikalauta pagal 61 straipsnį priimtu sprendimu;

ii) bendradarbiauti su tyrimo vykdytojais ir, pirmiausiai, pateikti reikalaujamus išsamius dokumentus, duomenis, procedūras arba bet kokią kitą reikalingą medžiagą, taip pat papildyti ir pataisyti kitą informaciją, pateiktą atliekant tyrimą, kuris pradėtas remiantis pagal 62 straipsnį priimtu sprendimu, arba

iii) bendradarbiauti su patikrinimo vietoje, kurį nurodyta atlikti pagal 63 straipsnį priimtu sprendimu, vykdytojais.

2. Periodiškai mokamos baudos turi būti veiksmingos ir proporcingos. Periodiškai mokamos baudos skiriamos už kiekvieną uždelstą dieną.

3. Nepaisant 2 dalies nuostatų, periodiškai mokamų baudų dydis yra 3 proc. praėjusių ūkinių metų vidutinės dienos apyvartos, o fizinių asmenų atveju – 2 proc. praėjusių kalendorinių metų vidutinių dienos pajamų. Jos skaičiuojamos nuo sprendime dėl periodiškai mokamos baudos skyrimo nustatytos dienos.

4. Periodiškai mokamos baudos skiriamos ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui nuo pranešimo apie EVPRI sprendimą. Šiam laikotarpiui pasibaigus EVPRI peržiūri šios priemonės taikymą.

▼B

67 straipsnis

Susijusių asmenų išklausymas

1. Prieš priimdama sprendimą dėl baudos ar periodiškai mokamos baudos pagal 65 ir 66 straipsnius, EVPRI asmenims, kurių atžvilgiu vyksta procedūra, suteikia galimybę pasisakyti dėl EVPRI išvadų. EVPRI savo sprendimus grindžia tik tomis išvadomis, dėl kurių asmenys, kurių atžvilgiu vyksta procedūra, turėjo galimybę pareikšti pastabų.

2. Procedūros metu visapusiškai laikomasi asmenų, kurių atžvilgiu vyksta procedūra, teisių į gynybą. Jiems suteikiama galimybė susipažinti su EVPRI turimais duomenimis, nepažeidžiant teisėtų kitų asmenų interesų apsaugoti savo verslo paslaptis. Teisė susipažinti su turimais duomenimis netaikoma konfidencialiai informacijai ir EVPRI vidaus dokumentams.

68 straipsnis

Baudų ir periodiškai mokamų baudų paskelbimas, pobūdis, mokėjimo užtikrinimas ir paskyrimas

1. EVPRI viešai paskelbia apie kiekvieną baudą ir periodiškai mokamą baudą, paskirtą pagal 65 ir 66 straipsnius, išskyrus atvejus, kai toks viešas paskelbimas sukeltų rimtą pavoją finansų rinkoms arba pernelyg pakenktų dalyvaujančioms šalims. Tokiu būdu neskelbiami asmens duomenys, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 45/2001.

2. Pagal 65 ir 66 straipsnius paskirtos baudos ir periodiškai mokamos baudos yra administracinio pobūdžio.

3. Jei EVPRI priima sprendimą neskirti baudos arba periodiškai mokamos baudos, ji apie tai praneša Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir atitinkamos valstybės narės kompetentingoms institucijoms bei nurodo savo sprendimo priežastis.

4. Užtikrinama, kad pagal 65 ir 66 straipsnius skirtos baudos ir periodiškai mokamos baudos būtų sumokėtos.

Mokėjimo užtikrinimas reglamentuojamas civilinio proceso taisyklėmis, galiojančiomis toje valstybėje, kurios teritorijoje jis yra vykdomas. Mokėjimą užtikrinantį vykdomąjį raštą, neatlikdama jokių kitų formalumų, tik patikrinusi sprendimo autentiškumą, prie sprendimo prideda institucija, kurią kiekvienos valstybės narės vyriausybė paskiria šiam tikslui ir apie kurią praneša EVPRI bei Teisingumo Teismui.

Atitinkamos šalies prašymu atlikus šiuos formalumus, ši šalis gali pradėti mokėjimo užtikrinimo procedūrą pagal nacionalinę teisę kreipdamasi tiesiogiai į kompetentingą įstaigą.

Mokėjimo užtikrinimą galima sustabdyti tik Teisingumo Teismo sprendimu. Tačiau skundų dėl mokėjimo užtikrinimo būdų teisėtumo nagrinėjimas priklauso atitinkamos valstybės narės teismų jurisdikcijai.

5. Baudų ir periodiškai mokamų baudų sumos skiriamos į Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą.

▼B

69 straipsnis

Sprendimų peržiūra Teisingumo Teisme

Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją peržiūrėti sprendimus, kuriais EVPRI paskyrė baudą arba periodiškai mokamą baudą. Jis paskirtą baudą arba periodiškai mokamą baudą gali panaikinti, sumažinti arba padidinti.

70 straipsnis

II priedo pakeitimai

Siekiant atsižvelgti į finansų rinkų pokyčius, Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 82 straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl II priedo pakeitimo priemonių.

71 straipsnis

Registracijos panaikinimas

1. Nedarydama poveikio 73 straipsnio taikymui, EVPRI panaikina sandorių duomenų saugyklos registraciją, jei pastaroji:

a) aiškiai atsisako registracijos arba per pastaruosius šešis mėnesius nesuteikė jokių paslaugų;

b) įregistruota pateikus melagingą informaciją ar pasinaudojus kitomis neteisėtomis priemonėmis;

c) nebeatitinka tų sąlygų, pagal kurias ji buvo įregistruota.

2. EVPRI be nepagrįstos gaišaties apie sprendimą panaikinti sandorių duomenų saugyklos registraciją praneša 57 straipsnio 1 dalyje nurodytai atitinkamai kompetentingai institucijai.

3. Valstybės narės, kurioje minėta sandorių duomenų saugykla teikia savo paslaugas ir vykdo savo veiklą, kompetentinga institucija, kuri laiko, kad viena iš 1 dalyje nustatytų sąlygų buvo įvykdyta, gali paprašyti EVPRI patikrinti, ar tenkinamos sąlygos atitinkamos sandorių duomenų saugyklos registracijai panaikinti. Jeigu EVPRI nusprendžia nepanaikinti atitinkamos sandorių duomenų saugyklos registracijos, ji pateikia išsamias tokio sprendimo priežastis.

4. 3 dalyje nurodyta kompetentinga institucija – pagal 22 straipsnį paskirta institucija.

72 straipsnis

Priežiūros mokesčiai

1. EVPRI sandorių duomenų saugykloms taiko mokesčius pagal šį reglamentą ir pagal deleguotuosius aktus, priimtus laikantis 3 dalies nuostatų. Tais mokesčiais visiškai padengiamos būtinos EVPRI išlaidos, susijusios su sandorių duomenų saugyklų registracija ir priežiūra, taip pat kompensuojamos išlaidos, kurių gali kilti kompetentingoms institucijoms atliekant darbą pagal šį reglamentą, ypač dėl užduočių pavedimo pagal 74 straipsnį.

▼B

2. Sandorių duomenų saugyklai taikomo mokesčio dydis yra toks, kad iš jo būtų padengtos visos EVPRI patirtos administracinės sandorių duomenų saugyklos registracijos ir priežiūros veiklos išlaidos, ir yra proporcingas atitinkamos sandorių duomenų saugyklos apyvartai.

3. Komisija pagal 82 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriame konkrečiau nustato mokesčių rūšis, už ką jie turi būti mokami, tų mokesčių dydžius ir jų mokėjimo tvarką.

73 straipsnis

EVPRI taikomos priežiūros priemonės

1. Kai EVPRI pagal 64 straipsnio 5 dalį nustato, kad sandorių duomenų saugykla padarė vieną iš I priede išvardytų pažeidimų, ji priima vieną ar daugiau iš šių sprendimų:

a) pareikalauja, kad sandorių duomenų saugykla pašalintų pažeidimą;

b) skiria baudas pagal 65 straipsnį;

c) paskelbia viešą pranešimą;

d) taiko kraštutinę priemonę – panaikina sandorių duomenų saugyklos registraciją.

2. EVPRI, priimdama 1 dalyje nurodytus sprendimus, atsižvelgia į pažeidimo pobūdį ir sunkumą, atsižvelgdama į šiuos kriterijus:

a) pažeidimo trukmę ir dažnumą;

b) tai, ar pažeidimas parodė didelius ar sisteminius įmonės procedūrų arba jos valdymo sistemų ar vidaus kontrolės trūkumus;

c) tai, ar pažeidimas buvo finansinio nusikaltimo priežastimi, dėl pažeidimo buvo lengviau jį padaryti arba finansinis nusikaltimas kitaip sietinas su pažeidimu;

d) tai, ar pažeidimas padarytas tyčia ar dėl aplaidumo.

3. EVPRI be nepagrįstos gaišaties praneša atitinkamai sandorių duomenų saugyklai apie pagal 1 dalį priimtą sprendimą ir apie jį praneša valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Komisijai. EVPRI tokį sprendimą viešai paskelbia savo interneto svetainėje per 10 darbo dienų nuo jo priėmimo dienos.

Viešai skelbdama savo sprendimą, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, EVPRI taip pat viešai paskelbia, kad atitinkama sandorių duomenų saugykla turi teisę apskųsti sprendimą, atitinkamu atveju, informaciją apie tai, kad toks skundas buvo pateiktas, nurodydama, kad jis neturi stabdančio poveikio, ir informaciją apie tai, kad EVPRI Apeliacinė taryba gali sustabdyti ginčijamo sprendimo taikymą pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 60 straipsnio 3 dalį.

▼B

74 straipsnis

EVPRI užduočių pavedimas kompetentingoms institucijoms

1. Laikydamasi gairių, kurias EVPRI paskelbė pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnį, EVPRI gali pavesti konkrečias priežiūros užduotis valstybės narės kompetentingai institucijai, jei tai būtina, kad priežiūros užduotis būtų tinkamai atlikta. Tokios konkrečios priežiūros užduotys visų pirma gali apimti įgaliojimą tenkinti prašymus pateikti informaciją pagal 61 straipsnį ir atlikti tyrimus bei patikrinimus vietoje pagal 62 straipsnį ir 63 straipsnio 6 dalį.

2. Prieš pavesdama užduotį EVPRI konsultuojasi su atitinkama kompetentinga institucija. Konsultuojamasi šiais klausimais:

a) dėl pavedamos užduoties masto;

b) dėl užduoties atlikimo tvarkaraščio ir

c) dėl būtinos informacijos, kurią turi perduoti EVPRI ir kuri turi būti jai perduota.

3. Vadovaudamasi pagal 72 straipsnio 3 dalį Komisijos priimtomis mokesčių taisyklėmis, EVPRI kompensuoja kompetentingai institucijai vykdant pavestas užduotis patirtas sąnaudas.

4. EVPRI deramu periodiškumu peržiūri 1 dalyje nurodytą sprendimą. Pavedimas gali būti atšauktas bet kuriuo metu.

5. Užduočių pavedimas nedaro poveikio EVPRI atsakomybei ir neapriboja EVPRI galimybių vadovauti pavestos užduoties vykdymui ir prižiūrėti, kaip ji atliekama. Atsakomybė už priežiūrą pagal šį reglamentą, įskaitant sprendimus dėl registracijos, galutinį įvertinimą ir tolesnius sprendimus dėl pažeidimų, neperduodama.

2 SKYRIUS

Santykiai su trečiosiomis šalimis

75 straipsnis

Lygiavertiškumas ir tarptautiniai susitarimai

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatoma, kad trečiosios šalies teisine ir priežiūros tvarka užtikrinama, kad:

a) toje trečiojoje šalyje leidimus turinčios sandorių duomenų saugyklos atitiktų teisiškai privalomus reikalavimus, kurie yra lygiaverčiai šiame reglamente nustatytiems reikalavimams;

b) toje trečiojoje šalyje būtų nuolat veiksmingai prižiūrimos sandorių duomenų saugyklos ir užtikrinama, kad jos vykdytų reikalavimus, ir

▼B

c) būtų profesinės paslapties saugojimo garantijos, įskaitant verslo paslapčių, kuriomis valdžios institucijos dalijasi su trečiosiomis šalimis, apsaugą, kurios būtų bent jau lygiavertės šiame reglamente nustatytoms garantijoms.

Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 86 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Prireikus (ir bet kuriuo atveju priėmus įgyvendinimo aktą, kaip nurodyta 1 dalyje), Komisija teikia rekomendacijas Tarybai dėl derybų dėl tarptautinių susitarimų su atitinkamomis trečiosiomis šalimis dėl abipusio naudojimosi ir keitimosi informacija apie toje trečiojoje šalyje įsteigtose sandorių duomenų saugyklose saugomas išvestinių finansinių priemonių sutartis taip, kad būtų užtikrinta, jog Sąjungos institucijos, įskaitant EVPRI, galėtų nedelsdamos ir nuolat naudotis visa informacija, kuri reikalinga jų pareigoms vykdyti.

3. Sudarius 2 dalyje nurodytus susitarimus ir jų laikantis, EVPRI su atitinkamų trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis sudaro bendradarbiavimo susitarimus. Tuose susitarimuose nurodoma bent:

a) EVPRI bei visų kitų Sąjungos institucijų, vykdančių savo pareigas pagal šį reglamentą, ir atitinkamų trečiųjų šalių susijusių kompetentingų institucijų keitimosi informacija mechanizmas ir

b) priežiūros veiklos derinimo tvarka.

4. Perduodama asmens duomenis trečiajai šaliai, EVPRI taiko Reglamentą (EB) Nr. 45/2001.

76 straipsnis

Bendradarbiavimo susitarimai

Atitinkamos trečiųjų šalių, kurių jurisdikcijoje nėra įsteigtų sandorių duomenų saugyklų, institucijos gali kreiptis į EVPRI dėl bendradarbiavimo susitarimų sudarymo, kad jos galėtų gauti informaciją apie Sąjungos sandorių duomenų saugyklose saugomas išvestinių finansinių priemonių sutartis.

EVPRI gali su tomis susijusiomis institucijoms sudaryti bendradarbiavimo susitarimus dėl galimybių gauti informaciją apie Sąjungos sandorių duomenų saugyklose saugomas išvestinių finansinių priemonių sutartis, kuri reikalinga toms institucijoms, su sąlyga, kad esama profesinės paslapties saugojimo garantijų, įskaitant verslo paslapčių, kuriomis valdžios institucijos dalijasi su trečiosiomis šalimis, apsaugą.

77 straipsnis

Sandorių duomenų saugyklų pripažinimas

1. Trečiojoje šalyje įsteigta sandorių duomenų saugykla gali teikti paslaugas Sąjungoje įsteigtiems subjektams ir vykdyti su jais susijusią veiklą 9 straipsnio tikslais tik po to, kai EVPRI ją pripažįsta pagal 2 dalį.

▼B

2. 1 dalyje nurodyta sandorių duomenų saugykla pateikia EVPRI paraišką dėl pripažinimo kartu su visa reikalinga informacija, įskaitant bent jau informaciją, kuri būtina norint patikrinti, ar sandorių duomenų saugyklai suteiktas leidimas ir ar ji veiksmingai prižiūrima trečiojoje šalyje:

a) kurią Komisija, priimdama įgyvendinimo aktą pagal 75 straipsnio 1 dalį, pripažino kaip turinčią lygiavertę ir vykdymą užtikrinančią reguliavimo bei priežiūros sistemą;

b) kuri sudarė tarptautinį susitarimą su Sąjunga pagal 75 straipsnio 2 dalį ir

c) kuri sudarė bendradarbiavimo susitarimus pagal 75 straipsnio 3 dalį, siekiant užtikrinti, kad Sąjungos institucijos, įskaitant EVPRI, galėtų nedelsdamos ir nuolat naudotis visa reikalinga informacija.

Per 30 darbo dienų nuo paraiškos gavimo EVPRI įvertina, ar paraiška išsami. Jeigu paraiška neišsami, EVPRI nustato terminą, iki kurio paraišką pateikusi sandorių duomenų saugykla turi pateikti papildomą informaciją.

Per 180 darbo dienų nuo išsamios paraiškos pateikimo EVPRI raštu informuoja paraišką pateikusią sandorių duomenų saugyklą, ar jai suteikiamas pripažinimas arba atsisakoma jį suteikti, ir pateikia išsamiai pagrįstą paaiškinimą.

EVPRI savo interneto svetainėje skelbia pagal šį reglamentą pripažintų sandorių duomenų saugyklų sąrašą.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

REIKALAVIMAI SANDORIŲ DUOMENŲ SAUGYKLOMS

78 straipsnis

Bendrieji reikalavimai

1. Sandorių duomenų saugykla privalo turėti tvirtą valdymo sistemą, kuri apima aiškią organizacinę struktūrą su gerai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, taip pat tinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimą administracinę ir apskaitos tvarką, kuri užkerta kelią bet kokiam konfidencialios informacijos atskleidimui.

2. Sandorių duomenų saugykla nustato ir taiko veiksmingas rašytines organizacines ir administracines priemones, kad būtų galima nustatyti ir valdyti galimus interesų konfliktus, susijusius su jos vadovais, darbuotojais arba kitais asmenimis, kurie su jais tiesiogiai ar netiesiogiai susiję glaudžiais ryšiais.

3. Sandorių duomenų saugykla nustato politiką ir procedūras, kurios deramai užtikrintų, kad ji ir jos vadovai bei darbuotojai laikytųsi šio reglamento nuostatų.

▼B

4. Sandorių duomenų saugykla palaiko ir naudoja tinkamą organizacinę struktūrą, užtikrinančią sandorių duomenų saugyklos veiklos tęstinumą ir sklandumą, teikiant paslaugas ir vykdant veiklą. Ji naudoja tinkamas ir proporcingas sistemas, išteklius ir procedūras.

5. Jei sandorių duomenų saugykla teikia papildomas paslaugas, pavyzdžiui, sandorių patvirtinimo, prekybos suderinimo, kredito įvykių aptarnavimo, portfelių suderinimo ar portfelių sumažinimo paslaugas, sandorių duomenų saugykla tokias papildomas paslaugas veiklos požiūriu atskiria nuo sandorių duomenų saugyklos funkcijos centralizuotai rinkti ir saugoti duomenis apie išvestines finansines priemones.

6. Sandorių duomenų saugyklos vyresnioji vadovybė ir valdybos nariai turi pakankamai gerą reputaciją ir patirties, kad galėtų užtikrinti patikimą ir atsakingą sandorių duomenų saugyklos valdymą.

7. Sandorių duomenų saugykla taiko objektyvius, nediskriminacinius ir viešai skelbiamus prieigos reikalavimus įmonėms, kurioms taikoma 9 straipsnyje numatyta prievolė teikti ataskaitas. Sandorių duomenų saugykla paslaugų teikėjams suteikia nediskriminacinę prieigą prie savo turimos informacijos su sąlyga, kad atitinkamos sandorio šalys davė sutikimą. Prieigą ribojančius kriterijus leidžiama taikyti tik jeigu jais siekiama valdyti sandorių duomenų saugyklos duomenims gręsiančią riziką.

8. Sandorių duomenų saugykla viešai skelbia su pagal šį reglamentą teikiamomis paslaugomis susijusias kainas ir mokesčius. Ji atskleidžia kiekvienos paslaugos atskirai nurodomas kainas ir mokesčius, įskaitant nuolaidas ir permokos grąžinimą bei sąlygas, kuriomis jos taikomos. Ataskaitas teikiantiems subjektams ji suteikia atskirą prieigą prie konkrečių paslaugų. Sandorių duomenų saugyklų taikomi įkainiai ir mokesčiai susieti su išlaidomis.

79 straipsnis

Veiklos patikimumas

1. Sandorių duomenų saugykla nustato galimus veiklos rizikos šaltinius ir juos sumažina sukurdama tinkamas sistemas, kontrolės priemones ir procedūras. Tokios sistemos privalo būti patikimos ir saugios bei pakankamai pajėgios valdyti gaunamą informaciją.

2. Sandorių duomenų saugykla parengia, įdiegia ir palaiko tinkamą veiklos tęstinumo politiką ir veiklos atkūrimo planą, kurio tikslas – užtikrinti, kad būtų palaikomos jos funkcijos, būtų laiku atkurta veikla ir kad būtų vykdomi sandorių duomenų saugyklos įsipareigojimai. Tokiame plane numatomos bent jau atsarginio duomenų išsaugojimo priemonės.

3. Sandorių duomenų saugykla, kurios registracija buvo panaikinta, užtikrina, kad ji būtų tvarkingai pakeista, įskaitant duomenų perdavimą ir informacijos srautų nukreipimą kitoms sandorių duomenų saugykloms.

▼B

80 straipsnis

Informacijos apsauga ir registravimas

1. Sandorių duomenų saugykla užtikrina pagal 9 straipsnį gautos informacijos konfidencialumą, vientisumą ir apsaugą.

2. Sandorių duomenų saugykla gali pagal šį reglamentą gautus duomenis naudoti komerciniais tikslais tik tuo atveju, jeigu atitinkamos sandorio šalys davė sutikimą.

3. Sandorių duomenų saugykla nedelsdama registruoja visą pagal 9 straipsnį gautą informaciją ir ją saugo mažiausiai dešimt metų nuo susijusių sutarčių nutraukimo. Ji laiku ir veiksmingai registruoja duomenis, kad būtų užregistruoti visi padaryti užregistruotos informacijos pakeitimai.

4. Sandorių duomenų saugykla apskaičiuoja išvestinių finansinių priemonių pozicijas pagal jų klasę ir pagal ataskaitas teikiantį subjektą, remdamasi išvestinių finansinių priemonių sutarčių, apie kurias pranešama pagal 9 straipsnį, duomenimis.

5. Sandorių duomenų saugykla laiku suteikia galimybę sutarties šalims prieiti prie informacijos apie tą sutartį ir ją pataisyti.

6. Sandorių duomenų saugykla imasi visų pagrįstų veiksmų, kad jos sistemose laikoma informacija nebūtų naudojama ne pagal paskirtį.

Fizinis asmuo, kuris turi glaudų ryšį su sandorių duomenų saugykla, arba juridinis asmuo, susijęs su sandorių duomenų saugykla patronuojančiosios arba patronuojamosios įmonės ryšiais, konfidencialios informacijos, saugomos sandorių duomenų saugykloje, komerciniais tikslais nenaudoja.

81 straipsnis

Skaidrumas ir duomenų prieinamumas

1. Sandorių duomenų saugykla reguliariai ir prieinamai skelbia bendras sutarčių, apie kurias jai pranešta, pozicijas pagal išvestinių finansinių priemonių klasę.

2. Sandorių duomenų saugykla renka ir saugo duomenis, taip pat užtikrina, kad 3 dalyje nurodyti subjektai galėtų tiesiogiai ir nedelsiant susipažinti su informacija apie išvestinių finansinių priemonių sutartis, kurios jiems reikia, kad galėtų vykdyti savo atitinkamas pareigas ir įgaliojimus.

3. Sandorių duomenų saugykla visa būtina informacija leidžia naudotis toliau nurodytiems subjektams, kad jie galėtų vykdyti savo atitinkamas pareigas ir įgaliojimus:

a) EVPRI;

b) ESRV;

▼B

c) kompetentingai institucijai, prižiūrinčiai pagrindines sandorio šalis, kurios naudojasi sandorių duomenų saugykla;

d) kompetentingai institucijai, prižiūrinčiai sandorių, apie kuriuos pranešama, prekybos vietas;

e) atitinkamiems ECBS nariams;

f) atitinkamoms trečiosios šalies institucijoms, kurios sudarė 75 straipsnyje nurodytą tarptautinį susitarimą su Sąjunga;

g) pagal 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/25/EB dėl įmonių perėmimo pasiūlymų [1] 4 straipsnį paskirtoms priežiūros institucijoms;

h) atitinkamoms Sąjungos vertybinių popierių ir rinkos institucijoms;

i) atitinkamoms trečiosios šalies institucijoms, kurios sudarė 76 straipsnyje nurodytą bendradarbiavimo susitarimą su EVPRI;

j) Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrai;

▼M3

k) pertvarkymo institucijoms, paskirtoms pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES 3 straipsnį. [2]

▼B

4. EVPRI dalijasi su kitomis susijusiomis Sąjungos institucijomis informacija, reikalinga jų pareigų vykdymų.

5. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI, pasikonsultavusi su ECBS nariais, parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose nustatoma, kokia išsami informacija, nurodyta 1 ir 3 dalyse, turi būti teikiama ir kaip dažnai, taip pat nurodomi veiklos standartai, reikalingi, kad būtų galima apibendrinti ir palyginti skirtingų sandorių duomenų saugyklų duomenis ir kad 3 dalyje nurodyti subjektai prireikus turėtų prieigą prie informacijos, projektus. Šiais techninių reguliavimo standartų projektais siekiama užtikrinti, kad pagal 1 dalį skelbiama informacija neleidžia nustatyti nei vienos iš sutarties šalių.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.

82 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

[1] OL L 142, 2004 4 30, p. 12.

[2] 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES ir 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

▼B

2. Įgaliojimai priimti 1 straipsnio 6 dalyje, 64 straipsnio 7 dalyje, 70 straipsnyje, 72 straipsnio 3 dalyje ir 85 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus, Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui.

3. Prieš priimdama deleguotąjį aktą, Komisija stengiasi konsultuotis su EVPRI.

4. Europos Parlamentas ar Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 1 straipsnio 6 dalyje, 64 straipsnio 7 dalyje, 70 straipsnyje, 72 straipsnio 3 dalyje ir 85 straipsnio 2 dalyje nurodytų įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų suteikimas. Sprendimas dėl atšaukimo įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.

5. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 1 straipsnio 6 dalį, 64 straipsnio 7 dalį, 70 straipsnį, 72 straipsnio 3 dalį ir 85 straipsnio 2 dalį priimti deleguotieji aktai įsigalioja tik tuomet, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo apie juos Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų, arba jei iki to laikotarpio pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie nepareikš prieštaravimų. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas trims mėnesiams.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

83 straipsnis

Profesinė paslaptis

1. Įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį taikomas visiems asmenims, dirbantiems arba dirbusiems pagal 22 straipsnį paskirtose kompetentingose institucijose ir 81 straipsnio 3 dalyje nurodytose institucijose, EVPRI arba kompetentingų institucijų ar EVPRI nurodymus gaunantiems auditoriams ir ekspertams. Jokia konfidenciali informacija, kurią šie asmenys sužino atlikdami savo pareigas, negali būti atskleista jokiam asmeniui ar institucijai, išskyrus tokią jos santrauką ar apibendrinimą, kad nebūtų galima nustatyti atskiros pagrindinės sandorio šalies, sandorių duomenų saugyklos arba kito asmens, nedarant poveikio baudžiamosios arba mokesčių teisės reglamentuojamiems atvejams arba šio reglamento nuostatų taikymui.

2. Paskelbus pagrindinės sandorio šalies bankrotą arba ją priverstinai likviduojant, su trečiosiomis šalimis nesusijusi konfidenciali informacija gali būti atskleista civilinių ar komercinių bylų nagrinėjimo atveju, jeigu tai būtina norint išnagrinėti bylą.

▼B

3. Nedarant poveikio baudžiamosios teisės arba mokesčių teisės reglamentuojamiems atvejams, kompetentingos institucijos, EVPRI, kitos įstaigos, fiziniai arba juridiniai asmenys, kurie gauna konfidencialią informaciją pagal šį reglamentą, gali ją naudoti tik atlikdami savo pareigas ir vykdydami savo funkcijas. Kompetentingų institucijų, patenkančių į šio reglamento taikymo sritį, arba kitų institucijų, įstaigų arba fizinių ar juridinių asmenų atveju šią informaciją galima naudoti tuo tikslu, kuriuo ji jiems suteikta, arba administracine arba teismine tvarka nagrinėjant bylas, susijusias su minėtų funkcijų vykdymu (arba abiem atvejais). Jei EVPRI, kompetentinga institucija arba kita institucija, įstaiga arba asmuo, perduodantis informaciją, sutinka, šią informaciją gaunanti institucija ją gali naudoti kitais nekomerciniais tikslais.

4. Bet kokiai konfidencialiai informacijai, kuri gauta, kuria apsikeista arba kuri perduota pagal šį reglamentą, taikomos 1, 2 ir 3 dalyse nustatytos profesinės paslapties sąlygos. Tačiau šiomis sąlygomis nedraudžiama EVPRI, kompetentingoms institucijoms ar susijusiems centriniams bankams keistis konfidencialia informacija arba ją perduoti pagal šį reglamentą ir kitus teisės aktus, taikomus investicinėms įmonėms, kredito įstaigoms, pensijų fondams, kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektams (KIPVPS), alternatyvaus investavimo fondų valdytojams (AIFV), draudimo ir perdraudimo tarpininkams, draudimo įmonėms, reguliuojamosioms rinkoms arba rinkų operatoriams ar kitiems subjektams, jeigu kompetentinga institucija ar kita institucija, įstaigai arba fizinis ar juridinis asmeniui, kuris perdavė šią informaciją, tam pritaria.

5. 1, 2 ir 3 dalys netrukdo kompetentingoms institucijoms pagal nacionalinę teisę keistis konfidencialia informacija, kuri gauta ne iš kitos valstybės narės kompetentingos institucijos, arba ją perduoti.

84 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Kompetentingos institucijos, EVPRI ir kitos atitinkamos institucijos be nepagrįstos gaišaties viena kitai teikia informaciją, būtiną jų pareigoms atlikti.

2. Kompetentingos institucijos, EVPRI, kitos atitinkamos institucijos ir kitos įstaigos arba fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie vykdydami savo pareigas pagal šį reglamentą gauna konfidencialią informaciją, ją naudoja tik atlikdami savo pareigas.

3. Kompetentingos institucijos perduoda informaciją atitinkamiems ECBS nariams, kai tokia informacija jiems svarbi atliekant savo pareigas.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

85 straipsnis

Ataskaitos ir peržiūra

1. Komisija ne vėliau kaip 2015 m. rugpjūčio 17 d. atlieka peržiūrą ir parengia bendrą ataskaitą dėl šio reglamento. Komisija šią ataskaitą pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai kartu su atitinkamais pasiūlymais.

▼B

Komisija, visų pirma:

a) bendradarbiaudama su ECBS nariais, įvertina, ar reikia imtis priemonių siekiant sudaryti palankesnes sąlygas pagrindinėms sandorio šalims pasinaudoti centrinių bankų likvidumo priemonėmis;

b) suderinusi su EVPRI ir atitinkamomis sektoriaus institucijomis, įvertina ne finansų įmonių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorių svarbą sistemai, ypač reglamento poveikį ne biržos išvestinių finansinių priemonių naudojimui ne finansų įmonėse;

c) atsižvelgdama į pagrindinių sandorio šalių priežiūros sistemos veikimo patirtį, įskaitant priežiūros kolegijų veiksmingumą, įvertina atitinkamus balsavimo būdus, nustatytus 19 straipsnio 3 dalyje, ir EVPRI vaidmenį, ypač suteikiant leidimus pagrindinėms sandorio šalims;

d) bendradarbiaudama su EVPRI ir ESRV įvertina garantinių įmokų reikalavimų efektyvumą ribojant procikliškumą ir poreikį numatyti papildomus intervencinius pajėgumus šioje srityje;

e) bendradarbiaudama su EVPRI, įvertina pagrindinių sandorio šalių įkaito reikalavimo ir apsaugojimo politikos raidą, taip pat jos pritaikymą prie jų naudotojų konkrečios veiklos ir rizikos profilių.

Atliekant pirmos pastraipos a punkte nurodytą įvertinimą atsižvelgiama į šiuo metu centrinių bankų ES ir tarptautiniu lygiu vykdomos veiklos rezultatus. Įvertinime taip pat atsižvelgiama į centrinių bankų nepriklausomumo principą ir į jų teisę savo nuožiūra suteikti galimybę naudotis likvidumo priemonėmis, taip pat į galimą nenumatytą poveikį pagrindinių sandorio šalių veiksmams ar ES vidaus rinkai. Visais susijusiais pasiūlymais neturi būti tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuojama nei viena valstybė narė ar valstybių narių grupė, kaip tarpuskaitos paslaugų teikimo vieta.

2. Komisija, pasikonsultavusi su EVPRI ir EDPPI, ne vėliau kaip 2014 m. rugpjūčio 17 d. parengia ataskaitą, kurioje įvertinama pagrindinių sandorio šalių pažanga ir pastangos ieškant techninių sprendimų, kaip pensijų sistemai perkelti ne grynųjų pinigų įkaitą kaip kintamąsias garantines įmokas, taip pat poreikis numatyti šį sprendimą palengvinančias priemones. Tokiu atveju, jei Komisija nuspręstų, kad nebuvo dėta tinkamam techniniam sprendimui būtinų pastangų ir kad išlieka neigiamas išvestinių finansinių priemonių sutarčių centrinės tarpuskaitos poveikis būsimų pensininkų pensinėms išmokoms, jai turi būti suteikti įgaliojimai pagal 82 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais 89 straipsnio 1 dalyje nurodytas trejų metų laikotarpis pratęsiamas pirmiausiai dvejiems metams, po to vieneriems metams.

▼B

3. EVPRI Komisijai pateikia ataskaitas:

a) dėl II antraštinėje dalyje nustatytos tarpuskaitos prievolės taikymo, visų pirma dėl tarpuskaitos prievolės netaikymo ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurios buvo sudarytos iki šio reglamento įsigaliojimo dienos;

b) dėl 5 straipsnio 3 dalyje numatytos nustatymo tvarkos taikymo;

c) dėl 39 straipsnyje nustatytų atskyrimo reikalavimų taikymo;

d) dėl V antraštinėje dalyje numatyto sąveikos susitarimų taikymo srities išplėtimo įtraukiant kitų klasių finansinių priemonių, išskyrus perleidžiamuosius vertybinius popierius ir pinigų rinkos priemones, sandorius;

e) dėl pagrindinės sandorio šalies prieigos prie prekybos vietų, tam tikros praktikos poveikio konkurencingumui ir likvidumo susiskaidymo poveikio;

f) dėl EVPRI personalo ir išteklių poreikių, kurie atsirado dėl pagal šį reglamentą prisiimtų įgaliojimų ir pareigų;

g) dėl valstybių narių papildomų reikalavimų taikymo pagal 14 straipsnio 5 dalį poveikio.

Tos ataskaitos 1 dalies tikslais Komisijai pateikiamos ne vėliau kaip 2014 m. rugsėjo 30 d. Jos taip pat pateikiamos Europos Parlamentui ir Tarybai.

4. Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis ir EVPRI, ir paprašiusi ESRV pateikti vertinimą, parengia metinę ataskaitą, kurioje įvertinama galima sąveikos susitarimų sisteminė rizika ir poveikis išlaidoms.

Minėtoje ataskaitoje daugiausia dėmesio skiriama bent tokių susitarimų skaičiui ir sudėtingumui bei rizikos valdymo sistemų ir modelių tinkamumui. Komisija šią ataskaitą pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai kartu su atitinkamais pasiūlymais.

ESRV Komisijai pateikia galimo sąveikos susitarimų poveikio sisteminei rizikai įvertinimą.

5. EVPRI Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai teikia metinę ataskaitą dėl skirtų sankcijų, įskaitant priežiūros priemones, baudas ir periodiškai mokamas baudas.

86 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Europos vertybinių popierių komitetas, įsteigtas Komisijos sprendimu 2001/528/EB ([1]). Tas komitetas – komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

([1]) OL L 191, 2001 7 13, p. 45.

▼B

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

87 straipsnis

Direktyvos 98/26/EB pakeitimas

1. Direktyvos 98/26/EB 9 straipsnio 1 dalyje įterpiama ši pastraipa:

„Jeigu vienas sistemos operatorius kitam sistemos operatoriui suteikia garantinį įkaitą, susijusį su sąveikos sistema, įkaitą suteikiančio sistemos operatoriaus teisėms į tą garantinį įkaitą neturi įtakos įkaitą gavusio sistemos operatoriaus atžvilgiu pradėta bankroto procedūra.“

2. Valstybės narės ne vėliau kaip 2014 m. rugpjūčio 17 d. priima ir viešai paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus 1 punkto nuostatoms įgyvendinti. Jos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

Valstybės narės, patvirtindamos tas priemones, daro jose nuorodą į Direktyvą 98/26/EB arba daro tokią nuomonę tas priemones oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

88 straipsnis

Interneto svetainės

1. EVPRI prižiūri interneto svetainę, kurioje teikiama ši informacija:

a) sutartys, kurioms taikoma tarpuskaitos prievolė pagal 5 straipsnį;

b) sankcijos, paskirtos už 4, 5 ir 7–11 straipsnių pažeidimus;

c) pagrindinės sandorio šalys, kurioms suteiktas leidimas teikti paslaugas ar vykdyti veiklą Sąjungoje ir kurios yra įsisteigusios Sąjungoje, taip pat paslaugos ar veikla, kurias pagrindinei sandorio šaliai leidžiama teikti ar vykdyti, įskaitant finansinių priemonių, kurioms taikomas leidimas, klases;

d) sankcijos, paskirtos už IV ir V antraštinių dalių pažeidimus;

e) pagrindinės sandorio šalys, kurioms suteiktas leidimas teikti paslaugas ar vykdyti veiklą Sąjungoje, kurios yra įsisteigusios trečiojoje šalyje, taip pat paslaugos ar veikla, kurias pagrindinei sandorio šaliai leidžiama teikti ar vykdyti, įskaitant finansinių priemonių, kurioms taikomas leidimas, klases;

f) sandorių duomenų saugyklos, kurioms suteiktas leidimas teikti paslaugas ar vykdyti veiklą Sąjungoje;

g) sankcijos ir baudos, paskirtos pagal 65 ir 66 straipsnius;

h) 6 straipsnyje nurodytas viešasis registras.

▼B

2. Taikant 1 dalies b, c ir d punktus, kompetentingos institucijos prižiūri interneto svetaines, kurios susietos su EVPRI interneto svetaine.

3. Visos šiame straipsnyje nurodytos interneto svetainės viešai prieinamos, reguliariai atnaujinamos, informacija jose pateikiama aiškiu būdu.

89 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. ►**M5** Iki 2017 m. rugpjūčio 16 d. 4 straipsnyje nurodyta tarpuskaitos prievolė netaikoma ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurias galima objektyviai įvertinti kaip mažinančias investavimo riziką, tiesiogiai susijusią su pensijų sistemos įstaigų, kaip apibrėžta 2 straipsnio 10 dalyje, finansiniu mokumu. Be to, pereinamasis laikotarpis taikomas subjektams, įsteigtiems siekiant įsipareigojimų neįvykdymo atveju teikti kompensacijas pensijų sistemos įstaigų nariams. ◄

Tų subjektų per šį laikotarpį sudarytoms ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurioms priešingu atveju būtų taikoma 4 straipsnyje nurodyta tarpuskaitos prievolė, taikomi 11 straipsnyje nustatyti reikalavimai.

2. Atitinkama kompetentinga institucija suteikia šio straipsnio 1 dalyje nurodytą išimtį 2 straipsnio 10 dalies c ir d punktuose nurodytoms pensijų sistemos įstaigoms, atsižvelgiant į subjektų arba įstaigų tipus. Gavusi prašymą, kompetentinga institucija apie tai praneša EVPRI ir EDPPI. Per trisdešimt kalendorinių dienų nuo pranešimo gavimo EVPRI, pasikonsultavusi su EDPPI, pateikia nuomonę, kurioje vertinama, ar prašymą pateikusių subjektų ar įstaigų tipas atitinka 2 straipsnio 10 dalies c ir d punktus, taip pat ar priežastys netaikyti prievolės pateisinamos dėl jų patiriamų sunkumų įvykdyti kintamosios garantinės įmokos reikalavimus. Kompetentinga institucija leidžia netaikyti prievolės tik tuomet, kai ji visiškai įsitikina, kad subjektų ar įstaigų tipas atitinka 2 straipsnio 10 dalies c ar d punktus ir kad jie susiduria su sunkumais įvykdyti kintamosios garantinės įmokos reikalavimus. Gavusi EVPRI nuomonę ir deramai į ją atsižvelgusi kompetentinga institucija per dešimt darbo dienų priima sprendimą. Jei kompetentinga institucija nesutinka su EVPRI pateikta nuomone, ji savo sprendime išsamiai išdėsto priežastis ir paaiškina visus svarbius nukrypimus nuo nuomonės.

Savo interneto svetainėje EVPRI paskelbia 2 straipsnio 10 dalies c ir d punkte nurodytų subjektų ir įstaigų tipų, kuriems leidžiama netaikyti prievolės pagal pirmą pastraipą, sąrašą. Siekdama labiau derinti priežiūros rezultatus, EVPRI, laikydamasi Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 30 straipsnio, kasmet atlieka į sąrašą įtrauktų subjektų tarpusavio vertinimą.

▼B

3. Pagrindinė sandorio šalis, kuriai valstybėje narėje, kurioje ji yra įsteigta, pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę leidimas teikti tarpuskaitos paslaugas buvo suteiktas prieš Komisijai priimant visus 4, 5, 8–11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 ir 81 straipsniuose nurodytus techninius reguliavimo standartus šio reglamento tikslais pagal 14 straipsnį pateikia paraišką dėl leidimo per šešis mėnesius nuo tos dienos, kurią įsigaliojo visi 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ir 49 straipsniuose nurodyti techniniai reguliavimo standartai.

Pagrindinė sandorio šalis trečiojoje šalyje, kuriai valstybėje narėje pagal jos nacionalinę teisę leidimas teikti tarpuskaitos paslaugas buvo suteiktas prieš Komisijai priimant visus 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ir 49 straipsniuose nurodytus techninius reguliavimo standartus, šio reglamento tikslais pagal 25 straipsnį pateikia paraišką dėl leidimo per šešis mėnesius nuo tos dienos, kurią įsigaliojo visi 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ir 49 straipsniuose nurodyti techniniai reguliavimo standartai.

4. Kol bus priimtas sprendimas pagal šį reglamentą dėl leidimo suteikimo pagrindinei sandorio šaliai ar jos pripažinimo, toliau taikomos atitinkamos priežiūrą ir pripažinimą reglamentuojančios nacionalinės taisyklės, o valstybės narės, kurioje pagrindinė sandorio šalis yra įsteigta ar kurioje ji yra pripažinta, kompetentinga institucija toliau vykdo tos pagrindinės sandorio šalies priežiūrą.

5. Tais atvejais, kai kompetentinga institucija pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę leidimą atlikti tam tikros klasės išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą pagrindinei sandorio šaliai suteikė prieš Komisijai priimant visus 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 ir 49 straipsniuose nurodytus techninius reguliavimo standartus, tos valstybės narės kompetentinga institucija per vieną mėnesį nuo 5 straipsnio 1 dalyje nurodytų techninių reguliavimo standartų įsigaliojimo dienos informuoja EVPRI apie leidimo suteikimą.

Tais atvejais, kai kompetentinga institucija pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę leidimą teikti tarpuskaitos paslaugas trečiojoje šalyje įsteigtai pagrindinei sandorio šaliai suteikė prieš Komisijai priimant visus 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 ir 49 straipsniuose nurodytus techninius reguliavimo standartus, tos valstybės narės kompetentinga institucija per vieną mėnesį nuo 5 straipsnio 1 dalyje nurodytų techninių reguliavimo standartų įsigaliojimo dienos informuoja EVPRI apie leidimo suteikimą.

▼M1
▼C1

5a. Ne vėliau kaip per 15 mėnesių nuo paskutinio iš 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ir 49 straipsniuose nurodytų techninių reguliavimo standartų įsigaliojimo dienos arba kol bus priimtas sprendimas dėl leidimo suteikimo pagrindinei sandorio šaliai pagal 14 straipsnį, priklausomai nuo to, kuris iš šių įvykių įvyks anksčiau, ta pagrindinė sandorio šalis taiko šios dalies trečioje pastraipoje nustatytą tvarką.

Ne vėliau kaip per 15 mėnesių nuo paskutinio iš 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ir 49 straipsniuose nurodytų techninių reguliavimo standartų įsigaliojimo dienos arba kol bus priimtas sprendimas dėl pagrindinės sandorio šalies pripažinimo pagal 25 straipsnį, priklausomai nuo to, kuris iš šių įvykių įvyks anksčiau, ta pagrindinė sandorio šalis taiko šios dalies trečioje pastraipoje nustatytą tvarką.

▼C1

Kol sueis šios dalies pirmoje ir antroje pastraipose apibrėžti terminai ir atsižvelgiant į šios dalies ketvirtą pastraipą, jei pagrindinė sandorio šalis neturi įsipareigojimų neįvykdymo fondo ir nėra sudariusi įpareigojančio susitarimo su savo kliringo nariais, pagal kurį visą arba dalį pradinės garantinės įmokos, gautos iš savo kliringo narių, ji gali naudoti tarsi tai būtų iš anksto finansuojamos įmokos, informacijoje, kurią ji turi teikti pagal 50c straipsnio 1 dalį, nurodoma bendra pradinės garantinės įmokos, kurią ji gavo iš savo kliringo narių, suma.

Šios dalies pirmoje ir antroje pastraipose nurodyti terminai gali būti pratęsiami šešiais mėnesiais Komisijos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 497 straipsnio 3 dalį priimtu įgyvendinimo aktu.

▼B

6. Sandorių duomenų saugykla, kuri valstybėje narėje, kurioje ji yra įsteigta, pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę rinkti ir saugoti informaciją apie išvestines finansines priemones buvo įgaliota arba registruota prieš Komisijai priimant visus 9, 56 ir 81 straipsniuose nurodytus techninius reguliavimo ir įgyvendinimo standartus, pateikia paraišką dėl registracijos pagal 55 straipsnį per šešis mėnesius nuo tų techninių reguliavimo ir įgyvendinimo standartų įsigaliojimo dienos.

Sandorių duomenų saugykla, įsteigta trečiojoje šalyje, kuriai pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę rinkti ir saugoti informaciją apie išvestines finansines priemones suteiktas leidimas prieš Komisijai priimant visus 9, 56 ir 81 straipsniuose nurodytus techninius reguliavimo ir įgyvendinimo standartus, pateikia paraišką dėl pripažinimo pagal 77 straipsnį per šešis mėnesius nuo tų techninių reguliavimo ir įgyvendinimo standartų įsigaliojimo dienos.

7. Kol bus priimtas sprendimas pagal šį reglamentą dėl pagrindinės sandorio šalies registravimo ar jos pripažinimo, toliau taikomos atitinkamos priežiūrą, registravimą ir pripažinimą reglamentuojančios nacionalinės taisyklės, o valstybės narės, kurioje pagrindinė sandorio šalis yra įsteigta ar kurioje ji yra pripažinta, kompetentinga institucija toliau vykdo tos pagrindinės sandorio šalies priežiūrą.

8. Sandorių duomenų saugykla, kuri valstybėje narėje, kurioje ji yra įsteigta, pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę rinkti ir saugoti informaciją apie išvestines finansines priemones buvo įgaliota arba registruota prieš Komisijai priimant visus 56 ir 81 straipsniuose nurodytus techninius reguliavimo ir įgyvendinimo standartus, 9 straipsnyje nustatytam reikalavimui dėl ataskaitų teikimo vykdyti gali būti naudojama tol, kol pagal šį reglamentą priimamas sprendimas dėl tos sandorių duomenų saugyklos registracijos.

Sandorių duomenų saugykla, įsteigta trečiojoje šalyje, kuriai pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę buvo leidžiama rinkti ir saugoti informaciją apie išvestines finansines priemones prieš Komisijai priimant visus 56 ir 81 straipsniuose nurodytus techninius reguliavimo ir įgyvendinimo standartus, 9 straipsnyje nustatytam reikalavimui dėl ataskaitų teikimo vykdyti gali būti naudojama tol, kol pagal šį reglamentą priimamas sprendimas dėl tos sandorių duomenų saugyklos pripažinimo.

▼B

9. Nepaisant 81 straipsnio 3 dalies f punkto, tais atvejais, kai nesama 75 straipsnyje numatyto trečiosios šalies ir Sąjungos tarptautinio susitarimo, sandorių duomenų saugykla, informavusi EVPRI, būtiną informaciją atitinkamoms tos trečiosios šalies institucijoms gali teikti iki 2013 m. rugpjūčio 17 d.

90 straipsnis

ESMA personalas ir ištekliai

Ne vėliau kaip 2012 m. gruodžio 31 d. EVPRI įvertina personalo ir išteklių poreikius, kurie atsirado dėl pagal šį reglamentą prisiimtų įgaliojimų ir pareigų, ir pateikia ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai.

91 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

65 straipsnio 1 dalyje nurodytų pažeidimų sąrašas

I. Pažeidimai, susiję su organizaciniais reikalavimais arba interesų konfliktais:

a) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 78 straipsnio 1 dalį, jei neturi griežtos valdymo sistemos, kuri apima aiškią organizacinę struktūrą su gerai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, tinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimą administracinę ir apskaitos tvarką, kurie užkerta kelią konfidencialios informacijos atskleidimui;

b) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 78 straipsnio 2 dalį, jei nesilaiko ar netaiko veiksmingų rašytinių organizacinių ir administracinių priemonių, kad būtų galima nustatyti ir valdyti galimus interesų konfliktus, susijusius su jos vadovais, darbuotojais arba bet kokiais kitais asmenimis, kurie su jais tiesiogiai ar netiesiogiai susiję glaudžiais ryšiais;

c) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 78 straipsnio 3 dalį, jei nenustato tinkamos politikos ir procedūrų, kurios deramai užtikrintų, kad ji ir jos vadovai bei darbuotojai laikytųsi visų šio reglamento nuostatų;

d) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 78 straipsnio 4 dalį, jei nenustatyto ar nenaudoja tinkamos organizacinės struktūros, užtikrinančios sandorių duomenų saugyklos veiklos tęstinumą ir sklandų veikimą teikiant paslaugas ir vykdant veiklą;

e) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 78 straipsnio 5 dalį, jei pagalbinių paslaugų teikimo veiklos neatskiria nuo funkcijos centralizuotai rinkti ir saugoti duomenis apie išvestines finansines priemones;

f) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 78 straipsnio 6 dalį, jei neužtikrina, kad jos vyresnioji vadovybė ir valdybos nariai turėtų pakankamai gerą reputaciją ir patirties, kad būtų užtikrintas patikimas ir atsakingas sandorių duomenų saugyklos valdymas;

g) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 78 straipsnio 7 dalį, jei nenustato objektyvių, nediskriminuojančių ir viešai skelbiamų prieigos reikalavimų paslaugų teikėjams ir įmonėms, kurioms taikoma 9 straipsnyje numatyta prievolė teikti ataskaitas;

h) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 78 straipsnio 8 dalį, jei viešai neskelbia kainų ir mokesčių, susijusių su pagal šį reglamentą teikiamomis paslaugomis, jei ataskaitas teikiantiems subjektams nesuteikia galimybės atskirai naudotis konkrečiomis paslaugomis arba jei taiko kainas ir mokesčius, kurie nėra susiję su išlaidomis.

II. Pažeidimai, susiję su veiklos reikalavimais:

a) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 79 straipsnio 1 dalį, jei nenustato veiklos rizikos šaltinių arba nesumažina šios rizikos sukurdama tinkamas sistemas, kontrolės priemones ir procedūras;

b) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 79 straipsnio 2 dalį, jei neįdiegia, neįgyvendina arba nepalaiko tinkamos veiklos tęstinumo politikos ir veiklos atkūrimo plano, kurio tikslas – užtikrinti, kad būtų išsaugotos jos funkcijos, laiku atkurta veikla ir kad būtų vykdomi sandorių duomenų saugyklos įsipareigojimai;

▼B

c) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 80 straipsnio 1 dalį, jei neužtikrina pagal 9 straipsnį gautos informacijos konfidencialumo, vientisumo ar apsaugos;

d) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 80 straipsnio 2 dalį, jei pagal šį reglamentą gautus duomenis komerciniais tikslais ji naudoja negavusi atitinkamų sandorio šalių sutikimo;

e) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 80 straipsnio 3 dalį, jei nedelsiant neužregistruoja pagal 9 straipsnį gautos informacijos ir nesaugo jos mažiausiai dešimt metų nuo atitinkamų sutarčių nutraukimo arba nenaudoja procedūrų, pagal kurias laiku ir veiksmingai registruojami duomenys, kad būtų užregistruoti užregistruotos informacijos pakeitimai;

f) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 80 straipsnio 4 dalį, jei neapskaičiuoja išvestinių finansinių priemonių pozicijų pagal jų klasę ir pagal ataskaitas teikiantį subjektą, remiantis išvestinių finansinių priemonių sutarčių duomenimis, kurie pranešami pagal 9 straipsnį;

g) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 80 straipsnio 5 dalį, jei sutarties šalims laiku nesuteikia galimybės susipažinti su informacija apie tą sutartį ir tą informaciją patikslinti;

h) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 80 straipsnio 6 dalį, jei nesiima visų tinkamų priemonių, kad jos sistemose laikoma informacija nebūtų naudojama ne pagal paskirtį.

III. Pažeidimai, susiję su skaidrumu ir galimybe gauti informaciją:

a) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 81 straipsnio 1 dalį, jei reguliariai ir lengvai prieinama forma neskelbia sutarčių, apie kurias jai pranešta, bendrų pozicijų pagal išvestinių finansinių priemonių klasę;

b) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 81 straipsnio 2 dalį, jei 81 straipsnio 3 dalyje nurodytoms atitinkamoms institucijoms nesuteikia galimybės tiesiogiai ir nedelsiant susipažinti su visais išvestinių finansinių priemonių sutarčių duomenimis, kurių joms reikia savo atitinkamoms pareigoms ir įgaliojimams vykdyti.

IV. Pažeidimai, susiję su priežiūros veiklos kliūtimis:

a) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 61 straipsnio 1 dalį, jei pateikia neteisingą arba klaidinančią informaciją, gavusi paprastą EVPRI prašymą pateikti informaciją pagal 61 straipsnio 2 dalį arba reaguodama į EVPRI sprendimą, kuriuo reikalaujama pateikti informaciją pagal 61 straipsnio 3 dalį;

b) sandorių duomenų saugykla pateikia neteisingus arba klaidinančius atsakymus į klausimus, pateiktus pagal 62 straipsnio 1 dalies c punktą;

c) sandorių duomenų saugykla laiku neįgyvendina EVPRI pagal 73 straipsnį patvirtintos priežiūros priemonės.

▼B

II PRIEDAS

Koeficientų, susijusių su sunkinančiomis ir lengvinančiomis aplinkybėmis taikant 65 straipsnio 3 dalį, sąrašas

65 straipsnio 2 dalyje nurodytiems baziniams dydžiams sumuojant taikomi šie koeficientai:

I. Korekciniai koeficientai, susiję su sunkinančiais veiksniais:

a) jei pažeidimas padarytas pakartotinai, už kiekvieną jo pakartojimą taikomas papildomas koeficientas yra 1,1;

b) jei pažeidimas buvo vykdomas ilgiau nei šešis mėnesius, taikomas koeficientas yra 1,5;

c) jei dėl pažeidimo paaiškėjo, kad esama sandorių duomenų saugyklos organizavimo, ypač procedūrų, valdymo sistemų ar vidaus kontrolės, sisteminių trūkumų, taikomas koeficientas yra 2,2;

d) jei dėl pažeidimo kenkiama duomenų, kurie saugomi sandorių duomenų saugykloje, kokybei, taikomas koeficientas yra 1,5;

e) jei pažeidimas padarytas tyčia, taikomas koeficientas yra 2;

f) jei nustačius pažeidimą nesiimta veiksmų jam ištaisyti, taikomas koeficientas yra 1,7;

g) jei duomenų saugyklos vyresnioji vadovybė nebendradarbiavo su EVPRI atliekant tyrimus, taikomas koeficientas yra 1,5.

II. Korekciniai koeficientai, susiję su lengvinančiais veiksniais:

a) jei pažeidimas truko mažiau nei 10 darbo dienų, taikomas koeficientas yra 0,9;

b) jei sandorių duomenų saugyklos vyresnioji vadovybė gali įrodyti, jog ėmėsi visų būtinų priemonių, kad pažeidimui būtų užkirstas kelias, taikomas koeficientas yra 0,7;

c) jei sandorių duomenų saugykla skubiai, veiksmingai ir visapusiškai informavo EVPRI apie pažeidimą, taikomas koeficientas yra 0,4;

d) jei sandorių duomenų saugykla savanoriškai ėmėsi priemonių užtikrinti, kad ateityje nebūtų galima padaryti panašaus pažeidimo, taikomas koeficientas yra 0,6.